

OUP—23—4—4—69—5,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.

1481.6

D53V

Accession No.

K.3091

Author

గ్రామీణ శా. వి. అం.

Title

అక్షరములు 1931

This book should be returned on or before the date last marked below.

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200845

UNIVERSAL
LIBRARY

ವಿಜಯ ದುಂದುಭಿ

(ವೀರರಸ ಕವನಗಳ ಸಂಕಲನ)

Post Graduate Library
College of Arts & Commerce, O. B.

ಸಂಪಾದಕರು :

ರಾ. ಯ. ಧಾರವಾಡಕರ

ಮುದ್ರಕರು :

ಶ್ರೀ. ಎಮ್. ಜಿ. ಪಾಲೇಕರ,

ವಸಂತ ಮುದ್ರಣಾಲಯ,

ಧಾರವಾಡ.

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ : ೧೦೦೦

ಬೆಲೆ : ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಪ್ರಿ. ರಾ. ಯು. ಧಾರವಾಡಕರ,

ಜೆ. ಎಸ್. ಎಸ್. ಕಾಲೇಜು,

ಧಾರವಾಡ.

ಪ ರಿ ವಿ ಡಿ

ಭಾರತ ಕ್ಷಾತ್ರ ಪರಂಪರೆ—

ಕನ್ನಡ ಕ್ಷಾತ್ರ ಪರಂಪರೆ—

ನೆಹರೂ ವಾಣಿ—

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವಾಯ್. ಬಿ. ಚವ್ವಾಣ ಅವರ ಸಂದೇಶ

ಮುನ್ನುಡಿ -ರಂ. ರಾ. ದಿವಾಕರ

ಶುಭ-ಸಂದೇಶ -ಉಪಕುಲಪತಿ ರ್ಯಾಂಗ್ಲರ್ ದಾ. ಚಿಂ. ಪಾವಟಿ

ಸಂಪಾದಕರ ನುಡಿ

ಭಾರತ-ಗೀತ -ಸುಮಿತ್ರಾನಂದನ ಪಂತ್

೧.	ಎಲೆ ಚೀನಾವೆ !		ಎಂ. ಅಕಬರ ಅಲಿ	೧
೨.	ಕಿಡಿ-ನುಡಿ		ಎಂ. ಅಕಬರ ಅಲಿ	೩
೩.	ವೀರ ಶಪಥ		ಆನಂದಕಂದ	೪
೪.	ಜಯವು ರಣಚಂಡಿ !		ಆನಂದಕಂದ	೬
೫.	ಏರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ		ರಾಘವೇಂದ್ರ ಇಟ್ಟಗಿ	೮
೬.	ಕರೆಯು ಬಂದಿದೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲವರೆಗೆ		ರಾಘವೇಂದ್ರ ಇಟ್ಟಗಿ	೧೨
೭.	ಎಳೆ ತರುಣವೃಂದವೆ !		ಸೋಮಶೇಖರ ಇಮ್ರಾಪೂರ	೧೬
೮.	ಭಾರತಿಗೆ ಜಯತಿಲಕ !		ಸೋಮಶೇಖರ ಇಮ್ರಾಪೂರ	೧೯
೯.	ಸಮರಭೇರಿ !		ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲ	೨೧

೧೦.	ಇತಿಹಾಸ		ಸು. ರಂ. ಎಕ್ಕುಂಡಿ	೨೭
೧೧.	ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ		ಸು. ರಂ. ಎಕ್ಕುಂಡಿ	೨೯
೧೨.	ಪಾಂಚಜನ್ಯ		ಸು. ರಂ. ಎಕ್ಕುಂಡಿ	೩೦
೧೩.	ಜಯಭೇರಿ		ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ	೩೨
೧೪.	ಆರ್ಜಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮರ್ಜಿ ಮಾಡಬೇಕು		ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ	೩೫
೧೫.	ಇಂದೆ ಸೀಮೋಲ್ಲಂಘನ		ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ	೩೭
೧೬.	ಬಂದೆವಿದೋ !		ಡಿ. ಎಸ್. ಕರ್ಕಿ	೩೯
೧೭.	ಭಾರತೀಯ		ಡಿ. ಎಸ್. ಕರ್ಕಿ	೪೧
೧೮.	ರಾಷ್ಟ್ರೋದಯ ರಾಗ		ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ	೪೩
೧೯.	ರಣಚಂಡಿಗೆ ಉತ್ತರ		ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ	೪೪
೨೦.	ಕೊಡು ಖಡ್ಗವ ಕೈಗೆ		ಕಾವ್ಯಾನಂದ	೪೮
೨೧.	ಯುದ್ಧೈಸ್ತ		ಕಾವ್ಯಾನಂದ	೫೦
೨೨.	ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿ		ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕುಲಕರ್ಣಿ	೫೪
೨೩.	ಎತ್ತು ಆರತಿ, ಓ ಭಾರತಿ !		ಕುವೆಂಪು	೫೫
೨೪.	ಪಾಂಚಜನ್ಯ		ಕುವೆಂಪು	೬೧
೨೫.	ಧುರವೀಳ್ಯ		ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ	೬೫
೨೬.	ಭಾರತ ಜಯಾಶಂಸನಮ್		ಪಂಥರಿನಾಥಾಚಾರ್ಯ ಗಲಗಲಿ	೬೮
೨೭.	ಇಳಿ ರಣಕೆ		ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೆ. ಗಲಗಲಿ	೭೧
೨೮.	ಆಹ್ವಾನ		ಗಿರಡ್ಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜ	೭೨
೨೯.	ಪಾಂಚಜನ್ಯಗಳ ಕರೆ		'ಜೀವಿ' ಕುಲಕರ್ಣಿ	೭೫
೩೦.	ಸಮರ ಗೀತ		'ಜೀವಿ' ಕುಲಕರ್ಣಿ	೭೮

೩೧.	ಓ ! ಮದ		ಜಿನದತ್ತ ದೇಸಾಯಿ	೭೯
೩೨.	ಹಿಮಾಲಯ ರಣರಂಗ		ದಿನಕರ ದೇಸಾಯಿ	೮೦
೩೩.	ಗಡಿ ಕಾಯುವ ಯೋಧರಿಗೆ		ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ	೮೩
೩೪.	ಜಯ ಜವಾನ		ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ	೮೫
೩೫.	ನೆನಪ ನೈವೇದ್ಯ		ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ	೮೮
೩೬.	ಡಮರುಗ ನಾದ		ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಪುರಾಣಿಕ	೮೯
೩೭.	ವೀರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ		ಸಿ. ವಿ. ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ	೯೪
೩೮.	ಮೆಟ್ಟು ಈ ಕಾಳಿಂಗ		ಎಸ್. ಎಸ್. ಬಸುಪಟ್ಟದ	೯೬
೩೯.	ಹಾಡು		ವಿ. ಜಿ. ಭಟ್ಟ	೯೮
೪೦	ನರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಹರೆ		ಭುಜೇಂದ್ರ ಮಹೀಶವಾಡಿ	೧೦೦
೪೧	ಕೈ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡು ಅದು ವಜ್ರಾಯುಧ		ಭುಜೇಂದ್ರ ಮಹೀಶವಾಡಿ	೧೦೨
೪೨	ಒಂದಾಗು !		ಬ. ಗಿ. ಯಲ್ಲಪ್ಪ	೧೦೪
೪೩	ಉತ್ತಿಷ್ಠತ ಜಾಗೃತ !		ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಚ್ಚಣ್ಣ ರೈ	೧೦೬
೪೪	ನಾವು ಗೆಲುವೆವು		ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಚ್ಚಣ್ಣ ರೈ	೧೦೮
೪೫	ಭಾರತಾಂಬೆಯ ಕೂಗು		ಜಯದೇವಿತಾಯಿ	
			ಲಿಗಾಡಿ	೧೧೦
೪೬	ಜಯ ನಮ್ಮದು ಕೊನೆಗೆ		ಗಂಗಪ್ಪ ವಾಲಿ	೧೧೩
೪೭.	ಜೈನೀ ಪುರಾಣ		ವಿನಾಯಕ	೧೧೬
೪೮.	ಭಾರತ ವೈಜಯಂತಿ		ವಿ. ಸೀ.	೧೨೦
೪೯.	ತ್ಯಾಗದ ತುತ್ತೂರಿ		ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾಜ	೧೨೨
೫೦.	ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ ಜಾಗೃತೆ		ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾಜ	೧೨೫
೫೧.	ಒಂದಾಯಿತು ಭಾರತ		ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ	೧೨೭

೫೨.	ಅಲ್ಲಿ-ಇಲ್ಲಿ		ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ	೧೨೯
೫೩.	ಬಂತು ಯುದ್ಧ		ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ	೧೩೦
೫೪.	ಕಾಳೆಗರೆ		ಬಿ. ಎಚ್. ಶ್ರೀಧರ	೧೩೨
೫೫.	ಜಯಭೇರಿ		ಶ್ರೀನಿವಾಸ	೧೩೫
೫೬.	ಕಟ್ಟುವಿರ ಭಾರತವ ?		ಕಡೆಂಗೋಡ್ಲು ಶಂಕರಭಟ್ಟ	೧೩೯
೫೭.	ಏಳ್, ಹಿಮಾಲಯವೇ ಏಳ್ !		ಈಶ್ವರ ಸಣಕಲ್ಲ	೧೪೨
೫೮.	ಸಟಿ ದಿಟಕೆ ನಿಲ್ವದೆ ?		ಬಿ. ಎ. ಸನದಿ	೧೪೪
೫೯.	ದೇಶದೇವಿಯ ಕರೆ		ಸಿ. ಪಿ. ಕೆ.	೧೪೬
೬೦.	ಯಾರದು ?		ಸಿಂಪಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ	೧೫೦
೬೧.	ಏಳು ! ಮೇಲೇಳು ! ಓ ವಿಶ್ವಪುರುಷ !		ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಹಿರೇಮಠ	೧೫೧
೬೨.	ರಣಭೇರಿ		ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ	೧೫೨
	ಕವನಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣಗಳ ಅಕಾರಾದಿ			೧೫೪

ಭಾರತ ಕ್ಷಾತ್ರ ಪರಂಪರೆ :

ವಿಜಯಾಯ ಹಿ ನಿಯಾಹಿ
ಪ್ರತಪನ್ ರಶ್ಮಿವಾನಿವ
ಮಾನಂ ವಿಧಮ ಶತ್ರುಣಾಂ
ಜಯೋಽಸ್ತು ತವ ಸರ್ವದಾ ||

(ಮಹಾಭಾರತ ಶಾಂತಿಪರ್ವ ೬೭-೨೯)

ಯ ಇಮೇ ರೋದಸೀ ಉಭೇ
ಅಹಮಿಂದ್ರಂ ಅತುಷ್ಟವಂ
ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಸ್ಯ ರಕ್ಷತಿ
ಬ್ರಹ್ಮೇದಂ ಭಾರತಂ ಜನಂ ||

(ಋಗ್ವೇದ)

ಸಂಭಾವಿತಸ್ಯ ಚ ಅಪಕೀರ್ತಿಃ ನುರಣಾತ್ ಅತಿರಿಚ್ಯತೇ—
ತತೋ ಯುದ್ಧಾಯ ಯುಜ್ಯಸ್ವ—

—ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆ

ಕನ್ನಡ ಕ್ರಾತ್ರ ಪರಂಪರೆ :

ಸಾಧುಗೆ ಸಾಧು— ಮಾಧುರ್ಯನೆ ಮಾಧುರ್ಯಂ |
ಬಾಧಿಪ್ಪ ಕಲಿಗೆ ಕಲಿಯುಗವಿಪರೀತನ್ |
ಮಾಧವನೀತನ್ ಪೆಜನಲ್ಲ ||

ಕಟ್ಟಿದ ಸಿಂಘಮನ್— ಕೆಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಮಗೆಂದು |
ಬಿಟ್ಟವೋಲ್ ಕಲಿಗೆ ವಿಪರೀತಂ |
ಗಹಿತರ್ಕ್ಕಳ್ ಕೆಟ್ಟರ್ ಮೇಣ್ ಸತ್ತರವಿಚಾರಂ ||

(ಬಾದಾಮಿ ಶಾಸನ ಕ್ರಿ. ಶ. ಸು. ೭೦೦)

ವರಂ ತೇಜಸ್ವಿನೋ ವೃತ್ಯುಃ
ನತು ಮಾನಾವಖಂಡನಂ |
ವೃತ್ಯುಸ್ತತ್ ಕ್ಷಣಿಕೋ ದುಃಖಂ
ಮಾನಭಂಗಂ ತು ದಿನೇ ದಿನೇ ||

(ಕನ್ನಡ ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ)

ಜಿತೇನ ಭೋಗ್ಯತೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ವೃತ್ತೇನಾಪಿ ಸುರಾಂಗನಾ
ಕ್ಷಣವಿಧ್ವಂಸಿನೀ ದೇಹೇ ಕಾಚಿಂತಾ ಮರಣೇ ರಣೇ ||

(ಕನ್ನಡ ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ)

ನೆಹರು—ವಾಣಿ :

Every generation has to fight anew the battle for freedom. Otherwise, we grow soft and forget the basic values of life and freedom and tend to lose their essence.

Let us not waste our energies in futilities and in anything which is beneath the dignity of a nation determined to carry out the great task before us; and let us avoid every kind of abuse and vulgarity in our language and deeds. That is unbecoming and degrading to a mature nation out to perform great deeds.

Let us remember that we are passing through a time of grave national emergency and that we are determined to profit by this opportunity in building up a great nation in which all of our people have equal opportunities of Progress.

November 11, 1962

Jawaharlal Nehru

ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ರಕ್ಷಣಾ ಮಂತ್ರಿ
ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ನಾಯ್. ಬಿ. ಚವ್ವಾಣ
ಅವರ
ಸಂದೇಶ

MINISTER OF DEFENCE

New Delhi,
4th February 1963.

Dear Shri Rukerikar,

I have received your letter of 1st February. I was glad to learn of the activities of J.S.S.College towards Defence efforts. Publication of poems in Kannada on Defence efforts is certainly something novel. Poetry and martial songs can play an important role in enthusing people at such times as we are facing today. I wish the enterprise all success.

Yours sincerely,

(Y.B. Chavan)

Shri R.S.Rukerikar,
Vidyagiri,
Dharwar.

ಹೊಸದಿಲ್ಲಿ,
೪, ಫೆಬ್ರವರಿ, ೧೯೬೩.

ಪ್ರಿಯ ಶ್ರೀ ಹುಕ್ಕೇರಿಕರರೆ,

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧ನೇ ದಿನಾಂಕದ ತಮ್ಮ ಪತ್ರ ತಲುಪಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೆ. ಎಸ್. ಎಸ್. ಕಾಲೇಜು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಕವನಗಳ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನವೀನ ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಜನತೆಯು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಂದಿನಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ವೀರ ಗೀತೆಗಳು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ-ಚೈತನ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುವೆ.

ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಾಂಕಿತ
ನಾಯ್. ಬಿ. ಚವ್ವಾಣ

ಶ್ರೀ. ಆರ್. ಎಸ್. ಹುಕ್ಕೇರಿಕರ
ಅವರಿಗೆ—

ವಿದ್ಯಾಗಿರಿ,
ಧಾರವಾಡ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಜೀವನವು ಒಂದು ತುಮುಲ ಹೋರಾಟ. ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯು ಚೈತನ್ಯದ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಭೌತಿಕ ಹಾಗೂ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಜಡ ಧಾತುಗಳ ಪುಂಜಕ್ಕೆ ಜೀವಕಳೆ ಕಟ್ಟಿ, ಜೀವಕೋಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಜೀವಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನೆ ಈಚೆಗಿನವ, ಹೆಚ್ಚಿನವ. ಇತರ ಜೀವಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವದು ಅವನಿಗೆ ಸಾಲದು. ತನ್ನ ಕುಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಕಲಹ ಹೂಡಿ ವಿವಿಧ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾನೆ; ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೇಲಾಟದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪರಿಣಾಮತಃ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳ ಯುಗ ಈಗ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದೆ. ಅದು ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಶಗೊಳಿಸಲನುವಾಗಿದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗದಿರುವದು ಭಾರತದ ನೀತಿ. ಆಕ್ರಮಣಶೀಲತೆ ಅದರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆಕ್ರಮಕ ಬ್ರಿಟಿಶರೊಡನೆ ಹೋರಾಟ ಹೂಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೂ ಭಾರತ ನಿಃಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರತೀಕಾರವನ್ನು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತಂದು ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿತು.

ತಾನು ಮೈತ್ರಿಯಿಂದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮೈತ್ರಿಯಿಂದಿರುವರು; ತಾನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇತರರೂ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಲಾರರು, ಎಂಬುದೊಂದು ಭ್ರಮೆ ಭಾರತಕ್ಕೆತ್ತು. ಆದರೆ ರಾಜಕೀಯ, ರಾಜಕಾರಣ ಇನ್ನೂ ಧರ್ಮಕಾರಣದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಧರ್ಮಕಾರಣದವರು ಕೂಡ ರಾಜಕಾರಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುವ ಪ್ರಸಂಗವು ಬರುತ್ತಿದೆ, ಬಂದಿದೆ.

ನಿನ್ನೆ ಮಿತ್ರರಿದ್ದವರು ಇವತ್ತು ಶತ್ರುಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಚೀನೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದು. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿಯ ನಿರಂಕುಶ ರಾಜ್ಯಕರ್ತರು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನೆಸಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಆಕ್ರಮಣದ ಪ್ರತೀಕಾರ - ಹಿಂಸೆಯಿಂದಲೋ ಅಹಿಂಸೆಯಿಂದಲೋ ಮಾಡೇ ತೀರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಅಹಿಂಸಾಶಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ, ಸಂಘಟಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಜನರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟಿಸುವಷ್ಟು

ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅಣಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾವದೇ ಹೋರಾಟಕ್ಕಾದರೂ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಸತ್ಯವಿರಬೇಕು, ಧೃತಿ-
ಗಡದೆ ಹೋರಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬೇಕು; ಧೈರ್ಯ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳು ಬೇಕು,
ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬೇಕು. ದೇಶಭಕ್ತಿಪೂರಿತರಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ
ಸೈನಿಕರು ಬೇಕು. ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಸಹಾಯವೆಂದು ನಿಂತು ವಿಧವಿಧದಿಂದ
ಸಹಕಾರ ಮಾಡುವ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಬೇಕು.

ಈ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಶೌರ್ಯ, ಸಾಹಸ, ತಕ್ಕ ಸೇವಾ
ಭಾವ, ತ್ಯಾಗಬುದ್ಧಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಂತಹದಿದೆ. ಇದು ಶೌರ್ಯ
ರಸಾಯನವು ಎಂದರೂ ಸಲ್ಲುವದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಧೃತಿ (ಮೊರಾಲೆ) ಮುಖ್ಯ.
ಆ ಧೃತಿ ಬರಲಿ, ಇರಲಿ; ರಾಷ್ಟ್ರರಕ್ಷಣದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿ ಎಂದು
ಹಾರೈಸುವೆ.

— ರಂಗನಾಥ ದಿನಾಕರ

ಶುಭ ಸಂದೇಶ :

ಚೀನೀಯರ ಆಕ್ರಮಣವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಒದಗಿರುವ ಇಂದಿನ ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಜನತೆಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರದ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಚಾರ ಶಾಖೆಗಳು ತಮ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನಡೆದಿರುವ ಒಂದೆರಡು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಪ್ರಕೃತ ಕವನಸಂಕಲನವಾದ 'ವಿಜಯ ದುಂದುಭಿ' ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ, ಗುಣದಲ್ಲಿಯೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತಹದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ದೇಶಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ವಾಸ್ತವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅವನನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಡುವ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುವ, ಸಾಹಸಕ್ಕಾಗಿ ಆಣೆಗೊಳಿಸುವ, ಧೀರವಾಣಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ 'ವಿಜಯ ದುಂದುಭಿ' ಯಲ್ಲಿ ಮೊಳಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾವನೆಗಳು ಕಾವ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಇಂತಹ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವೊಂದನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದಿರುವುದು ನನಗೆ ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿರುವ ಪ್ರಿ. ರಾ. ಯು. ಧಾರವಾಡಕರ ಅವರನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾದ ಕವಿಗಣವನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಧಾರವಾಡ
೧೩-೩-೧೯೬೩

ದಾ. ಚಿಂ. ಪಾನಟೆ
ಉಪಕುಲಪತಿ

ಸಂಪಾದಕರ ನುಡಿ

ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಚೀನೀ ದುರಾಕ್ರಮಣವು ಇಡೀ ನಾಡನ್ನೇ ಕೆರಳಿಸಿತು. ದೇಶದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಎಂದೂ ಕಂಡಿರದ ಐಕ್ಯತೆ ಮೂಡಿ ಬಂದಿತು. ಶಿಕ್ಷಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ವಕೀಲರು, ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು,— ಎಲ್ಲರೂ ದೇಶಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದರು.

● ಇಂಥ ದೇಶಸೇವೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದ ಜೆ. ಎಸ್. ಎಸ್. ಕಾಲೇಜೂ ತನ್ನ ವಿನಮ್ರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿತು.

● ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಕೂಡಿ ಸುಮಾರು ೫,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ ರಕ್ಷಣಾನಿಧಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಮಾಲಯದ ಗಡಿ ವಿಷಯವಾಗಿ ಭಾಷಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಒಂಬತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸೈನಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಹೊಂದಿದರು. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು OFFICER TRAINING UNIT ಇಗೆ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಈಗಿದ್ದ ೧೩೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ N. C. C. ಘಟಕದ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ೧೬೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ N. C. C. (Rifles) ಘಟಕವನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಆವಾರದಲ್ಲಿ Rifle Shooting Range ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಅದರಂತೆಯೇ, ನಾಡಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕವಿಗಳು ವೀರರಸಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಬರೆದ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನ ವತಿಯಿಂದ ಸಂಕಲಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು. ಅದರ ಫಲವೇ ಈ “ವಿಜಯ ದುಂದುಭಿ”.

● ಇಂದು ಚೀನೀಯರೇ ಇರಲಿ; ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ವೈರಿಗಳೇ ಇರಲಿ; ಚೀನೀ ದುರಾಕ್ರಮಣದಿಂದ ದೇಶದ ಜನತೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗ ಮಾತ್ರ ಸುಖ ಸ್ವಸ್ಥವ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯಾಗಿರದೆ, ಗಂಡಾಂತರದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸ-

ಬೇಕಾದ ಧೀರ ಜೀವನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕ್ಷಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಸಂಚಾರಿ ಭಾವ-
ವಾಗಲಾರದು; ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಅಮಾತ್ಯರು
ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ “Emergency is not over; we shall
have to live with the emergency.” ಇಂಥ ಜೀವನದ
ಮಂಗಲೋದಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳಿತ್ತ ವೀರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಈ “ವಿಜಯ-
ದುಂದುಭಿ” ಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೇ,
ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಒಡನೆಯೇ ದಯ-
ಪಾಲಿಸಿದ ಕವಿವೃಂದಕ್ಕೆ ಅನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

● “ವಿಜಯ ದುಂದುಭಿ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬಗೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ
ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಇದೇ ಹೆಸರಿನ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವೊಂದು ಕನ್ನಡ
ರಾಜ್ಯೋದಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಹೆಸರನ್ನಿಡಬೇಕೇ ಎಂಬ
ವಿಚಾರ ಬಂದಿತು. ರಾಜ್ಯೋದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊಳಗಿದ ದುಂದುಭಿಯೇ,
ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾತ್ರವೃತ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ
ಮೊಳಗಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ, “ವಿಜಯ ದುಂದುಭಿ” ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೇ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ
ಇಡಲಾಯಿತು.

● “ವಿಜಯ ದುಂದುಭಿ” ಸಂಕಲನದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಾಗ
ತುಂಬಾ ಉತ್ತೇಜನವಿತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ಎಸ್.
ಹುಕ್ಕೇರಿಕರಜಿಯವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಈ ಗ್ರಂಥ ಸಂಕಲನಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವ
ವಿಧದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಕಲನವು ತೀವ್ರವೇ ಹೊರ
ಬರುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ, ಜನತಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯವಾಹಕ
ಮಂಡಳದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಜೆ. ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರಿಗೆ ಅನಂತ
ವಂದನೆಗಳು.

● ನಾವು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ತಮ್ಮ ಅಮೋಘವಾದ ಸಂದೇಶವನ್ನಿತ್ತ
ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಮಂತ್ರಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವಾಯ್. ಬಿ. ಚವ್ವಾಣ
ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ
ನಮಗೆ ಉತ್ತೇಜನವಿತ್ತ ರಾಜರ್ಷಿ ಆರ್. ಆರ್. ದಿವಾಕರಜಿಯವರಿಗೂ,

ಆಶೀರ್ವಾದಪರ ಸಂದೇಶವನ್ನಿತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಜನಪ್ರಿಯ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳಾದ ರ್ಯಾಂಗ್ಲರ್ ಡಿ. ಸಿ. ಪಾವಟಿಯವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಅನಂತ ಪ್ರಣಾಮಗಳು.

● ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ವೀರರಸ ಕವಿತಾ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಹಲವು ಕವನಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಪವಣಿಸಲು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ವಾರ್ತಾ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಸ್. ವೆಂಕೋಬರಾವ್ ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಈ ಸಂಕಲನದ ಮುದ್ರಣಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿದ 'ನೀರದ ಪ್ರಕಾಶನ'ದ ಶ್ರೀ ವರದರಾಜ ಹುಯಿಲಗೋಳ ಅವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

● ಕವನಗಳ ಆಯ್ಕೆ-ಸಂಕಲನದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡು, ಅಚ್ಚಿನ ಕರಡುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವವರೆಗೆ ನನಗೆ ಸರ್ವವಿಧದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮಿತ್ರ ಪ್ರೊ. ಜಿ. ಡಿ. ನಾಡಕರ್ಣಿಯವರ ಸಹಕಾರ ತುಂಬಾ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞ.

● ತೀರ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ "ವಸಂತ" ದ ಒಡೆಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎಮ್. ಜಿ. ಪಾಲೇಕರ ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲೇ ಬೇಕು.

● ನಾಡಿನ ನವನಿರ್ಮಾಣದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ "ವಿಜಯ ದುಂದುಭಿ" ತನ್ನ ಅಲ್ಪ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಾದರೆ ನಾವು ಧನ್ಯ !

ಜೆ. ಎಸ್. ಎಸ್. ಕಾಲೇಜ್,
ಧಾರವಾಡ.
ವರ್ಷಪೂರ್ತಿಪದೆ,
೨೬-೩-೧೯೬೩

ರಾ. ಯ. ಧಾರವಾಡಕರ
ಸಂಪಾದಕ

ಭಾರತ-ಗೀತೆ

ಜಯ ಜನ ಭಾರತ, ಜನಮನ ಅಭಿಮತ,
ಜನಗಣತಂತ್ರ ವಿಧಾತಾ !
ಗೌರವ ಭಾಲ ಹಿಮಾಲಯ ಉಜ್ಜ್ವಲ
ಹೃದಯ ಹಾರ ಗಂಗಾಜಲ,
ಕಟಿ ವಿಂಧ್ಯಾಚಲ, ಸಿಂಧು ಚರಣತಲ,
ಮಹಿಮಾ ಶಾಶ್ವತಗಾತಾ !

ಹರೇ ಖೇತ ಲಹರೇ ನದ-ನಿರ್ಭರ
ಜೀವನ ಶೋಭಾ ಉರ್ವರ,
ವಿಶ್ವಕರ್ಮ-ರತ ಕೋಟಿ ಬಾಹುಕರ
ಅಗಣಿತ ಪದ ಧ್ರುವ ಪಥ ಪರ !

ಪ್ರಥಮ ಸಭ್ಯತಾ ಜ್ಞಾತಾ, ಸಾಮ ಧ್ವನಿತ ಗುಣ ಗಾಢಾ,
ಜಯ ನವ ಮಾನವತಾ ನಿರ್ಮಾತಾ,
ಸತ್ಯ ಅಹಿಂಸಾ ದಾತಾ !
ಜಯ ಹೇ, ಜಯ ಹೇ, ಜಯ ಹೇ, ಶಾಂತಿ ಅಧಿಷ್ಠಾತಾ !

ಪ್ರಯಾಣ ತೂರೈ ಬಜ ಉರೇ,
ಪಟಹ ತುಮುಲ ಗರಜ ಉರೇ,
ವಿಶಾಲ ಸತ್ಯ ಸೈನ್ಯ, ಲೌಹ-ಭುಜ ಉರೇ,
ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಿಣಿ, ಬಹುಬಲ ಧಾರಿಣಿ, ವಂದಿತ ಭಾರತ ಮಾತಾ,
ಧರ್ಮಚಕ್ರ ರಕ್ಷಿತ ತಿರಂಗ ಧ್ವಜ ಅಸರಾಜಿತ ಫಹರಾತಾ !
ಜಯ ಹೇ, ಜಯ ಹೇ, ಜಯ ಹೇ, ಅಭಯ, ಅಜಯ, ತ್ರಾತಾ !

— ಸುಮಿತ್ರಾನಂದನ ಪಂತ

ಎಲೆ ಚೀನಾವೆ !

ಕೊನೆಯೆಚ್ಚರವಿದ ಕೊರೆದಿಡು ಮನದಲಿ;
ಉದ್ಧಟತನ ಬಿಡು ತಕ್ಷಣವೆ !
ಇಷ್ಟಮಿತ್ರನಿಗನಿಷ್ಟವ ಬಯಸದೆ
ಶಿಷ್ಟನಾಗು ಎಲೆ ಚೀನಾವೆ !

ಸಿಂಹ-ಗರಡಿಯಲಿ ಬೆಳೆದ ಭರತ ನಾ !
ಹುಲಿಯ ಹೊಯ್ದ ಸಳ-ವೀರಕಲಿ !
ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ-ಸಿಂಹ ಸಾ-
ಗರ ಬಿದ್ದೋಡಿದೆ ನೆನಪಿರಲಿ !

“ ಹಸುಳೆ ಮಾತು, ಕೈಲಾಗದವನ ನುಡಿ ”--
ಎಂದು ಬಗೆಯದಿರು ಲಘುವಾಗಿ;
ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ ಶಿವಶಂಕರನಾದರು,
ಕೆರಳಹೆ ಪ್ರಲಯಂಕರನಾಗಿ !

ಹಾಲನೂಡಿದಗೆ ವಿಷವ ನೀಡಿರುವ
ಎರಡು ನಾಲಗೆಯ ವಿಷಕೀಟ,
ವಿಷದ ಹಲ್ಲುಗಳ ಕಿತ್ತೇ ಕಲಿಸುವೆ
ದ್ರೋಹಕೆ ತಕ್ಕಂತಹ ಪಾಠ !

ಎಂಥ ದುಷ್ಟ ಜಂತುವು ನೀನಾಗಿರು :
ಕಾಳಿಂಗನ ಕುಲವಾದರು ಸೈ;

ಕಾಲಯಮನು, ಆ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನಾ-
 ಗುತ್ತ ಹೆಡೆಯ ತಲೆ ಮೆಟ್ಟುವೆನ್ನೆ !
 ಕೊನೆಯೆಚ್ಚರವಿದ ಕೊರೆದಿಡು ಮನದಲಿ;
 ಉದ್ಧಟತನ ಬಿಡು ತಕ್ಷಣವೆ !
 ಇಷ್ಟವಿತ್ತನಿಗನಿಷ್ಟವ ಬಯಸದೆ
 ಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ಬಾಳ್ ಜೀನಾವೆ !

— ಎಂ. ಅಕಬರ ಅಲಿ

ಕಿಡಿ-ನುಡಿ

೧

ಕಾಳೆಗದ ಕರೆಯ ವೀಳೆಯವ ಕೊಂಡು
ಕಣಕಿಳಿದು ನಾಡು ಸನ್ನದ್ಧ;
ಸ್ವಾಭಿಮಾನ-ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ
ಪ್ರಾಣ ಮುಡಿಸಿರಿಸಿ ಕಟೆಬದ್ದ !

೨

ರೆಂಟೆ ಹಿಡಿದ ಕೈ, ಬಲರಾಮನದೈ !
ಚಕ್ರ-ಪಾಣಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನದು !
ಕೋವಿ ಕೊಂಡು ಸಿಡಿಲಾಗಿ ನಡೆದ ಪಡೆ
ವೀರಭದ್ರನವತಾರವದು !

೩

ಬೂದಿ-ಇದ್ದಿಲೆಂದೆನುತ ಭ್ರಮಿಸದಿರು;
ಕಿಡಿದ ಕೆಂಡವಿದು ವಜ್ರಾಂಗ !
ಇನ್ನು ದುಡುಕಿದರೆ ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿ ನೀ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಯೊ ಮುಖಭಂಗ !

— ಎಂ. ಅಕಬರ ಅಲಿ

ವೀರಶಪಥ

ಶಪಥಗೈದು ಹೊರಟೆಹೆವಿದೊ, ಗೆಲವು—ಇಲ್ಲ ಸಾವು !
ರಿಪುಗಳನ್ನು ಹಿಂಜರಿಸಲು ಇಲ್ಲ ನಮಗೆ ನೋವು |

೧

ಶಕಟ-ಕಂಸ-ಮುರ-ನರಕರ ಮುರಿದಾತನ ಭಕ್ತರು—
ಬಕ-ಹಿಡಿಂಬ-ಕೇಚಕರನು ತರಿದ ಭೀಮಶಕ್ತರು !

ಸತ್ಯ ನಮಗೆ ಬೆಂಬಲ—ಅ-

ಸತ್ಯರತವು ಅರಿಕುಲ—ವಿ-

ಪತ್ತಿಗಳುಕದೆಮ್ಮ ಚಲ !....

ಎರಿಬಂದ ಹಗೆಯ ಹರಣ ಹೀರುವಂಥ ಹುರುಡಿದೆ—

ಪಾರತಂತ್ರ್ಯ ಪಾಪವೆಂಥ ಘೋರವೆಂಬ ಅರಿವಿದೆ !

ಶಪಥಗೈದು ಹೊರಟೆಹೆವಿದೊ, ಗೆಲವು....ಇಲ್ಲ ಸಾವು—

ರಿಪುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಮರೆವೆವೆಲ್ಲ ನೋವು !

೨

ಭರತಾಂಬೆಯ ಋಣವದೆನಿತು, ನಮ್ಮ ತಲೆಯಮೇಲೆ—

ನಮ್ಮ ಮೈಯ ಕಣ-ಕಣವೂ ಆಕೆಯೆದೆಯ ಹಾಲೇ !

ತಿನಿಸುತೆ ಮಧುರಾನ್ನ—ಹನಿ-

ಹನಿಸಿ ಅಮೃತಪಾನ—ದಿನ-

ದಿನವು ತುಂಬಿತ್ತಾಣ....

ತಾಯಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೋಷಿಸಿರುವಳೆಮ್ಮ ತನು-ಮನ

ಕಾಯಲಿಹೆವು ತಾಯಿಋಣಕೆ ಮೈನೆತ್ತರ ತರ್ಪಣ !

ಶಪಥಗೈದು ಹೊರಟೆಹೆವಿದೊ, ಗೆಲವು....ಇಲ್ಲ ಸಾವು !

ರಿಪುಗಳ ಕರುಳಿರಿಯುವಲ್ಲಿ ನಮಗಿಲ್ಲವೊ ನೋವು !

೩

ಅರಿ ಅದೆನಿತು ಬಲಿಯೆ ಇರಲಿ, ನನ್ನ ಸಡೆಗೆ ಕಾಣಿಕೆ—
ಹರೆದು ಮುಂದೆ ಹಗೆಯ ಕೊರಳನರಿವುದೆನ್ನ ಪೂಣಿಕೆ !

ಇಂದಿಟ್ಟೇ ಮುಂದಡಿ—ಇದ-

ಕೆಂದಿರದ್ದೆ ಹಿಂದಡಿ—ಗೆಲ-

ವಿಂದ ತುಂಬಿ ತಾಯುಡಿ....

ಒಲವುಗುಡಿಯ ನೇರನಿಲಿಸಿ ಬರುವೆವೆಂದು ಮರಳಿ—

ನಿಲುವರಾರು ನಮ್ಮೆದುರಲಿ....ರಣರಂಗದಿ ಕೆರಳಿ....?

ಶಪಥಗೈದು ಹೊರಟೆಹೆವೆದೊ, ಗೆಲವು....ಇಲ್ಲ ಸಾವು—

ರಿಪುಗಳ ಹಮ್ಮಿಳಿಸುವಲ್ಲಿ ನಮಗಿಲ್ಲವೊ ನೋವು !

— ಅನಂದಕಂದ

ಜಯವು ರಣಚಂಡಿ !

೧

ರಣಚಂಡಿ, ಜಯವು ಚಾಮುಂಡಿ, ನೀನೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ವರದಾನಿ—
ಕುಣಿ-ಕುಣಿಸುತಿರುವೆ ಮನುಕುಲವ ಗೊಂಬೆಯೊಲು, ವೀರರಾಜ್ಯರಾಣಿ !
ಪರದಾಸ್ಯ ಪಾಶ ಹರಿಯಲ್ಪವಶ್ಯ ನಿನ್ನೊಲುಮೆ ಬೇಕು ತಾಯೇ,
ಅರಿಕುಲದ ಕಣ್ಣು ನಾಡಿರಿಯದಂತೆ ಕಾವವಳು ನೀನೆ ಮಾಯೇ !

೨

ನೀ ಹೊಡುತಿರುವೆ ಆಗಾಗ ಸಮರನರಯಾಗ—ಕಾಲಸಂಭೂತೇ,
ಸೈ, ಬೇಡುತಿರುವೆ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಬಲಿಯ ಭೋಗವನು, ಶಕ್ತಿವಿಖ್ಯಾತೇ !
ಬಲಿಗಾಗಿ ಬಂದ ನರವೀರವೃಂದ ನಿನ್ನಿಂದ ಸುಗತಿಯನು ಗಳಿಸಿ—
ಉಳಿಸುವರು ದೇಶದಭಿಮಾನಭಾಗ್ಯ ರಿಪುಕುಲದ ಬಿರುದುಗಳನಳಿಸಿ !

೩

ಇದೆ, ಇಹುದುಯಾವ—ಯುಗದಲಿಯು ನೋಡಿದರು ದೇವ-ದೈತ್ಯರಲಿ ದ್ವೇಷ;
ಅದಕೆಂದೆ ದೇವಕುಲಜಾತೆ, ನಿನಗೆ ಅನ್ಯಾಯಕಾರರಲಿ ರೋಷ !
ನೀ ಮಾಟಮಾಡಿ ದೈತ್ಯರಲಿ ಮೂಡಿಸುವೆ ಕ್ರೂರಸಮರದಭಿಲಾಷ—
ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯ ತೂಳಿ, ಮಾಡಿಸುವೆ ವೀರರಸವೋಷ !

೪

ರಣರಂಗನಟಿಯೆ, ಖಣಖಣಿಸ ಖಡ್ಗಗತಿಯೊಡನೆ ನಡೆಯಿಸುವೆ ನೃತ್ಯ;
ಹೆಣವಾಗಿ ಬೀಳ್ತ ಸೈನಿಕರ ರಕ್ತ ಮೈಗಣ್ಣು ನಿನಗೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ !
ತನುಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟ ಹರಣಗಳ ಹಾರ ಹೆಣೆಯುವುದು ನಿನಗೆ ಬಲುಪ್ರೀತಿ—
ಕುಣಿ-ಕುಣಿದು ನೀನು ಕವಿಗಳಿಗೆ ವೀರರಸರಚನೆಗೀವೆ ಸುಸ್ಪೂರ್ತಿ !

೫

ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಜಿಸದಿರೆ ಬ್ರಹ್ಮ-ಸೋಗಸು ಇರದಮ್ಮ ಬರಡು ಈ ಸೃಷ್ಟಿ;
ನಿನ್ನಿಂದೆ ರಾಜ್ಯ-ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ನೆಲಸಿ ನಿಲ್ಲುವುವು ತಾಯೆ ಇದು ಗಟ್ಟಿ !

ನೀನಿರದೆ ಇರಲು ಪುರುಷಾರ್ಥಕುರುಲು, ಈ ಪುರುಷರೆಲ್ಲ ಹೇಡಿಗಳು;
ಹೇಡಿಗಳ ಜೊತೆಯ ಬಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಹೇಗೆ ಬಯಸಿತು ಹೆಣ್ಣೆ ದೆಯ ಹುರುಳು ?

೬

ಅಳಿಯಾಶೆ-ಲೋಭ-ಮೋಹಗಳು ನಿನ್ನ ಕೈಯಾಳು, ಅಹುದು ರಣಚಂಡಿ !
ಇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಲಣಮಾಡಿಕೊಡುವೆಡೆ; ಯಾರು ನಿನಗೆ ಸಮದಂಡಿ ?
ಶ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳನು ನಿನ್ನಾಟಕೆಂದು ಇಳೆಗಿಳಿಸಿ ತಂದೆ ನೀ ವಿಗಡಿ-
ಅವರಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಚಲನೆಯಲಿ ಸತ್ಯ-ಧರ್ಮಗಳ ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ಚವುಡಿ !

೭

ಮೊರೆವೀ ತುತೂರಿ, ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಭೇರಿರವದಿಂದೆ ನೀನು ಕರೆವೆ-
ಮರೆಸುತ್ತ ಮರಣಭೀತಿಯನು, ಗೆಲುವ ರೀತಿಯನು ಒರೆಯುತ್ತಿರುವೆ !
ನಿನ್ನೊಲವ ನಂಬಿ, ಹುಮ್ಮಸವು ತುಂಬಿ ಹೊರಟೆಹವು ರಣದ ಕಣಕೆ—
ಹಳೆ ಶಾಂತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಬಿಟ್ಟೀಗ ಶಸ್ತ್ರ ಕೊಂಡಿಹವು ಜಯದ ಸಣಕೆ !

೮

ಜಯ ಜಯವು, ಜಯವು, ರಣಭೈರವಿ, ಜಯ ಜಗದಂಬೀ,
ನಿನಗಾವ ಪೂಜೆ ಬೇಕದನು ಹೇಳು— ಏನೆಂಬೆ ?
ನಾವ್ ಅಳಿಯಬೇಕೊ, ಗೆಲ್ಲಾಳಬೇಕೊ ? ಯಾವುದಕ್ಕು ಇಹವು ಸಿದ್ಧ-
ಹಗೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಹಿಂಜರಿವರಲ್ಲ; ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆ ನಮಗೆ ಬದ್ಧ !

×

×

×

×

ರಣಚಂಡಿ, ಜಯವು ಚಾಮುಂಡಿ, ನೀನೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ವರದಾನಿ -
ಕುಣಿ ಕುಣಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಮನುಕುಲವ ಗೊಂಬೆಯೊಲು ವೀರರಾಜ್ಯರಾಣಿ !

— ಅನಂದಕಂದ

ಏರಿಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ

ಏರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ |

ನಮ್ಮ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ ||

ಏಳು ಭಾರತವೀರಾ |

ಕೇಳಿ ರಣಭೇರಿ | ಯುದ್ಧರಂಗಕೆ ಸಾರಿ

ಮಾಡೊ ಶತ್ರು ಸಂಹಾರಾ

ತೋರೊ ಧುರ ಧೈರ್ಯ |

ಏರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ ||

ಸಿಂಹದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ |

ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಎರಗೊ ನೀ

ತಾಳಿ ರುದ್ರಾವತಾರಸ |

ಮಾಡೊ ಶತ್ರು ಸಂಹಾರಾ

ಏರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ ||

ನಮ್ಮ ವನದಾಗಿನ ಬೆಳಕು-ಹಣ್ಣು ತಿಂದು |

ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ, ಬಂಧು-ಎಂದು

ಕೂಡಿ ಬಾಳೋಣು-ಕೂಡಿ ಆಡೋಣು

ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ ಬೆಳಗೋಣು—

ಪಂಚಶೀಲ ಪಂಚಾರತಿ-ಬೆಳಗೋಣು

ಹಾಡೋಣು-ಆಡೋಣು

ಎಂದು ನಟಿಸುತ ಬಂದು

ಸವಿ ಸವಿಸಮಾತ ಅಂದು

ಬೆನ್ನೊಳು ಚೂರಿ ತಿವಿದಾನ
ಕಣ್ಣೊಳು ಸುಣ್ಣು ಸುರಿವ್ಯಾನ
ಅನ್ನಕ್ಕ ದ್ವೇಷದ ವಿಷ ಬೆರಸ್ಯಾನ
ಸಣ್ಣನದ ಕೆಸರ ಕಲೆಸ್ಯಾನ

ಏರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ ||

ಉಗ್ಯಾನ ಉರಿ
ಉಗುಳ್ಳಾನ ಉರಿ
ಇವ ದೈತ್ಯಮಾರಿ
ಮೋಸಕೃತ್ಯ ಗುರಿ
ತರಿ, ಇವನ ತರಿ-ಕೇಳಿ ರಣಭೇರಿ
ಯುದ್ಧ ರಂಗಕೆ ಸಾರಿ
ಮಾಡು ಶತ್ರು ಸಂಹಾರಾ |
ಆಗಲಿ ದಿಗ್ವಿಲಿಗಾಹಾರಾ ||

ಏರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ ||

ಇಡಿ ಹಿಮಾಲಯಕಡೆ ಉರಿ ಹೆಚ್ಚಾನ |
ಮಾನವತೆಯ ಎದೆಗೆ ಮೋಸ ಚುಚ್ಚಾನ
ಶಾಂತಿ ಪ್ರೀತಿ ನೀತಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾನ
ಸತ್ಯ ಅಂಬೋದರ ಮ್ಯಾಲ ಮುಳ್ಳ ಹೊಚ್ಚಾನ
ಹಿಂದಿನ ಒಗೆತನ ಕೊಂದು |
ಹೆಗೆತನ ನಡಸ್ಯಾಕ |

ಏರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ ||

ಇವ ದೈತ್ಯ ಚೀನಾಸುರ
ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದ ಮಹಿಷಾಸುರ
ರೊಚ್ಚಿಗಿದ್ದದ ಇವನ ಆಕ್ರಮಣಕ

ಇಡಿಗೆ ಇಡಿ ಮಾನವ ಕುಲ
 ಕೇಳಿ ರಣಭೇರಿ-ಸಾರು ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕನು |
 ಏರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿವ್ಯಾಗ ||

ಭಾರತದ ನದೀ ಬೆಟ್ಟ
 ಕೊಳ್ಳಘಟ್ಟ ಕರದಾವೊ |
 ಎಡಬಲದ ಕಡಲ ಜೋಡಿ
 ಮಹಾಸಾಗರ-ಕೂಡಿ ಮೊರೆದಾವೊ ||

ವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ
 ಹೊಡೆದು ರಣಭೇರಿ ಮೊಳಗ್ಯಾವೊ
 ಹಿಮಾಲಯದಂಥ ಹಿಮಾಲಯ
 ಮೈಕೊಡಹಿ ನಿಂತು ಗುಡಗ್ಯಾದೋ—
 ಭಾರತದ ಚೇತನಕೆ
 ಶೌರ್ಯ ಕೇತನಕೆ ಗುಡಗ್ಯಾದೋ—
 ಏರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿವ್ಯಾಗ ||

ಏಳು, ಎದ್ದೀಳು, ಏಳು
 ವಿದ್ರೋಹಿ ಶತ್ರುವನು
 ಹೊಡೆದೋಡಿಸಲು ಏಳು ||

ಬಂದರನ ಬರಲಿ ಪ್ರಳಯ
 ಬಗ್ಗದೀ ಕಲಿ ಬಾಳು
 ನೆತ್ತರ ಸುರಿಸಿ ಹತ್ತಿದ ಖುರಿಯು
 ನಂದಿಸಲು ಹೋರು ||

ಚಂಡಿ-ಚಾಮುಂಡಿ ಆಗಿ ತಾಯಿ
 ರಣಚಂಡಿ ಹೇಳತಾಳ ಕೇಳು—

ಭಾರತದ ನೆಲದಿಂದ ವೈರಿ ಓಡುವವರೆಗೆ
ಇಲ್ಲ ಶಾಂತಿ ನನಗ- |
ಬೇಡ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ನಿನಗ
ಬೇಡ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ನಿನಗ

ಎರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ

ಎಳು ಭಾರತ ವೀರ
ಕೇಳಿ ರಣಭೇರಿ | ಯುದ್ಧರಂಗಕೆ ಸಾರಿ
ಮಾಡೊ ಶತ್ರುಸಂಹಾರಾ |
ಆಗಲಿ ದಿಗ್ವಿಲಾಸಾರಾ ||—
ರಣಚಂಡಿ ಆ ತಾಯಿಗೆ
ನಮಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆಯೊ
ವೈರಿಯನು ಬಗ್ಗು ಬಡಿಯಾಕ |

ಎರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ ||

— ರಾಘವೇಂದ್ರ ಇಟಗಿ

ಕರೆಯು ಬಂದಿದೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲವರೆಗೆ

ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ
ಕೇಳು ವೀರ ಬಾಂಧವ ||

೧

ಕರೆಯು ಬಂದಿದೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲವರೆಗೆ
ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ
ಪುರುಷಾರ್ಥಸಮಯದ ಕರೆಯು ಇದು
ಕೇಳು ವೀರ ಬಾಂಧವ ||
ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

೨

ಹಿಮಶೈಲದ ಅಡಿಯ ಗುಂಟೆ
ಅಕ್ರಮಣವ ನಡೆಸಲು
ಗಡಿಯ ಮೂರಿ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದ
ಶತ್ರುಪಡೆಯ ಸದೆಯಲು ||
ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

೩

ಮಾತೃಭೂಮಿ ರಕ್ಷೆಗಾಗಿ
ಏಳು ತರುಣ ಹೋರಲು
ರಾಷ್ಟ್ರಮಾತೆ ಸೇವೆಗಾಗಿ
ಸರ್ವಾರ್ಪಣವೆನ್ನಲು ||
ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

೪

ಬಂಧುವೆಂದು ಮಿತ್ರನೆಂದು
ನಟಿಸಿ ಕೊರಳ ಕುಯ್ಯುವ
ಶತ್ರುವನ್ನು ಸದೆಯಲೆಂದು
ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ ||

ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

೫

ಕಲ್ಲು ಕರಗಿ ಹರಿಯುವಂಥ
ಮಣ್ಣು ಚಿನ್ನವಾಗುವಂಥ
ಶೌರ್ಯ ವಜ್ರವಾಗುವಂಥ
ಅಪೂರ್ವ ಸಮಯದ ಕರೆಯು ಇದು ||

ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

೬

ಇದೊ ಕೇಳು ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಸದ್ವಿ
ಅಗ್ನಿದಿವ್ಯ ತಾಗಿದ ಸಿಡಿನುದ್ದು !
ದೃಢನಿಶ್ಚಯ, ಶ್ರದ್ಧೆ ! ಧೈರ್ಯ—
ತಾಳಿ, ಏಳು, ಕೇಳಿ ಕರೆಯು ||

ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

೭

ಕೊಡಹಿ ತನ್ನ ಧೀರ ಮೌನ
ಗುಡುಗಿರಿ ಈ ಹಿಮಶೈಲ !

ದಿಕ್ಪಟಗಳ ಸೀಳಿ ಸೂಸಿ
ಪಡಿನುಡಿವರೆ ಬಾನ್ನೆಲ ||

ಎಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

ಲ

ತ್ಯಾಗ ದುಡಿಮೆ ಗಳಿಕೆಗಳನು
ಮಾತೃಭೂಮಿಯಿತ್ತ ಕರೆಗೆ
ಸಲಿಸಲೆಂದು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸು
ಎಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ ||

ಎಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

೯

ಯುಗ ಯುಗ ಯುಗ ಕಾದರೂಽ
ಬಾರದಂಥ ಕರೆಯಿಡು
ಭರತವರ್ಷ ವಿಜಯಕಾಗಿ
ತಾಯಿಯಿತ್ತ ಕರೆಫಿಡು ||

ಎಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

೧೦

ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತ ನೀಡಿದವರ
ಜೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಚೂರಿ ಇರಿವ
ಕ್ರೂರ ಶತ್ರುಗಳನು ತರಿಯೆ
ವೀರರೆಲ್ಲ ಬನ್ನಿರೆನುವ ಕರೆಯು ಇದು ||

ಎಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

೧೧

ರಕ್ತ ರಕ್ತ ರಕ್ತವೆಂದು
ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನವೆಂದು
ದುಡಿಮೆ-ಗಳಿಕೆ ಧನವು ಎಂದು
ತ್ಯಾಗ ಕೇಳುತಿಹಳು ತಾಯಿ ಇಂದು ||
ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

೧೨

ಕರೆಯು ಬಂದಿದೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲವರೆಗೆ
ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ !
ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಮಯದ ಕರೆಯು ಇದು
ಕೇಳು ವೀರ ಬಾಂಧವ ||
ಏಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ....

— ರಾಘವೇಂದ್ರ ಇಟ್ಟಿ

ಏಳಿ ತರುಣ ವೃಂದನೆ !

ಏಳಿ ತರುಣ ವೃಂದನೆ,
ವೀರಯೋಗ ಸಿಂಧುವೆ !

ಗೌರಿ ಶಿಖರ ಬಾಗುವಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ ಕುದಿಯುವಲ್ಲಿ
ತಪಸ್ವಿಗಳ ಓಂಕಾರ
ಹೊಂಕಾರ ಆಗುವಲ್ಲಿ

ಏಳಿ ತರುಣ ವೃಂದನೆ
ಸಮರ ಸಿಂಹ ಬಂಧುವೆ !

ರಕ್ತ ರಕ್ತ ಬೆರೆಯುವಲ್ಲಿ
ಎದೆಗೆ ಎದೆಯು ತಿವಿಯುವಲ್ಲಿ
ಹೃದಯ ಚಲುಮೆ ಚಿಮ್ಮುವಲ್ಲಿ
ನಾಕನರಕ ಕೂಡುವಲ್ಲಿ

ಏಳಿ ತರುಣ ವೃಂದನೆ
ಆತ್ಮಸಮರ ಸಂಗವೆ !

ಗುಂಡು ಗುಂಡು ಗುಡುಗುವಲ್ಲಿ
ವಿಮಾನಗಳು ಮೊಳಗುವಲ್ಲಿ
ವಂಚಕರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು
ಪಂಚಶೀಲ ನರಳುವಲ್ಲಿ

ಏಳಿ ತರುಣ ವೃಂದನೆ
ವೀರ ರಸದ ಕುಲುಮೆಯೆ !

ಬಾನು ಮೋರೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ
 ನೆಲದ ಬಸಿರೊಳಿಂಥ ಸುಣ್ಣ
 ಸಿಂಹ ರೌದ್ರ ತಳೆಯುವಲ್ಲಿ
 ನೂರು ಕದನ ಕವಿಯುವಲ್ಲಿ
 ಏಳಿ ತರುಣ ವೃಂದವೆ
 ಭರತ ಬುವಿಯ ಶೌರ್ಯವೆ !

ನೆಲದ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿಯುವಲ್ಲಿ
 ಸುತ್ತ ಸಾವು ಸುತ್ತುವಲ್ಲಿ
 ಹಿಮದ ಬಂಡೆ ಬಿರಿಯುವಲ್ಲಿ
 ಮಂಡೆಯೂರಿ ನಡೆಯುವಲ್ಲಿ
 ಏಳಿ ತರುಣ ವೃಂದವೆ
 ಜಯದ ಲೇಂಕಾರವೆ !

ದೈವದ್ರೋಹಿ ಕುಣಿಯುವಲ್ಲಿ
 ದೇಶ ಭಕ್ತ ಮಣಿಯುವಲ್ಲಿ
 ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಂಡುಸಾಗಿ,
 ಸೋತು ಕನಸು ಕಾಂಬುದೇಕೆ ?
 ಏಳಿ ತರುಣ ವೃಂದವೆ
 ಮಲಗಿರುವದು ಚಂದವೆ !

ಮಾತೃಭೂಮಿ ಮಿಡುಕುವಲ್ಲಿ
 ನಿತ್ಯ ಸಮರ ಭೇರಿಯಲ್ಲಿ
 ದೇಶ ಭಕ್ತಿ ಪುಟಿಯುವಲ್ಲಿ
 ಮಾಯೆ ಬಿನ್ನು ತಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ
 ಏಳಿ ತರುಣ ವೃಂದವೆ
 ಆಪತ್ತಿನ ಬಂಧುವೆ !

ಸುತ್ತ ಹುಳಿಗಳೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟು
 ಹುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆಯದಂತೆ
 ಕಟ್ಟು ಟೊಂಕ ಅನುರ ಸಿರಿಗೆ
 ಹುಟ್ಟು ಸಾವು ಒಂದೆ ಎಂದು
 ಏಳಿ ತರುಣ ವೃಂದವೆ
 ವೀರ ರಸದ ರಂಗವೆ !

— ಸೋಮಶೇಖರ ಇನ್ಯಾಪೂರ

ಭಾರತಿಗೆ ಜಯ ತಿಲಕ !

ಸೋಮಾರಿ, ಭೀಮಾರಿ, ಥೂ ಹೇಡಿ ಎದ್ದೇಳು
ಭಾರತಿಯ ಗರ್ಭದಲಿ ಬಂದೆಯೇಕೆ ?
ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಉರಿ ತುಂಬಿ, ತೊಲೆಯೆಲ್ಲಾ ಜೋಲಾಗೆ
ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುವ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಬೇಕೆ ?

ಸುಣ್ಣವನೆ ಬಾಯ್ಗಿಡಲು, ಬೆಣ್ಣೆಂಬ ಸೊನಿಗೇಡಿ,
ಮುಳ್ಳಿನಲಿ ಸೌರಭವ ಹುಡುಕಬೇಡ
ತಾಸುತಾಸಿಗೆ ತಿಂದು, ಪುಷ್ಟಕಾಯವ ಬೆಳೆಸಿ,
ಗೂಳಿ ಶಕ್ತಿಯ ಹಾಳುಗಿಡುಹಬೇಡ.

ಹಿತ್ತಲದ ಬೂರಲಕೆ ಜೋತು ಬಿದ್ದಿವೆ ಮಂಗ,
ಆಜಿಮನೆ ಡೋಲು ತಾ ಸಂಗ-ನಿಂಗಾ,
ಕೈಯ ಕುಡಗೋಲಿಂದ, ಕುಳಿತಪೊಂಗಿಗೆ ಹೊಡೆತ,
ಅಂತೆಯೇ ಅದು ಹುಚ್ಚು ಕೆಂಪು ಮಂಗ

ಮಾಣಿಕದ ಬದಲಾಗಿ ಬಂದೂಕು ಹಿಡಿಯುವದೆ ?
ಎಲ್ಲಿ ಏರುವದೇನೊ ಯಮನ ಶಯ್ಯೆ !
ಅತಿಯಾಸೆ ಗತಿಗಡಿಸೆ, ಬಿಲ್ಲುದಾರವ ಹರಿದು,
ತೋಳ ಸತ್ತಿತು-ತನ್ನ ಹುಚ್ಚುತನಕೆ.

ಇತ್ತ ಗಡ್ಡದನಾಯಿ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಬೊಗಳುತ್ತಿದೆ
ಏಕೆ ಬಣ್ಣದಕೋಲು ? ಬೇಡ ದಂಡು
ಬೋಧಿ ವೃಕ್ಷದಹಣ್ಣು ಸಿಹಿಯೆಂದು ಹಿಗ್ಗುತಿಹ,
ಹಳದಿ ಮಂಗಕೆ ಸಾಕು ಒಂದೆ ಗುಂಡು

ಮನೆಯ ಇಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೇಕೆ ಕಡುಕೋಪ,
 'ಉಗುರಿಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆ, ಕೊಡಲಿಯೇಕೆ ?'
 ಪುಡಿಹಾಕಿ ಕೊಲ್ಲೋಣ ಅದಕೇಕೆ ಸಿಡಿಬಾಂಬು ?
 ಮನೆಯ ಮೇಲಿವೆ ಮಂಗ-ಕುಳಿತೆಯೇಕೆ ?

ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದೆ ಯುದ್ಧ-ರಕ್ತದಾನಕೆ ಸಿದ್ಧ -
 ನಾಯಿ ಮಂಗನ ಬೆದರಿಗಂಜಬೇಡ !
 ಬೆನ್ನ ಎರಲಿ ಕೋವಿ ಭಾರತಿಗೆ ಜಯ ತಿಲಕ-
 —ವಿಡುವ ಕೆಚ್ಚಿದಿಗಂತೂ ಶಂಕೆ ಬೇಡ.

— ಸೋಮಶೇಖರ ಇನ್ಮಾಪೂರ

ಸ ಮ ರ ಭೀ ರ !

(ಲಾವಣ ನಡಿಗ)

೧

ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿರಿ ನಾಡ ಬಂಟರೆಲ್ಲ
ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಿತಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ
ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುತಿದೆ ಉತ್ತರ ಗಡಿಯಲಿ
ಹೆತ್ತಮ್ಮನ ಮನೆ ಈ ಗಳಿಗೆ
ಎತ್ತದ ಮಳಿಗೆ !

೨

ಶಾಂತಿ ಶುಭ್ರ ಗಂಭೀರ ರಜತಗಿರಿ
ನಮ್ಮ ಹಿಮಾಚಲದುತ್ತರಕೆ
ಕ್ರಾಂತಿ ಕುದಿಯುತಿದೆ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತಿದೆ
ಭ್ರಾಂತರಾಗದಿರಿ ಬಾಂಧವರೆ
ಮನನೊಂದವರೆ !

೩

ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಬಾಂಧವರ ಎದೆಗಳಲಿ
ಚಿಮ್ಮತಲಿದೆ ಬಿಸಿನೆತ್ತರವು
ಉರಿಯನು ನೊಂದಿಸಿ ವೈರಿಯ ನೊಣೆಯಲು
ಉಕ್ಕುತಲಿದೆ ಮನದುತ್ತಾಹ
ಎಕ್ಕದ ಭಾವ !

೪

ನೆಚ್ಚಿದವರ ಎದೆಗಿರಿಯುವ ರಕ್ತಸ
ನೀತಿಗೆ ಚೀನವೆ ನಿದರ್ಶನ
ನೀಚತನದಿ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿಯೆ
ನಡೆದಿದೆ ಇಂದಿನ ಆಕ್ರಮಣ
ಭೂ ವಿಸ್ತರಣ !

೫

ಬೊಗಳುತ ಬರುವುದು ತೆಗಳುತ ಸರಿವುದು
ಹಳದಿಯ ನಾಯಿಯ ಹೀನಗುಣ
ಕೊಬ್ಬಿದ ಕೋಣವು ತೊತ್ತೆಳದುಳಿದಿದೆ
ಶಿವನ ನಿರ್ಕೇತನ ನಮ್ಮಮನ
ಶಾಂತಿವನ !

೬

ಭಾರತ ಜನಶಂಕರಿಯು ಕೆರಳಿದರೆ
ಬೀಸುವದದೊ ರುಂಝಾವಾತ
ರುದ್ರ ತಾಂಡವಕೆ ವೈರಿ ತಂಡದಲಿ
ಎತ್ತೆತ್ತಲೂ ಹೆಣಗಳ ನಾತ
ಚೀನದ ವೈತ !

೭

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕೆ ಗಂಡಾಂತರ ಬಂದಿರೆ
ಬಾಳುವದೇತಕೆ ಎಲೆಜೀವ !
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆ ಸ್ವರ್ಗವು ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ
ಇನ್ನೇತಕೆ ನಡೆ ಸಂದೇಹ
ಬಿಡುಬಿಡು ಮೋಹ !

೮

ನಾಡು ಬದುಕಿದರೆ ನಾವು ಬದುಕುವದು
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ನಾಡಿನ ಪ್ರಾಣ
 ಪೌರುಷ ಚೇತನ ಭಾರತ ಕೇತನ
 ಹಾರಾಡಲಿ ಅದು ಚಿರಂತನ
 ಅಭಿಮಾನಧನ !

೯

ನಾಡಿನರಕ್ಷಣೆ ನಮ್ಮಿಂದಿನ ಹೊಣೆ
 ನಮ್ಮ ಜವಾನರಿಗಾಹ್ವಾನ !
 ನಾಳಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಶಪಿಸದೆ ನಮ್ಮನು ?
 ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿರಿ ಇದೇಚಣ
 ಪ್ರಾಣಗಳೇ ಪಣ !

೧೦

ತ್ಯಾಗ ಸೇವೆಗಳೆ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧನ
 ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಪೌರುಷ ಮೂಲಧನ
 ಪೌರುಷ ಪೂಜೆಯೇ ನಾಡಿನ ಚೇತನ
 ಅಜೇಯವಾಗಲಿ ಗಂಡುತನ
 ಅದು ನಮ್ಮತನ !

೧೧

ಧರ್ಮಯುದ್ಧದ ಯಜ್ಞ ಕುಂಡದಲಿ
 ರಕ್ತ ತರ್ಪಣಕೆ ಎದ್ದೇಳಿ

ದುಷ್ಟ ಮರ್ದನಕೆ ಶಿಷ್ಟ ರಕ್ಷಣೆಗೆ
ನಿಷ್ಕರ ನಿರ್ಧಾರವ ತಾಳಿ
ಕೂಗಲಿ ಕಾಳಿ !

೧೨

ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಭಾರತದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ
ಬದ್ಧ ಕಂಕಣವು ನಮ್ಮಜನ
ಅನ್ಯಾಯ ದರ್ಪಗಳ ಹುಟ್ಟಡಗಿಸಲು
ಕೆಂಡಕಾರುತಿದೆ ತರುಣಗಣ
ದೇಶದ ಮಾನ !

೧೩

ನನ್ನದು ನಿನ್ನದು ಎನ್ನುವ ಸೊಲ್ಲದು
ಸಲ್ಲದು ಇಂದಿನ ಸಮಯದಲಿ
ತನ್ನದೆಲ್ಲವನು ತಾಯಿಗೆ ನೀಡಿ
ಸಿಡಿದೆಳೆಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪುರುಷ
ನಾಡಿಗೆ ಹರುಷ !

೧೪

ಕಲಿ ಕೋವಿದ ಕವಿ ಕಾರ್ಮಿಕರೆಲ್ಲ
ಎದ್ದೇಳಲಿ ಶ್ರಮದಾನಕ್ಕೆ
ಛಲವಿರೆ ಎದೆಯಲಿ ಬಲವಿರೆ ಬೆನ್ನಲಿ
ಅಂತಿಮ ವಿಜಯವು ನಮಗಕ್ಕೆ
ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ !

೧೫

ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ತಿರುಗಲಿ ಯಂತ್ರ
ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಲಿ ಉದ್ಯಮಿಕೆ
ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ಮನಮನಗಳಲಿ
ಸಾಗಲಿ ಸಿದ್ಧತೆ ದಿನದಿನಕೆ
ರಣರಂಗಕ್ಕೆ !

೧೬

ಯೋಧರ ಮುಷ್ಟಿಗೆ ಪುಷ್ಟಿಯನೀಯಲು
ಸರ್ವಾರ್ಪಣವೇ ನಮ್ಮ ಕಣ !
ಭಾರತ ವೀರರ ವಿರಾಟದರ್ಶನ-
ವಾಗಲಿ ಕಣದಲಿ ಇದೇಕ್ಷಣ !
ಇದು ಸುಲಕ್ಷಣ !

೧೭

ದ್ವೇಷವ ಮರೆದು ತ್ವೇಷವ ತೊರೆದು
ಒಂದಾಗಿರಿ ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ
ಎಲ್ಲಿಯೆಯಿರಲಿ ಎಂತಯೆಯಿರಲಿ
ಭಾರತ ಪುತ್ರರು ನಾವೆಲ್ಲ
ಬಲ್ಲಿದರೆಲ್ಲ !

೧೮

ಕೇಳಿ ಬಂಟರೆಲ್ಲ ನಾಡಿನ ಡಂಗುರ !
ಎಳಿರಿ ಸ್ವಾರ್ಥವ ಬದಿಗಿಟ್ಟು
ಮಾಡಿ ಮಡಿವುದೆ ನಾಡ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ
ಜೀವನ ಸಾಫಲ್ಯದ ಗುಟ್ಟು
ಬಾ ನಡಕಟ್ಟು !

೧೯

ಹಿರಿಯ ಭಾಗ್ಯವಾಡಿ ಬಸವ ತನಯನ
 ಹಾಡಿದು ನಾಡಿಗೆ ಅರ್ಪಣವು !
 ನೆತ್ತರ ಕೊಡುಗೆಯ ನೀಡಿದ ಕಿತ್ತೂರ
 ರಾಣಿಯ ಕೀರ್ತಿಗೆ ದರ್ಪಣವು !
 ಸಂತರ್ಪಣವು !

— ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲ

ಇತಿಹಾಸ

ರಾವಣಾಸುರ ಬಂದ

ರಾವಣಾಸುರ ಹೋದ

ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ತಿ

ಹತ್ತು ತಲೆಗಳ ಹತ್ತು ದಿವಸಗಳ ಉರುವಣಿಗೆ

ಕುರುಡು ದುರಹಂಕಾರದುನ್ನತ್ತ ಮೆರವಣಿಗೆ

ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿ

ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದನವ ಒಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ

ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿದರವನ ಬೆಂಬಲಿಗರೆಲ್ಲ

ದುರ್ಯೋಧನನು ಬಂದ

ದುರ್ಯೋಧನನು ಹೋದ

ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ತಿ

ನೂರು ತಲೆಗಳ ನೂರು ದಿವಸಗಳ ಉರವಣಿಗೆ

ಕುರುಡು ರಾಜ್ಯ ಪಿಪಾಸೆಯುನ್ನತ್ತ ಮೆರವಣಿಗೆ

ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿ

ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದನವ ಒಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ

ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿದರವನ ಬೆಂಬಲಿಗರೆಲ್ಲ

ಈಗ ಮಾವೊ ಬಂದ

ಹಿಮಗಿರಿಯ ಗಡಿಯಿಂದ

ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿ

ಎಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ ಹುಳ ಹೆಗ್ಗಣಗಳುರವಣಿಗೆ

ಎಷ್ಟು ದಿನ ನಡೆದೀತು ಈ ಕುರುಡು ಮೆರವಣಿಗೆ ?

ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ತಿ

ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವನು ಒಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ
ಮಣ್ಣು ಗೂಡುವರಿಸನ ಬೆಂಬಲಿಗರಲ್ಲ

ಲೋಕ ಕಂಟಕರ ಇತಿಹಾಸ ಹೀಗುಂಟು
ಬರುವಾಗ ನುಗ್ಗುವರು ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿ
ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವರು ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿ
ಇದು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಗಂಟು.

— ಸು. ರಂ. ಎಕ್ಕುಂಡಿ

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

ಲದ್ವಾಖ ಇರಲಿ ನೀಫಾ ಇರಲಿ
ಒಂದಂಗುಲ ನೆಲ ಬಿಡಲಾರೆವು
ಚೀಣೀಯರ ಹೊಡೆದಟ್ಟುವವರೆಗೂ
ಕೋವಿಯ ಬದಿಗಿಡಲಾರೆವು

ಲದ್ವಾಖ ಇರಲಿ ನೀಫಾ ಇರಲಿ
ಒಂದಂಗುಲ ನೆಲ ಬಿಡಲಾರೆವು
ಮಿತ್ರದ್ರೋಹಿಯ ಮೆಟ್ಟುವವರೆಗೂ
ಕೋವಿಯ ಬದಿಗಿಡಲಾರೆವು

ಲದ್ವಾಖ ಇರಲಿ ನೀಫಾ ಇರಲಿ
ಒಂದಂಗುಲ ನೆಲ ಬಿಡಲಾರೆವು
ಸಿಂಹಧ್ವಜ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುವವರೆಗೂ
ಕೋವಿಯ ಬದಿಗಿಡಲಾರೆವು

ಎನೇ ಬರಲಿ ಹಾಗೇ ಇರಲಿ
ಒಂದಂಗುಲ ನೆಲ ಬಿಡಲಾರೆವು
ಸೋದರ ಯೋಧರಿಗೊಡ್ಡಿದ ಸಾವು
ಸೇಡನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವಾವು
ಹುತ್ತವ ಹೊಕ್ಕೇ ಹೊಡೆನೆವು ಹಾವು
ಕೋವಿಯ ಬದಿಗಿಡಲಾರೆವು

ಪಾಂಚಜನ್ಯ

ಕೇಳಿರಿ ಕೇಳಿರಿ

ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಉದುತ್ತಿರುವ
ನಿಂದು ಪಾರ್ಥ ಸಾರಥಿ
ವಿಜಯರಥ ಧ್ವಜದಮೇಲೆ
ಕುಳಿತ ವೀರ ಮಾರುತಿ
ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಣತಿ ಬೆಳಗುತಿಹವು
ಜಯದ ಮಂಗಳಾರತಿ
ಧೀರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉದಯ
ಅಗ್ನಿ ಕನ್ಯೆ ಭಾರತಿ

ಏಳಿರಿ. ಏಳಿರಿ.

ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಕೈದುವೆತ್ತಿ
ರಣಕೆ ನುಗ್ಗಿ ನಡೆಯಿರಿ
ಹಗೆಯ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು
ಹೆಡೆಯ ತುಳಿದು ಹೊಡೆಯಿರಿ
ಬಿತ್ತುವಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಲ್ಲಿ
ಒಂದಕೆರಡು ಪಡೆಯಿರಿ
ಕಾರಖಾನೆ ಗಿರಣಿಗಳಲಿ
ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ದುಡಿಯಿರಿ.

ಹೇಳಿರಿ. ಹೇಳಿರಿ.

ಗೆಲವು ನಮ್ಮ ಕಾಲುದಾರಿ
ವಜ್ರ ಕೈಯ ದಂಡವು
ಹಗೆಯು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟ ಕಡೆಗೆ

ಮಾತ್ಸಭೂಮಿ ಕೆಂಡವು
ಶಾಂತಿ ಶೀಲ ಸ್ನೇಹಶೀಲ
ಸತ್ಯಕವಚವೊಪ್ಪಲು
ಭೀಮ ಬಾಹುಗಳಿಗೆ ಚೀನ
ಯಾವಗಿಡದ ತೊಪ್ಪಲು?

— ಸು. ರಂ. ಎಕ್ಕಂಡಿ

ಜಯಭೇರಿ

ಜಯಹಿಂದದ ಜಯಭೇರಿ | ಜಯ ಹೊಂದುವ ಜಯಭೇರಿ
ಧರ್ಮದ ಜಯಭೇರಿ | ಕರ್ಮದ ರಣಭೇರಿ

|| ಪ ||

ಧಂಧಣ ಧಂಧಣ ಧನ್ಯ | ಭಾರತವು ಅನನ್ಯ |
ಸೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಕೆ ಸೈ ಕ್ಷಾತ್ರಕೆ | ಶ್ರೀ ಮಾತೆಯ ಸೈನ್ಯ |
ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯು ಬಂದಿದೆ | ಇಗೊ ಹಂದಿಯ ಜಿನ್ನೇರಿ |
ಭಾರತ ಭೂಮಂಡಲಕ್ಕೋ | ಶುಭಮಂಗಲ ಸಾರಿ |
ಶೋಭನ ಕೈವಾರಿ | ಜಯಹಿಂದದಭೇರಿ

ಎಂದಿಗು ಜಯಭೇರಿ.

|| ಅನುಪಲ್ಲವಿ ||

ದಾನಕ್ಕೂ ಇದೆ ಹೊತ್ತು | ಸಂಧಾನಕು ಹೊತ್ತು
ಇದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತು | ಇದು ನಿನಗೂ ಗೊತ್ತು
ಭೀಷ್ಮಾಷ್ಟಮಿ ಮುಂದೇ ಇದೆ
ಉತ್ತರಕ್ಕೋ ಅದು ಕಾದಿದೆ

ಬದುಕಲು ಬಾರದ ಹೇಡಿಗೆ | ಬಾಳುವುದೇ ಕುತ್ತು |
ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರದ ವೀರಗೆ | ಬಾಳವೃತ್ತದ ತುತ್ತು |
ಬಿತ್ತೋ ಭಾರತ ಕ್ಷೇತ್ರವ | ಹರಗೋ ಕ್ರಮವಾಗಿ
ಹಣಿಸೋ ಉಣಿಸೋ ಹೊಲವನು | ಒಲವೇ ದ್ರವವಾಗಿ
ಜಯಹಿಂದದ ಭೇರಿ

|| ೧ ||

ಬೆಲ್ಲವು ಇಲ್ಲದ ಸ್ನೇಹಾ | ಅದು ಒಣಕಲು ದೇಹಾ |
ಸಂಶಯ ಮಸಣವ ಹೊಕ್ಕಿದೆ | ಜೀವನ ಸಂದೇಹಾ |
ಬರೆ ಎಳ್ಳಿಗೆ ಹೊತ್ತೇ ಇದು | ಸಾಕೋ ಬಾಯ್‌ಬೆಲ್ಲಾ.
ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರಕೆ ಬೇರಿದೆ | ಜನ-ಮನ-ಧನವೆಲ್ಲಾ
ಅನ್ನವ ಬೆಳೆ, ಹಸಿವೆಯ ಕಳೆ | ಕೈಜೋಳಿಗೆ ಬೇಡ
ಉದ್ಯೋಗವು, ಸದ್ಯೋಗವು | ಧಿಕ್ ಧಿಕ್ ಜಡಮೂಢಾ |

ಯೋಚನೆಯೂ ಯೋಚನೆಯೂ | ಒಡನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ
ಶಾಂತಿಗೆ ಬದ್ಧವು ವೀರರ ಮರಣಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧ
ಜಯಹಿಂದದಭೇರಿ

|| ೨ ||

ಹದಿನಾಲ್ಕೂ ದೇಶಗಳು, ಹದಿನಾಲ್ಕೂ ಭಾಷೆ
ಹದಿನಾಲ್ಕೂ ವೇಷಗಳು, ಇದು ಅಲ್ಲ ತಮಾಷೆ
ಹದಿನೈದರ ಹುಣ್ಣಿವೆ ಇದೆ, ಹದಿನಾಲ್ಕೂ ಒಂದು
ಹದಿನಾರರ ಕಳೆ ಚಂದ್ರಗೆ, ಹದಿನೇಳರ ಸಂದು
ಹದಿನೆಂಟಕೆ ಜಯ, ಜಯಜಯ, ಜಯಭಾರತ ಬಂಧು
ಅಗೊ ಹಿಮನಗ ಉತ್ತರಕಿದೆ, 'ಇಗೊ ದಕ್ಷಿಣ ಸಿಂಧು' |
ಎಣಿಸುವೆಯಾ ? ಗುಣಿಸುವೆಯಾ ? ಯೋಗೇಶ್ವರ ನೆನೆಸೊ
ಗಣಿತವು ಏತಕೆ ? ಸಾರ್ಥನ ಸಾರ್ಥಕ ಮರಿ ಎನಿಸೊ
ಜಯಹಿಂದದಭೇರಿ

|| ೩ ||

ಗಾಂಧಿಯ ಅಭಯದ ಶಸ್ತ್ರವು ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಕೈಗೆ
ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕವಚವು ಹಿಂದೀಯರ ಮೈಗೆ
ಠಾಕೂರರ ಜಯಕಾರವು ಭಾರತ ಸೌಭಾಗ್ಯ
ಟೀಳಕರ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ವೀರನಿಗೇ ಯೋಗ್ಯ
ವಂದೇಮಾತರವೆಂಬುದು ಭಾರತ ಶ್ರೀಮಂತ್ರ
ದಿಗ್ವೀಶಕೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿ ಭಾರತವು ಸ್ವತಂತ್ರ
ಸಾಧುವಿಗೇ ಸಾಧು ಇದು | ಮಧುವಿಗೆ ಮಾಧುರ್ಯ
ಕಲಿಗೋ ಕಲ್ಪಿಯ ಸೈನ್ಯವು | ಪ್ರತಿ ಸೂರ್ಯಗೆ ಸೂರ್ಯ |
ಜಯಹಿಂದದ ಭೇರಿ

|| ೪ ||

ದುಡಿ ಎಂದರು | ದಣಿ ಎಂದರು 'ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ' ಅಯ್ಯ |
ಬಂಗಾರದ ಗಣಿ ಎಂದರು | ತಾ ಕೈಯೊಳು ಕೈಯ್ಯ |
ಸಹರಕ್ಷಣೆ, ಸಹ ಭಕ್ಷಣೆ, ಸಹವೀರ್ಯದ ಕಾರ್ಯ |
ಸುಡು ಮೈರವ, ಹಿಡಿ ಧೈರ್ಯವ, ತೇಜಸ್ಸನಿವಾರ್ಯ |

ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಎನ್ನು |
 ಅನುಸೂಯೆಗೆ ವೈತ್ರಿಯು ಇದೆ ಬದುಕಾಗಲಿ ಹೋನ್ನು |
 ಶಿಷ್ಯರನೋ ಕಾಯುವದಿದೆ ತಡೆ ಭಾರತವೀರ
 ದುಷ್ಕರನೋ ಕೊಲ್ಲುವದಿದೆ ನಡೆಯೋ ರಣಧೀರ
 ಜಯಹಿಂದದಭೇರಿ

|| ೫ ||

ಜಯ ದುರ್ಗಿಗೆ, ಜಯ ರೇಣುಕೆ, ಈ ಹರಕೆಯ ಹಾಕು |
 ಕುಕ್ಷಾತ್ರಕೆ ಜಮದಗ್ನಿಯ ಮಗ ರಾಮನು ಬೇಕು |
 ಜಯವಾಗಲಿ ಚಾಮುಂಡಿಗೆ, ವಿಜಯವು ಭಾರತ ದಂಡಿಗೆ
 ಹೊಡಿ ಚಂಡಗೆ ಹೊಡಿ ಮುಂಡಗೆ ಜಯ ಶರಭಕೆ ಭೇರುಂಡಕೆ
 ಮಾನವನಿಗೆ ಮಾನವನೋ ಕೊಡುವವ ಹಿತ ಬಂಧು
 ದಾನವನಿಗೆ ಭಾರತವಿದು ರಣಭೈರವ ಸಿಂಧು
 ಭಾರತವಿದು ಒಂದು, ಕರ್ನಾಟಕ ಒಂದು.
 ಭೂಮಂಡಲ ಬಾಂಧವ್ಯಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರು ಮುಂದು :
 ಜಯಹಿಂದದಭೇರಿ

|| ೬ ||

— ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ.

ಅರ್ಜಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮರ್ಜಿ ಮಾಡಬೇಕು

ಅರ್ಜಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು | ಮರ್ಜಿ ಮಾಡಬೇಕು |
ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಜಾಜನ |
ಗೋಂದಾಜಿ ನಾಯಕನ ಹಾಡಿನ ನುಡಿ ನುಡಿ
ಶ್ರುತಿಗೆ ಖಡ್ಗದ ಖಣಾ ಖಣಾ

|| ಪ ||

ಯುಗ ಯುಗ ಕೇಳಿರಿ ಸತ್ಯ ಅಂತ ಹೇಳಿರಿ |
ಪುರುಷಾರ್ಥ ಪುರಾಣ ಒಣಾ ಒಣಾ |
ಕಣ್ಣೀರಿನಾಗ ತೊಯ್ದ ಸಣ್ಣ ಸುಖದ ಒಣಾತುಕಡಿ |
ತಿಂತಾನ ತಾಳಿರಿ ಎಷ್ಟ ದಿನ |
ಸತ್ತಾಂಗ ಬಾಳಿರಿ ಹ್ಯಾಂಗ ಜನ ||

ಸತ್ತೋಜಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಸತ್ತೀರಿ ಸಾತೀರಿ |
ಪಾರ್ವತಿ ಆದಾಳಂತ ಮಾದೇವಿ |
ಮಾದಾಯಿ ಅತ್ತಾಳು ವಂಶವು ಹಾಳಾಗಿ |
ಸುಮತಿಯು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮ ಆದೇವಿ ||

ದಾಸನಾಗಿದ್ದು ನಾನು ಕಂಡೇನಿ ನಾ ನಿಮ್ಮ |
ಪುರುಷರ ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಳ ಅಳುಪ್ಯಡ್ಯಾವ |
ಹುಲಿಗೆ ಅಂಜದ ವೀರರು ಇಲಿಗೆ ಬಾಗಿದಾರ |
ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆವರ ಅಹಂಕಾರ ಉಳ್ಳುಪ್ಯಡ್ಯಾವ ||

ಯತ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಗಿ ರತ್ನದ ಗಂಟು ಹೋಗಿ |
ಖತನಟ್ಟು ಹೋಗೇದ ನಮ್ಮ ಹ್ಯಾಂವಾ |
ಪುರುಷಾರ್ಥ ಳೊಳ್ಳೊಟ್ಟು ದೈವಾನ ಆತು ಖೊಟ್ಟು |
ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಖಬರು ಹಾರಾಡ್ಯಾವ ||
ಖಡ್ಗ ಖಂಜಿರ ವರಿಗಂಡಾವ ಉಂಡಾವ |
ಜಂಗೀನ ಮ್ಯಾಲ ಜಂಗ ಎರಾಡ್ಯಾವ ||

ಮಂಗಲ ಕಾಲ ಈಗ ಬಂದದ
 ಇಂದೂ ಬಂದದ |
 ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಡಗರ ಸಿಂಗಾರಕ
 ಸಜ್ಜಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂಗಾರಕ |
 ಬಂಗಾರಕ ಮತ್ತೆ ಸಿಂಗಾರಕ

ಶಾಂತಾ ನಮ್ಮ ದೇವಿ ದುರ್ಗಾ ಆಗ್ಯಾಳ ಆಗಿ |
 ದೀನ ದುಃಖಿತರ ಧ್ವನಿ ಸ್ವರಶಾ |
 ಎದ್ದಿ ಯೋ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ನಿರ್ದೀಯ ಮಾಡಬೇಡ |
 ಗೆದ್ದು ಬರಬೇಕ ನಾವು ಇದ ವರಸಾ |
 ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ವ್ಹಾರೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ನಾ |
 ಬಂದೇನಿ ಹಾಡಾಂವಾ ಆಗಿ ಹರಸಾ ||

— ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ

ಇಂದೆ ಸೀಮೋಲ್ಲಂಘನ

ಯುದ್ಧ ಬಂದಿತು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ
ಇಂದೆ ಸೀಮೋಲ್ಲಂಘನ !
ಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ
ನೀಡಿ ಹಸ್ತಾಂದೋಲನ
'ಮಾಡು ಇಲ್ಲವೆ ಮಡಿಯಿರೆ'ನ್ನುತ
ಎಂತು ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದವು-
ನಾಡ ಕಟ್ಟುತ ಬೆವರು ಹರಿಯಿಸಿ
ದೂರ ಗುರಿಯೆಡೆ ನಡೆದವು-

ಬಂತು ಉತ್ತರದಿಂದ ಹತ್ತಿರ
ಹಳದಿ ಮಿಡಿತೆಯ ಹಾವಳಿ,
ಎಳೆ ಎಚ್ಚರಿ, ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿರಿ
ತಂದು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ
ದೂರದಿಕ್ಕಿನ ಅಂಚಿಗಿದೆ ಹೊಸ-
ಹೊಂಚು ಹಾಕಿದ ಜೇಡವು;
ಮಿಂಚುತಿದೆ ಆಗೀಗ, ಇರುಳಿಗೆ
ಎರಿ ಬರಲಿವೆ ಮೋಡವು.

ಇರುವೆಗುದ್ದನು ಮೆಟ್ಟಿ-ಮಾಳಿಗೆ
ಸೋರದಂತೆ ತಡೆಯಿರಿ.
ಆ ಹಿಮಾಲಯ ಕೋಟೆ ಬಾಗಿಲು-
-ಅಲ್ಲಿ ಬಾವುಟ ಹಿಡಿಯಿರಿ.

ನಮ್ಮ ನೆಲವಿದು ನಮ್ಮ ಹೊಲವಿದು-
ನಮ್ಮ ನೆತ್ತರು ಬಿಡುಗಡೆ

ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಸಾದರೋಳಿಯು
ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣದ ನಿಲುಗಡೆ.

ಹಿಡಿದ ಕಾಯಕ ನಿಷ್ಠೆ ನಡತೆಗೆ
ಒಟ್ಟು ನಾಡಿನ ಒಕ್ಕಲು,
ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯ ಝರಿ ತೊರೆಗಳಾ—
ಭೃಟಿಸಿ ಸಾಗರವುಕ್ಕಲು—

ಆಕ್ರಮಣ ! ಮೈಸೊಕ್ಕು ಮುರಿಯಲು
ಒಕ್ಕೂರಲು ಒಂದಾಗಿರಿ;
ಕೊನೆಯ ರಕ್ತದ ಹನಿಯವರೆಗೂ
ಹೋರಿ ಗೆಲ್ಲುವೆನ್ನಿರಿ.

ಶಿವನ ತಪಸಿಗೆ ಭಂಗಬಂದರೆ
ನವಕುಮಾರನ ಸಂಭವ;
ತಾರಕಾಸುರ ವಧೆಯು ಕಾದಿದೆ
ಭರತಕುಲ ವಿಜಯೀಭವ !

— ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

ಬಂದೆವಿದೋ !

ಭಾರತಮಾತೆ:—

ಏನು ಕವಿದಿದೆ ಛಾಯೆ ಧವಳ ಶೈಲದಮೇಲೆ
ಯಾರ ಕನ್ನಿರಳು ಅದು ಗಡಿಯಮೇಲೆ ?
ಮೋಸದಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಬಂದಿಹರದೋ ವೈರಿ
ತೋರಿದ್ದೆ ಭಾರತದ ವೀರಲೀಲೆ

ಏಳು ಮಕ್ಕಳೆ ಏಳಿ ತುಂಬ ದಕ್ಷತೆ ತಾಳೆ
ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯಿಹುದು ಭುಜದಮೇಲೆ
ನೀವು ಎಚ್ಚರವಿರಲು ವೈರಿ ಓಡುವನಾಚೆ
ಭಾರತಿಗೆ ಗೆಲುವಹುದು ಕಲಿತನದೊಳೆ

ಭಾರತದ ವೀರ ಸೈನಿಕರು:—

ಬಂದೆವಿದೋ ಬಂದೆವಿದೋ ತಾಯೆ ನಿನ್ನ ಕರೆಗೆ
ನಮ್ಮ ಧಮನಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತುತ ಧುಮುಕುತಿರುವವರೆಗೆ
ಯಾವ ಚಿಂತೆ ವೀರಮಾತೆ ನಿನ್ನ ಗೌರವಕ್ಕೆ
ಕಾದಿ ವಿಜಯ ಮಾಲೆ ಹಿಡಿದು ಬಹೆವು ನಿನ್ನ ಅಡಿಗೆ

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ನಮ್ಮ ತ್ರಾಣ ಅರ್ಪಣ ತವಸದಕೆ
ಎದೆಯ ನೆಚ್ಚು ಭುಜದ ಕೆಚ್ಚು ದರ್ಪಣ ತವಜಯಕೆ
ಬಂದೆವಿದೋ ಬಂದೆವಿದೋ ತಾಯೆ ನಿನ್ನ ಕರೆಗೆ
ಕಾದಿ ವಿಜಯ ಮಾಲೆ ಹಿಡಿದು ಬಹೆವು ನಿನ್ನ ಅಡಿಗೆ

ವೀರನಾರಿಯರು:—

ಇದೋ ವಸ್ತು ಇದೋ ಒಡವೆ ನಿನ್ನ ಜಯಕೆ ಮೀಸಲು
ಕೊಳ್ಳು ತಾಯೆ ನಮ್ಮ ಕಾಣ್ಕೆ ಹುಮ್ಮಸವನು ತಣಿಸಲು

ಆರತಿಯನು ಬೆಳಗಿ ತಿಲಕವಿಟ್ಟು ವಿಜಯ ವೀರಗೆ
 ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಭರತನೀತಿ ಇದೋ ತೋಳಗಿ ಬಂದಿದೆ
 ಅಂತರಂಗ ಸತ್ವಶೀಲ ಶೃಂಗ ಶಿರವ ಎತ್ತಿದೆ
 ಇದೋ ಮಾತೆ ಮಾತೃಭಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ

ರೈತರು:—

ರೈತರು ಒಕ್ಕಲು ಮಕ್ಕಳು ನಾವು
 ಮಾತೆಯ ಸೇವೆಗೆ ಬಂದಿಹೆವು
 ವೈರಿಯ ಮೋಸದ ಮಗ್ಗಲು ಮುರಿಯಲು
 ರಾಶಿಯ ಕಾಣಿಕೆ ತಂದಿಹೆವು.

ವರ್ತಕರು, ಇನ್ನಿತರು:—

ಇದೋ ತಾಯೆ, ಇಕೋ ತಾಯೆ
 ಅಣುಗರೆಲ್ಲ ಬಂದು
 ಶೌರ್ಯದ ನಿಧಿ ಸ್ಪರ್ಣದ ನಿಧಿ
 ನೆತ್ತರ ನಿಧಿ ತಂದು
 ಒಕ್ಕೂರಲಲಿ ಘೋಷವೆವಿದೊ
 'ಜೈ ಭಾರತ' ಎಂದು

— ಡಿ. ಎಸ್. ಕರ್ಕಿ

ಭಾರತೀಯ

ಭಾರತೀಯ ಇವನೇ ಭಾರತೀಯ

೧

ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ದೀಧಿತಿಗೆ
ಬೆಳಗಿಹನು ಭಾರತಿಗೆ
ಸದ್ಭಕ್ತೆ ದೀಪಿಕೆಯ
ಭಾರತೀಯ
ಇವನು ಭಾರತೀಯ

೨

ಸತ್ಯ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಿಯಂ
ಸತ್ಯ ಕಾಂತಿ ಪ್ರಿಯಂ
ಶುಧ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿಮಯಂ
ಭಾರತೀಯ
ಪರಮ ಭಾರತೀಯ

೩

ಇವನ ಧೃಷ್ಟಿ ವಿಶಾಲ
ನಡೆಯೋಳೀತ ಸುಶೀಲ
ತತ್ತ್ವ ಪಥದಲಿ ನಡೆದು
ಪಡೆದ ಗುರಿಯ
ಇವನು ಭಾರತೀಯ

೪

ಇವನೊಳಿರುವದು ಕೆಚ್ಚು
 ಅಚಲವಾಗಿಹ ನೆಚ್ಚು
 ಅದಕೆ ಇವನದೆ ವಿಜಯ
 ಇವನಜೇಯ
 ಧೀರ ಭಾರತೀಯ

೫

ಸತ್ಯ ಶೌರ್ಯೋದ್ದೀಪ್ತ
 ನಾಗಿ ನಿಂತಿಹನೀತ
 ರಾಷ್ಟ್ರರಕ್ಷಣ ದಕ್ಷ
 ಭಾರತೀಯ
 ವೀರ ಭಾರತೀಯ

— ಡಿ. ಎಸ್. ಕರ್ಕಿ

ರಾಷ್ಟ್ರೋದಯ ರಾಗ

ಜಯ ಭಾರತ ! ನವಭಾರತ ! ಪ್ರಿಯಭಾರತ ವರ್ಷ !
ಗಿರಿಕಾನನ ನದಿ ಸಾಗರ ರೋಮಾಂಚಿತ ಹರ್ಷ !
ಸ್ವಾರಾಜ್ಯದ ವೈರಾಜ್ಯಕೆ ಸುಮ-ಕುಂಕುಮ ಹರ್ಷ !
ಗಣರಾಜ್ಯದ ಅನುಶಾಸನವಿದು ಲೋಕಾರ್ಹರ್ಷ !

ಪಂಚಮಹಾಶೀಲಂಗಳ ದಿಗ್ವಿಜಯಾದರ್ಶ
ಪರ್ವೋದಯ ಪರ್ವೋದಯವಿದು ಪರಮೋತ್ಕರ್ಷ !

ಕಾಲನ ತಾಂಡವತಾಲಕೆ ನೀಡಿದ ವೃದ್ಧಾಪು
ನಮ್ಮಯ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತಾಮಹ ಸತ್ಯವ್ರತ ಬಾಪು !
ಅದಕರಳಿತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಚಿರಮಂಗಲ ಮುಕುಲ
ಭಾರತ ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಷೋಡಶದಲ ಕಮಲ !

ಕಾಶ್ಮೀರ-ಗುಲಾಬಿಯ ಜತೆ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿದೆ ಮುಳ್ಳು
ಪಾಕೀಚೀನ ಫಿತೂರಿಯು ಮಡಲಲಿ ಸಿಸ್ತೂಲು
ಆದರು ನೆಮ್ಮದಿನಾಡಿದು ಮಾನೋನ್ನತ ಶೀರ್ಷ !
ಅಣುಬಾಂಬಿಗು ತ್ಯಣವೆಂಬುವ ಜನಪದ ದುರ್ಧರ್ಷ !

ಅಕುತೋಭಯ ಶರಣಾಶ್ರಯ ಮಹಿಮಾಮಯವಿದು
ಬಹುಧಾನಕ ಸಹಜೀವನ ಶ್ರೀಯದಿ ಶುಕ್ಲೇಂದು !
ಅಶೋಕ ಸಿಂಹಗಳೂರ್ಜಿತಗರ್ಜಿತ ಸುಸ್ವಾದು
ಮೊಳಗಿದೆ ನಾಲ್ತೆ ಸೆಯಾಲಿಸಿ “ಸಮವಾಯವೆ ಸಾಧು”

— ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ

ಸಾರನಾಥದ ಅಶೋಕ ಸಿಂಹಸ್ತಂಭದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ಲೇಖದಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಾಕ್ಯ
“ ಸಮವಾಯ ಏವ ಸಾಧು. ”

ರಣಚಂಡಿಗೆ ಉತ್ತರ

ಹೆಗಲು ಹೆಗಲು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆ
ಜೋಡಿಗೂಡಿ ಸಾಗುವಾ

ಯುಗದ ಹಣೆಯ ಬರಹವಳಿಸಿ
ಜಗಕೆ ಬೆರಗನೆಸಗುವಾ !

ಭಯದ ಗೀತ ಲಯದ ಗೀತ
ಜಯದ ಗೀತ ಹಾಡುವಾ

ನಯ ವಿನಯಕೆ ಸಮಯವೆಲ್ಲಿ ?
ಹರಯ:-ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿ
ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಸಮರು ಇಲ್ಲಿ
ರಾಷ್ಟ್ರದ ಋಣ ಸಲಿಸುವಲ್ಲಿ
ಸಮರದಿ ಹೋರಾಡುವಾ

ವೈರಿ ಹೊಕ್ಕನೆಮ್ಮಯ ಗಡಿ
ಹಿಮಾಲಯಕೆ ಹೊತ್ತಿದೆ ಕಿಡಿ
ಶಿವಾಲಯದಿ ಕೆಂಪು ಕರಡಿ
ಬನ್ನಿ ಭಟರೆ ಇಡಿ ಮುಂದಡಿ
ಹೊಡೆದೋಡಿಸೆ ಸಂಕಟ

ಮುರಿಯಲಿ ಉರಿಯಲಿ
ಹಗೆಯ ಹಟ ಮನೆ-ಮಠ

ಹಾಳ್ ಹಾಳ್ ಸುರಿಯಲಿ
ಹಗೆಯ ಬೀಡಕ್ಕಟ

ಇರಿಯಲಿ ಬಿರಿಯಲಿ
ಜಯ ಘೋಷವು ದಿಕ್ಕಟ !

ವಿಂಠಧ್ಯಾದ್ರಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ
ಹಿಮಾದ್ರಿಗಿಂದು ಬೆಂಬಲ

ವಂಧ್ಯಗಳಲ್ಲ ಭಾರತಾಂಬೆ
ಗೆಲುವೆ ನಮ್ಮ ಹಂಬಲ

ನಾವು ಹಟದಿ ಅಕಳಂಕರು
ನಾವಧಟರು ಭಲದಂಕರು
ನಾವಿಹೆವೈ ಶಿವಲೆಂಕರು,
ನೋಡಿ, ಕಾಂಗೊ-ಕೋರಿಯಾ !

ಮಾನವತೆಯ ಕಾಪಾಡಲು
ದಾನವರೊಡ ಕಾದಾಡಲು
ನಮ್ಮ ಖಡ್ಗ ನಮ್ಮ ಧಾಲು
ಸನ್ನದ್ಧ ಅಲ್ಲು ಇಲ್ಲು
ಹೊಡಿಯಿರಿ ಜಯಭೇರಿಯಾ !

ದೇವತಾತ್ಮನನ್ನೆ ಸುಡುವ
ಹೀನ ಚೀನ ದಾನವ

ಪೂರ್ವಾಪರ ಕಡಲು ನುಗ್ಗಿ
ಆರಿಸಲೇ ವಿಪ್ಲವ

ಮಾನವನ್ನೆ ದಂಡತೆತ್ತು
ಬಾಳಬಹುದೆ ಮಾನವ ?
ತಡೆವುದೇಕೆ ? ತಡವಿದೇಕೆ ?
ನೀಡಿರಿ ಬಲಿದಾನವ !

ಉತ್ತರದೀ ರಣಚಂಡಿಗೆ
ನಮ್ಮದೇನು ಉತ್ತರ ?

ಉತ್ತರನ ಕುಲವಿದಲ್ಲ
ಅಭಯ ಉತ್ತರೋತ್ತರ !

ನಗದಿರದೇ ನಮಗೆ ಲೋಕ ?
ದ್ರೋಹಿಯ ಹೊರಗಟ್ಟುವಾ
ಹಗೆಯಮೆಟ್ಟಿ ಹೆಣವನೊಟ್ಟಿ
ವಿಜಯ ದುರ್ಗ ಕಟ್ಟುವಾ !

ಕುಲುಕಿದ ಕೈ ಬಿನ್ನಿಗಿರಿಯೆ
ಅದನು ಕಡಿಯೆ ಕತ್ತಿ ಹಿರಿಯೆ
ಅಳಕುವವನೆ ಹಿರಿಹಗೆ !
ಉಗುಳಿರವನ ಮೋರೆಗೆ !
ನಾಡನವಸಮಾಜ ರಚನೆ--
ಜತೆಗೆ ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ

ಉಭಯ ಹೊಣೆಯನೆತ್ತಿ ಭಾರಿ
ಮಗನ ಮದುವೆ, ಬಕನ ಬಾರಿ
ಬಾಗಿಲಿಗಿಹ ದ್ರೋಹಿ ವೈರಿ
ಒಂದೇ ಗುರಿ ಒಂದೆ ದಾರಿ
ಅಭಯಗೊಳಿಸಿ ಜನವನೆ

ಇಂದು ಸಾಯಲಾರದವನು
ಎಂದು ಬಾಳಲಿರಿಯನು
ಹೇಡಿಯಾತ ಕೇಡಿಯಾತ
ಮೀರುವ ಕುರಿ ನರಿಯನು !
ದೇಶದ ಮೊರೆ, ಧರ್ಮದ ಕರೆ
ಕರ್ತವ್ಯದ ಕಡುತ್ತರೆ
ರಣಕಾಳಿಯು ಮೊಳಗಿಸುತ್ತಿರೆ
ಜೀವಗಲ್ಲುಗಳವರೆ ?

ನಾವು ಅವ್ಯತ ಪುತ್ರರು !
 ನರ-ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರರು !
 ಗೋತ್ರಭಿದನ ಗೋತ್ರರು !
 ವೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಿತ್ರರು !
 ಕ್ಷಯವಿಲ್ಲದ ಕ್ಷಾತ್ರರು !
 ಅಲ್ಲ ಗಲಿತಗಾತ್ರರು !

ಚಾಮುಂಡಿಯ ಔತಣಕ್ಕೆ
 ನಮ್ಮ ರಕ್ತ ತರ್ಪಣ
 ರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಕಾತ್ಮ ಶಕ್ತಿ-
 ಗೆಮ್ಮ ಮುಖವೆ ದರ್ಪಣ
 ದೇಹ ಗೇಹ ನೇಹ ವೆಲ್ಲ
 ಅನ್ನಿರಿ “ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣ ! ”

ಭಾರತ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಗಜೇಂದ್ರನನ್ನು ಸೆಳೆವ ನಕ್ರವು
 ಮಾನಸ-ಕೈಲಾಸವೇರಿ ಬಂತು, ವಿಧಿಯೆ ವಕ್ರವು
 ಅದರ ರಕ್ತ ತಿಲಕವಿಡಲಿ ಧ್ವಜ ಅಶೋಕಚಕ್ರವು !

— ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ, ಗೋಕರ್ಣ

ಕೊಡು ಖಡ್ಗವ ಕೈಗೆ

(ಭಾರತದ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರ ಭಾವನಾಲಹರಿ)

ಕೊಡು ಖಡ್ಗವ ಕೈಗೆ
ಕೊಡು ಖಡ್ಗವ ಕೈಗೆ— ತಾಯೆ
ಕೊಡು ಕೋವಿಯ ಕೈಗೆ !
ತೋರಿಸುವೆನು ನನ್ನಯ ಕೈ
ಆ ಚೌ-ಎನ್-ಲೈಗೆ—
ಕೊಡು ಖಡ್ಗವ ಕೈಗೆ- ತಾಯೆ
ಕೊಡು ಕೋವಿಯ ಕೈಗೆ ! ||

ಅಭಿಮನ್ಯುವು ಈಗಿಲ್ಲವೆ
ಈಗಿಲ್ಲವೆ ಭರತ ?
ಇಂದಿಲ್ಲವೇ ಲವಕುಶರು ?
ನಾನಿರುವೆನು ಮಾತಾ !

ಕೊಡು ಅಪ್ಪಣೆ ಗಡಿಯುದ್ದಕ್ಕೆ
ಜಯ ತರುವೆನು ತಾಯ್ಗೆ—
ಕೊಡು ಖಡ್ಗವ ಕೈಗೆ-ತಾಯೆ
ಕೊಡು ಕೋವಿಯ ಕೈಗೆ ! ||

ಹಿಮಗಿರಿಯಲಿ ಹೂಣರ ಪಡೆ—
ಇದ ಸೈರಿಸಲಾರೆ !
ಚೀಣೀಯರ ಸೊಕ್ಕಿಳಿಸದೆ
ನಾ ನಿದ್ರಿಸಲಾರೆ !

ನಾ ಕಲಿಸುವೆ ಪಾಠವನು
ಆ ಹಳದಿಯ ನಾಯ್ಗೆ !
ಕೊಡು ಖಡ್ಗವ ಕೈಗೆ- ತಾಯೆ
ಕೊಡು ಕೋವಿಯ ಕೈಗೆ ! ||

ಮೆಕ್‌ಮಹೋನ್ ಗಡಿ ನನ್ನದು
ನನ್ನದು ಹಿಮಗಿರಿಯು !
ಈ ಗಿರಿಯನು ನುಂಗುವುದೆ
ಈ ಚೀಣದ ನರಿಯು ?

ಇದೊ ಹೊರಟೆನು ಸಿಡಿಲಾಗಿ
ವೇರಿಂಗಿನ ಬಾಯ್ಕಿ !
ಕೊಡು ಖಡ್ಗವ ಕೈಗೆ- ತಾಯೆ
ಕೊಡು ಕೋವಿಯ ಕೈಗೆ ! ||

ಹಾಲುಣಿಸಿದ ಕೈ ಕಚ್ಚಿದ
ಈ ಹಳದಿಯ ಹಾವ
ಸೀಳುವೆನು ಹೂಳುವೆನು
ತಡೆಯುವನಿದನಾವ ?

ಗರುಡನ ಮರಿ ಹೆದರುವುದೆ
ಇಲಿ ತಿನ್ನುವ ಹಾವ್ನೆ ?
ಕೊಡು ಖಡ್ಗವ ಕೈಗೆ- ತಾಯೆ
ಕೊಡು ಕೋವಿಯ ಕೈಗೆ ! ||

ನೀನುಣಿಸಿದ ಹಾಲಿನ ಋಣ
ತೀರಿಸುವೆನು ತಾಯೆ !
ಹಾರಿಸುವೆನು ಗೆಲುವಿನ ಗುಡಿ
ಗಡಿಯಾಚೆಗೆ ತಾಯೆ !
ಹಗೆಯಳಿಯದೆ ಮಗ ಮರಳನು

ಮಿಂಚಿಳಿದಿದೆ ಮೈಗೆ
ಕೊಡು ಖಡ್ಗವ ಕೈಗೆ !

ಯುಧ್ಯಸ್ತ

ಯುಧ್ಯಸ್ತ, ಯುಧ್ಯಸ್ತ
ಬಾ ಅರ್ಪಿಸು ಸರ್ವಸ್ವ
ಯುಧ್ಯಸ್ತ, ಯುಧ್ಯಸ್ತ
ಬೆರಗಾಗಲಿ ವಿಶ್ವ !

|| ಪ ||

ಹೆಬ್ಬಾವಿನ ಹೆಲ್ಲನು ಮುರಿ
ಹಾಲೆರೆದುದು ಸಾಕು
ಹಗೆ ಹಾವು, ನೀ ಗರುಡನು—
ಹರಿ ಹೆಡೆಯನು ನೂಕು !

ಹಿಮದಲ್ಲಿಯೆ ಹುಗಿ ಹಗೆಯನು—
ಹಳದಿಯ ರಕ್ಕಸನ
ಈ ಘಾತುಕ ಈ ವಂಚಕ
ವೃತ್ತಿಕ ಭಕ್ಷಕನ !

ಕಡಿ ಖಂಡಿಸು ಇರಿ ದಂಡಿಸು
ಈ ಹೂಣರ, ವೀರ
ನೆಲ ನೆಕ್ಕಿಸು ಅಸು ಕಕ್ಕಿಸು
ತುಳಿ ನೆತ್ತಿಯ ಧೀರ !

ಯುಧ್ಯಸ್ತ ಯುಧ್ಯಸ್ತ
ಬಾ ಅರ್ಪಿಸು ಸರ್ವಸ್ವ
ಯುಧ್ಯಸ್ತ ಯುಧ್ಯಸ್ತ
ಬೆರಗಾಗಿದೆ ವಿಶ್ವ !

ಜನಮನವಿದೊ ಜ್ವಾಲಾಮುಃ
ದಾವಾನಲವಿದು

ಈ ಅಗ್ನಿ-ಸ್ಪೋಟದಲಿ
ಹಗೆ ಹೋಗಲಿ ಬೆಂದು !

ಈ ಹೂಣರ ಹೆಣ ತೇಲಲಿ
ನೆತ್ತರ ನದಿಗಳಲಿ !
ಜಯಭೇರಿಯು ಭೋರ್ಗರೆಯಲಿ
ನಮ್ಮಯ ಗಡಿಗಳಲಿ !

ಪಣತೊಟ್ಟಿವು ನಾವೆಲ್ಲರು
ರಣಗೆಲ್ಲುವೆನೆಂದು
ರಣಗೆದ್ದೇ ವಿಶ್ರಮಿಪೆವು
ಉನ್ನತ್ತರ ಕೊಂದು !

ಈ ಉಕ್ಕಿನ ನಿರ್ಧಾರವು
ಒಕ್ಕೊರಲಲಿ ಉಕ್ಕಿ
ಸೊಕ್ಕಡಗಲಿ ಚೀಣೀಯರ
ಹೋಗಲಿ ಹುಡಿಮುಕ್ಕಿ !

ಇದೆ ಗರ್ಜನೆ ಇದೆ ಘೋಷಣೆ
ಇದೆ ನಮ್ಮಯ ಸ್ವರವು
ಇದೆ ಧೈಯವು ಇದೆ ಧರ್ಮವು
ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕರೆಯು—

ಧಗಧಗಿಸುವ ಕಿಚ್ಚಾಗಲಿ
ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೆಚ್ಚು
ಕನ್ನಡತಿಯರೆದೆ ಮಿಡಿಯಲಿ
ಓಬವ್ವನ ರೊಚ್ಚು

ತೊಡು ಖಾಕಿಯ ಹಿಡಿ ಕೋವಿಯ
ನಡೆ ಯುದ್ಧಕೆ ಯುವಕ

ನರ ನರದಲಿ ಹರಿದಾಡಲಿ
ಹಗೆ ಗೆಲ್ಲುವ ತವಕ !

ಬಲಿದಾನವ ಬೇಡುತಿದೆ
ಭರತಾವನಿಯಿಂದು
ಕೊಡು ಬಲಿಯನು ಪಡೆ ಗೆಲುವನು
ಶತ್ರುಗಳನು ಕೊಂದು !

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸಂರಕ್ಷಣೆ
ಸರ್ವರ ಹೊಣೆಯಿಂದು
ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ
ಕೊಡು ರಕ್ತದ ಬಿಂದು !

ದುಡಿ ಗಳಿಸು ಪಡೆ ಉಳಿಸು
ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಲಿಸು
ತನುಮನಧನ ಭರತಾರ್ಪಣೆ
ಭಾರತವನು ಬಲಿಸು !

ಇದೊ ರಕ್ತದ ಕಾಣಿಕೆಯಿದೊ
ಶ್ರಮಸ್ವೇದದ ಮುಡಿಪು
ನಾವೆಲ್ಲರು ಸೈನಿಕರೇ
ಇರಲಾವುದೆ ಉಡುಪು !

ಊರೂರೂ ಕಿತ್ತೂರು
ಮನೆ ಮನೆಯೂ ದುರ್ಗ
ಪ್ರತಿಪೌರನ ಎದೆಯಲ್ಲಿದೆ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸ್ವರ್ಗ !

ಗಣಿ ಗಿರಣಿಯು ರಣರಣಿಸಲಿ
ರಣ ಸಿದ್ಧತೆಯಿಂದ

ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಉಕ್ಕೇರಲಿ
ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಂದ !

ಯುಧೃಷ್ಠ ಯುಧೃಷ್ಠ
ಬಾ ಅರ್ಪಿಸು ಸರ್ವಸ್ವ
ಯುಧೃಷ್ಠ ಯುಧೃಷ್ಠ
ಬೆರಗಾಗಲಿ ವಿಶ್ವ !

— ಕಾವ್ಯಾನಂದ

ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿ

ನಾಗರಿಕತೆಯ ಧಮನಿಯಲಿ
ಸುಪ್ತ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಂತಿದ್ದ
ರಕ್ತಪಿಪಾಸೆ ಉಲ್ಬಣಿಸೆ—
ಮನುಕುಲದಿದೆ ಸೀಳಿ
ರಕ್ತದೋಕಳಿಯಾಡಿ
ಮೆರೆಯಲಿಚ್ಛಿಸಿತಂದು ಹೀನ ಶಕ್ತಿ.

ಇತಿಹಾಸ ತಿರುಗಣೆಯು
ಸುತ್ತಿ ಬಂದಂತೆ
ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆಯುತಿದೆ ಆಸುರೀ ಶಕ್ತಿ
ಅರಿವಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರವಡಗಿರಲು
ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸುವಲ್ಲಿ
ಪ್ರಳಯ, ಪ್ರಗತಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ

ಆದರೇನಂತೆ—
ಸತ್ಯದಿದೆ ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುವದಲ್ಲ
ಎಷ್ಟೆ ಹಿಮರಾಶಿ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ಬರಲಿ
ಹಿಂಸೆ ಬೀಜಾಸುರನ ರಕ್ತ ಕಣ ಕಣದಿ,
ಮತ್ತೆ ಮೂಡುವದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿ

—ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಎತ್ತು ಆರತಿ, ಓ ಭಾರತಿ !

೧

ಅವನಿಗೆತ್ತು ಆರತಿ,
ಓ ದೇವಿ ಭಾರತಿ :
ನಿನ್ನ ವೀರ ರಣಮತಿ,
ಹೆಸರೊಲ್ಲದ ದಳಪತಿ !
ಎತ್ತಾರತಿ, ಓ ಭಾರತಿ,
ಅವನಿಗಲ್ಲೆ ಸ್ವರ್ಗತಿ !

೨

“ ಮುಂದೆ ಹೆಣ ! ಹಿಂದೆ ಹೆಣ !
ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ
ಎತ್ತ ನೋಡಲತ್ತ ಹೆಣ !
ನಡುವೆ ನನ್ನ ಮೆಷೀನ್ ಗನ್ನ
ನಿರಂತರದ ಮಾರಣ !
ಡಮ ಡಮಡಮ ! ಅಮಮ ! ಅಮಮ !
ಅನುರಣಿಸಿತೊ ಹಿಮಾಲಯ !
ಕೆದರಿತೊ ಹಿಮ, ಬೆಗರಿತೊ ಹಿಮ,
ನಡುಗಿತ್ತೆನೆ ಭೂಮಿಲಯ !
ಡಮ ಡಮ ಡಮ ! ಡಮ ಡಮ ಡಮ !
ಅಟ್ಟಹಾಸಂಗೆಯ್ಯೆ ಯಮ
ಅಮಮ ನನ್ನ ಮೆಷೀನ್ ಗನ್ನ
ಸಿಡಿಗುಂಡಿನ ದಾರುಣ
ಜಿಟ್ಟತಾಯ್ತೊ ಗಿರಿರಣ !

೩

ಹಿಂಡು ಹಿಂಡು ಹಿಂಡು ಹಿಂಡು
ತೆರೆ ತೆರೆ ತೆರೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ
ಹಾಯ್ದು ಬಂತೊ ಚೀಣಿ ದಂಡು
ಕಾಲಾಂತಕ ನಾಯ್ಕಳೋಲೆ !
ಹಿಮಾಚಲದ ಬಂಡೆಗುಂಡು
ಉರುಳಿ ಉರುಳಿ ಹೊರಳಿ ಹೊರಳಿ
ಕೆರಳಿ ಬರುವ ತೆರದಲಿ

ಅಸಂಖ್ಯ ಭರದಲಿ

ಹಿಂಡು ಹಿಂಡು ಹಿಂಡು ಹಿಂಡು
ನುಗ್ಗಿ ಬಂತೊ ಚೀಣಿ ದಂಡು !
ಆದರೇನು ? ನನ್ನ ಕೋವಿ,
ರುದ್ರಕಾಳಿ, ಮಹಾದೇವಿ,
ಯಂತ್ರರೂಪಿಯಾಗಿ ಓವಿ
ಓಕರಿಸಿತು ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ
ಪ್ರಲಯ ವರ್ಷವನ್ನೆ ಕಾರಿ,
ಸತ್ಯ ಗೆಲುವುದೆಂದು ಸಾರಿ,
ಗಣಭಾರತ ರಣಭೇರಿ !
ಸದ್ಧರ್ಮದ ಜಯಭೇರಿ !

೪

ಬಲಕೆ ಬಿತ್ತು ಒಂದು ಗುಂಡು;
ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಸಿಡಿಯಿತು.
ಎಡಕೆ ಬಿತ್ತಿನ್ನೊಂದು ಗುಂಡು;
ಕುಳಿರೈಕಿಲ್ ಒಡಿಯಿತು.
ಗಿರಿಗವ್ವರ ಗುಹಾಕಂಠ
ಶತ ಶತ ಶತ ದಿಶಾಕಂಠ

‘ ಹೋ ’ ಒಕ್ಕೊರಲೊದರಿತು !

ಹಾ ವೃತ್ಯವೇ ಬೆದರಿತು !

ಮೇಲೆ ಹೋಯ್ತು ಒಂದು ಗುಂಡು,

ಇದಿರೆ ಬಿತ್ತಿನ್ನೊಂದು ಗುಂಡು;

ನೆತ್ತಿ ಕೀಸಿತೊಂದು ಗುಂಡು !

ಪಕ್ಕದವನ ಕಾಲೆ ತುಂಡು :

ಚಿಮ್ಮಿಬಿದ್ದು ದೆನ್ನಬಳಿ !

ಆದರವನದಂಥ ಕಲಿ ?

ಕೂಗಲಿಲ್ಲ, ಚೀರಲಿಲ್ಲ,

ನೋವಿಗಿಂತ ನರಳಲಿಲ್ಲ.

ಸಾವಮುನ್ನ ಮೆಷೀನ್ ಗನ್ನ

ತುಂಬುವುದನು ತೊರೆಯಲಿಲ್ಲ....

ಓ ದೇವಿ ಭಾರತಿ,

ಅವನಿಗೆತ್ತು ಆರತಿ !

೫

ಡಮ ಡಮ ಡಮ ! ಡಮ ಡಮ ಡಮ !

ಹಿಮ ಬಂಧುರ ಗಿರಿಕಂದರ

ಅಟ್ಟಹಾಸ ಮೊರೆಯಿತು;

ಕುದಿವ ನನ್ನ ಮೆಷೀನ್ ಗನ್ನ

ಲೌಹ ವರ್ಷ ಕರೆಯಿತು.

ಕೆಂಪು ಚೀಣದೊಡಲ ಕೋಡಿ

ಒಡೆದು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿತು;

ಹಳದಿ ಜನರ ಹೆಣದ ಬಣಬೆ

ಸುತ್ತ ಕೋಂಟೆ ಬಿದ್ದಿತು !

ಬಲಕೆ ಗುಂಡು ! ಎಡಕೆ ಗುಂಡು !

ಮೇಲೆ ಗುಂಡು ! ಕೆಳಗೆ ಗುಂಡು !

ಕಾಲಿಗೊಂದು ! ತೋಳಿಗೊಂದು !....

ಹೊಟ್ಟೆಗೊಂದು !.... ಬಿದ್ದೆನು !

ಸುಡುವ ನನ್ನ ಮೆಷೀನ್ ಗನ್ನ

ಆತು ಮತ್ತೆ ಎದ್ದೆನು !

ಎಡಕೆ ಬಲಕೆ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ

ಗುಂಡು ಗುಂಡು ಗುಂಡು ಗುಂಡು....

ಹಾ....

ತಾಯ ಸೇವೆಗೂನ ಬಂತೆ ?

ಎದೆಗೆ ಬಿತ್ತಿ ಒಂದು ಗುಂಡು ?

ಎದ್ದೆ ! ಎಳೆವಾದೆ ! ಮತ್ತೆ

ತತ್ತರಿಸುತ್ತ ಬಿದ್ದೆನು !....

ಧಾವಿಸಿತ್ತು ಬಳಿಗೆ, ಕಂಡು,

ಚೀಣೀಯರ ಹಂದಿ ಹಿಂಡು !

ಸುತ್ತಲಿರದೆ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು

ವೈರಿದಳದ ಮದ್ದು ಗುಂಡು !

ಜೊತೆಯಿದ್ದವರೋಡಿ ಬಂದು

ಎತ್ತಿ ರಕ್ಷೆಗೊಯ್ಯಲೆಂದು

ತುಡುಕಿ ಹಿಡಿದರೆನ್ನನು !

ರಕ್ತ.... ಕೋಡಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು;

ಒಡಲೊ ? ಭಿದ್ರಭಿದ್ರವೋಗಿ

ಕುಸಿಯುತ್ತಿತ್ತು....

ಗದರಿದೆ !

‘ ವೀರರಿರಾ ! ಮಿತ್ರರಿರಾ !

ತಾಯ್ಗೆ ಬೇಕು ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ;

ಎಂತಿದ್ದರು ನಾನು ಸಾವೆ !....

ನನ್ನನುಳಿಸಲೆಳಸಿ ನೀವೆ

ವ್ಯರ್ಥ ಸತ್ತರದೂ ದ್ರೋಹ !

ಸಾಕು ಬಿಡೀ ನಿಮ್ಮ ಮೋಹ !
 ಕೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ ನನ್ನ ದೇಹ !....
 ನಿಮಗೆ ಇದೋ ನನ್ನ ಅಜ್ಞೆ;
 ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಡೆಯಿರೊಡನೆ;
 ಮೂಲದಳವ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಿ;
 ನನ್ನನಿಲ್ಲೆ ತ್ಯಜಿಸಿರಿ !
 ತಾಯ್ಗೆ ಬೇಕು ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ;
 ಬದುಕಿ ರಿಪುವ ವಧಿಸಿರಿ !.... ’

೬

ಡಮ ಡಮ ಡಮ ! ಡಮ ಡಮ ಡಮ !
 ಸಿಡಿಲಕಲ್ಲ ಮಳೆಯವೊಲೆ
 ಬಡಿದುದೆನಗೆ ಗುಂಡುಮಳೆ;
 ಬಂಡೆ ಬಂಡೆ ಬಂಡೆ ಬಂಡೆ
 ಉರುಳಿ ಹಾಯ್ತು ಹಗೆಯ ಕಂಡೆ....
 ಯಾರೊ ಕೂಗಿದಂತೆ ಆಯ್ತು
 ಮರಣ ಮಬ್ಬು ಕವಿಯುತಿದ್ದ
 ನನ್ನ ಪುಜೆಗೆ....
 ಸರಿದಿದ್ದರು ನಮ್ಮರೆಲ್ಲ
 ನನ್ನ ಅಜ್ಞೆಗೆ....
 ಮತ್ತೆ....
 ದೂರ ಯಾರೊ ಕೂಗಿದಂತೆ....
 ಸತಿಯ ಚಿಂತೆ, ಸುತರ ಚಿಂತೆ,
 ಸುಳಿದು ಹೋಯ್ತು ಊರ ಚಿಂತೆ....
 ಜಗಜ್ಜನನಿ, ಭರತಮಾತೆ,
 ರಕ್ಷೆಗಿರಲು ಏಕೆ ವ್ಯಥೆ ?
 ಮರೆವು ಮುಸುಗುತಿತ್ತು ನನ್ನ....

ಯಾರೊ ? ಯಾರೊ ? ಮೆಷೀನ್ ಗನ್ನ....

ಬಳಿಯೆ ಯಾರೊ ಕೂಗಿದಂತೆ....

‘ ಹಿಂದಿ ಚೀಣಿ ಭಾಯ್ ಭಾಯ್ !

ಹಿಂದಿ ಚೀಣಿ ಭಾಯ್ ಭಾಯ್ ! ’

ಹಾಯ್ ! ಹಾಯ್ ! ಹಾಯ್ ! ”

— ಕುವೆಂಪು

ಪಾಂಚಜನ್ಯ

ನಡೆ ಮುಂದೆ, ನಡೆ ಮುಂದೆ,
ನುಗ್ಗಿ ನಡೆ, ಮುಂದೆ !
ಜಗ್ಗದೆಯೆ, ಕುಗ್ಗದೆಯೆ,
ಹಿಗ್ಗಿ ನಡೆ ಮುಂದೆ !

ಬೆಚ್ಚುಬಿಡು, ನೆಚ್ಚುನೆಡು
ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ;
ಸೆರೆಯ ಹರಿ, ಅರಿಯನಿರಿ,
ಹುಟ್ಟಳಿಸು ಹುಡಿಯಲ್ಲಿ !
ನಾನಳವೆ, ನೀನಳವೆ,
ನಮ್ಮೆಲುಬುಗಳ ಮೇಲೆ
ಮೂಡುವುದು, ಮೂಡುವುದು
ನವಭಾರತದ ಲೀಲೆ !
ನೊಂದ ದನಿ, ಕಣ್ಣುಪನಿ
ಬರಿದೆ ಎಂದೊರೆಯದಿರು !
ತೆತ್ತ ಹಣ, ಸತ್ತ ಹೆಣ
ಹೋಯ್ತೆಂದು ಮೊರೆಯದಿರು !
ಮೊಡವಿಯೊಳಗಡಗಿರುವ
ತಳಹದಿಯ ತೆಗಳುವರೆ ?
ಮೆರೆಯುತಿರುವರಮನೆಯ
ಸಿರಿಯೊಂದ ಹೊಗಳುವರೆ ?
ಎಲ್ಲ ಇದೆ, ಎಲ್ಲ ಇದೆ
ನಿತ್ಯತೆಯ ಗಟ್ಟಿದಲಿ ;

ಮುಂದೆಯದು ತೋರುವುದು
 ಬಿಡುಗಡೆಯ ಹಬ್ಬದಲಿ !
 ನೆಚ್ಚುಗಿಡಬೇಡ ನಡೆ,
 ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ಕಲಿಯೆ !
 ಬೆಚ್ಚಿದರೆ, ಬೆದರಿದರೆ,
 ಕಾಳಿಗದು ಬಲಿಯೆ ?

ಭರತಖಂಡದ ಹಿತವೆ
 ನನ್ನ ಹಿತ ಎಂದು,
 ಭರತಮಾತೆಯ ಮತವೆ
 ನನ್ನ ಮತ ಎಂದು,
 ಭಾರತಾಂಜೆಯ ಸುತರೆ
 ಸೋದರರು ಎಂದು,
 ಭಾರತಾಂಜೆಯ ಮುಕ್ತಿ
 ಮುಕ್ತಿ ನನಗೆಂದು,
 ನುಗ್ಗು ಮುಂದಕೆ, ಧೀರ,
 ಕಾಳೆಗದ ಕೊಲೆಗೆ !
 ನುಗ್ಗು ಮರಣಕೆ, ವೀರ,
 ಸಗ್ಗದಾ ನೆಲೆಗೆ !

ನೋಡದೋ, ನೋಡಲ್ಲಿ,
 ದರ್ಪರಥದಡಿಯಲ್ಲಿ !
 ಹೊರಳುತಿರುವಳು ತಾಯಿ
 ನೆತ್ತರಿನ ಪುಡಿಯಲ್ಲಿ !
 ಬಾಳನೊರೆಯಿಂದ ಹಿರಿ !
 ನುಗ್ಗು, ನಡೆ, ಕಟ್ಟಿ ಹರಿ !
 ತಡೆಯೆ ಬಂದವರ ಇರಿ !
 ಒಲಿಯುವಳು ಜಯದ ಸಿರಿ !

ಜನ್ಮವೊಂದಳಿದರೇಂ ?
 ನೂರಿಹವು ಬಲಿಗೆ !
 ಕಾಳೆಗದೊಳಳಿಯಲೇಂ ?
 ಸಾವೆ ಸಿರಿ ಕಲಿಗೆ !

ನಿಂತೇನು ನೋಡುತ್ತಿಹೆ ?
 ಹದುಗುವರೆ ಇಲ್ಲಿ ?
 ಮಸಣವಾಗಲಿ ಎದೆಯು
 ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ !
 ನೆತ್ತರನು ನೋಡುವೆಯ ?
 ಸತ್ತವರ ನೋಡುವೆಯ ?
 ಕಂಕಾಲಗಳ ಗೂಡೆ ?
 ಮರುಳುಗಳ ನೆಲೆಬೀಡೆ ?
 ಕಾಳಿಯಳುಕುವಳೇನು
 ರಕ್ತಸರ ಬಲಿಗೆ ?
 ಸಮರ ರಂಗದ ನಡುವೆ
 ಬೆದರಿಕೆಯೆ ಕಲಿಗೆ ?
 ಹಾ, ನೋವು ! ಹಾ, ನೋವು !
 ಎಂದೆಲ್ಲ ಕೂಗುವರೆ ?
 ಹಾ ನೀರು ! ಹಾ ನೀರು !
 ಎಂದಸುವ ನೀಗುವರೆ ?
 ಕೂಗಿಗೆದೆಗರಗದಿರು !
 ಬೇನೆಯಿರೆ ಮರುಗದಿರು !
 ಕಂಬನಿಯ ಕರೆಯದಿರು,
 ಗುರಿಯ ಮರೆಯದಿರು ;
 ಕಲಿಯೆ, ಹಿಂಜರಿಯದಿರು,
 ತಾಯ ತೊರೆಯದಿರು !

ಎಲುಬುಗಳ ತೊಲೆಗಳಲಿ,
 ಮಾಂಸದಾ ಮಣ್ಣಿನಲಿ,
 ನೆತ್ತರಿನ ನೀರಿನಲಿ,
 ಬೇನೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದಿನಲಿ
 ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸಿರಿಗುಡಿಯ
 ಮಸಣದಲಿ ಕಟ್ಟು !
 ಪಾವನದ ತಾಯಡಿಯ
 ಬಲೈಯಲಿ ಮುಟ್ಟು !

ಆತ್ಮವಚ್ಯತವೆಂದು,
 ಜನ್ಮಗಳು ಬಹವೆಂದು,
 ಮೃತ್ಯು ನಶ್ವರವೆಂದು,
 ಭಾರತಿಗೆ ಜಯ ಎಂದು,
 ನಡೆ ಮುಂದೆ, ನಡೆ ಮುಂದೆ,
 ನುಗ್ಗಿ ನಡೆ, ಮುಂದೆ !
 ಜಗ್ಗದೆ, ಕುಗ್ಗದೆ,
 ಹಿಗ್ಗಿ ನಡೆ, ಮುಂದೆ !

— ಕುವೆಂಪು

ಧೂರವೀಳ್ಯ

೧

ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನದೆಲ್ಲ ಆಕಳೆಂದೇ ಬಗೆದು
ನಮ್ಮ ಗುಡ್ಡದ ಬದಿಗೆ ಹಾಯಗೊಟ್ಟಿ,
ಬೆಳೆದ ಸಲುಗೆಯು ಕೊನೆಗೆ ತಲೆಯೇರಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು,
ಅಂತು ಕೊನೆಗೂ ನೀನು ಕೈಯ ಕೊಟ್ಟೆ.

ನಟಿಯ ಸುದ್ದಿಯ ಹಾಗೆ ನೀ ಬಂದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ
ತೋರಿದೆನು ಕದ ತೆರೆದು ಎದೆಯ ತೆರೆದು
ಗಿರಣಿ ಬಂಜಿನ ಹೊಗೆಯ ಊಹೆಯ ವಿಲಾಸದಲಿ
ನಾ ಕಂಡ ನಾಳೆಗಳ ದರ್ಶನವನು !

ಇದೆ ನೋಡು ಹಿಮಗಿರಿಯು ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವು ವೇದ
ಮತ್ತೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ರಾಮಾಯಣ—
ಇದರ ಬಿಳಿ ನೆರಳಿನಲಿ ನಡೆದು ನಿಂತೂ ಕುಳಿತು
ಬುದ್ಧ ಕಂಡನು ಬಿಳಿಯ ಸತ್ಯವನ್ನ

ಈ ಬಿಳಿಯ ಬದುಕನ್ನೆ ಅದಕಿದಕೆ ಬಳಸಿದೆವು
ಎಳೆಯ ಮಗು ನಕ್ಕುದೂ ಅದರ ಛಾಯೆ
ಹೆಣ್ಣು ಕೆನ್ನೆಯ ಹೊಳಪು ಕಣ್ಣು ಕೊನೆಯೊಳ ಹರಿತ—
ನೆಲ್ಲವೂ ಹಿಮಗಿರಿಯ ಬಿಳಿಯ ಮಾಯೆ !

ಈ ಒಂದೆ ಬಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಏಳು ಬಣ್ಣವ ನೂಡಿ
ಯೌವನದ ಕನಸುಗಳ ಬಣ್ಣ ಸುವೆವು.
ಹಸಿರೆಲೆಯ ತುದಿಗಳಲಿ ತೋರಣದ ಹೂ ಚಿಗುರು
ಬೆಳದಿಂಗಳಿನ ಬದುಕು ತಾಜಮಹಲು !

ತುಟಿಗೆ ತುಪ್ಪವ ಸವರಿ ಹತ್ತು ಮಾತನ್ನಾಡಿ
 ಎಣಿಸಿದೆಯೋ ಮನೆಯ ಗಳ ಮಲಗಿದಲ್ಲಿ
 ಹೊಲೆಯ, ಹೊರವಡು ಮೊದಲು ನಿನ್ನುಸಿರನುಳಿಸುವೊಡೆ
 ಇಲದಿರಕ ನೀ ಸತ್ತೆ ನಿಂತಲ್ಲಿಯೆ !

೨

It is a tale told by an idiot full of sound and fury
 signifying nothing.

—Shakespeare

ತಿರುಗು, ಬಗರಿಯ ತುಳಿದು ನಿನ್ನ ಕೆಡಿಸುವ ಕುಹಕ,
 ಹಕ್ಕಿಗಳ ಇಂಚರಕ ಗೂಗೆ ದನಿ ಪಲ್ಲವಿಯು,
 ಹೊರಟ ರೇಲಿನ ಕಂಬಿರಿತ್ತು ದಾರಿ ಬಿಡಿಸುವುದು
 ನಿನ್ನ ಅಗ್ಗಳಕೆ
 ಅಪಘಾತ ಕಂಡು ಅಪಹಾಸ್ಯ ವಾಡುವುದೀಗ
 ನಿಮ್ಮಜ್ಜ ನಿನ್ನಿಗತ್ತ ಹಿರಿಯಗುಣ.
 ಉರ ವೇಟಿಯ ದರವನೆಲ್ಲ ಕದಲಿಸಿ ಕದರಿ
 ತೆರೆದ ಕಣ್ಣಲಿ ಕಾರ ಉಗ್ಗುವುದು,
 ಶಾಂತ ಸಭೆಗಳೆಲ್ಲ ಲಬೋ ಲಬೋ ಹೊಯ್ಯೊಂಡು
 ಭಟ ಭಟ ಪಟಾಕಿ ಸರ ಹಾರಿಸುವುದು,
 ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಲಾರಿ ಪ್ರಹಾರ
 ಅಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನದೇ ಕಾರುಭಾರ !
 ಗುಂವು ಇದ್ದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಗಲಾಟೆ-ತಂಟಿ,
 ಎಲ್ಲವ್ವಾ ನಿನ್ನ ಪಾಲಕ್ಕುಛೋ ಉಛೋ

೩

ನೀ ಬಂದೆ ಭಾರತದ ನೊರೆವಾಲ ಕೊಡವನ್ನು
 ನಮ್ಮ ಬಿಳಿ ನಗೆಯನ್ನು ಕದಿವುದಕ್ಕೆ

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಾಗಸದ ಬಣ್ಣಗಳ ಗದಬಡಿಸಿ
ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಭ್ರಾಂತಿಯನು ಬಿತ್ತಲಿಕ್ಕೆ

ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವಂಥ
ಜಿಂಗುಲಾಬಿಗಳನ್ನು ಕೀಳಲಿಕ್ಕೆ
ಬಿಸಿಲ ಬಿಸಿ, ಹಗಲ ನಿಜ, ಹಸಿರು ಹೂ ವೈಭವವ
ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಳನು ಸುಡುವುದಕ್ಕೆ

ಬರೆದುಕೋ ಎಲೆ ಕೋರಿಹರಕ ನಾನಿದ್ದೇನೆ
ನೀನರಿತು ಮರೆತ ಉದ್ದೇಶ ಸಾವ !
ನಾಗಿರುವತನಕ ಕೆಂಪೂ ಹಸಿರು ಉದಯಾಸ್ತ.
ಎಲ್ಲ ಇದೆ ಈ ಭೂಮಿ ಬಂಜೆಯಲ್ಲ !

ಇಕಾ ಉಸಿರು ಬಿಚ್ಚಗಿದೆ, ಕಾದ ಬಾನ್ ಕೆಂಪಗಿದೆ
ಅರಳಿರುವ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ಉರಿವ ಬೆಂಕಿ
ಸತ್ತದನು ಬದುಕಿಸಲು ಹಸಿರು ಅಪರಂಪಾರ
ನೀರ ಹನಿಯಲು ಎಸರು ಬರುವುದುಕ್ಕೆ

ನೀನು ಕದ್ದು ದನೆಲ್ಲ ಕಕ್ಕಿಸುವೆ ದಕ್ಕಿದುದು
ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡರಷ್ಟು
ನಂಬಿರುವ ನಿನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಸಿ ಮೆೌಲ್ಯಗಳನ್ನು
ಸುಡುವೆ ಮಾದರಿಗಾಗಿ ಒಟ್ಟಿ ತರಿದು

ನಿನ್ನ ಹೆಂಡಿರ ಗರ್ಭ ಕಳಚಿ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ
ಊದಿದೆನಿದೋ ಕೇಳು ಪಾಂಚಜನ್ಯ !
ನಿನ್ನ ಮೀಸೆಯ ಕಿತ್ತು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲದೇ
ನನ್ನ ನೆತ್ತರ ಕುದಿಗೆ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲ

ಭಾರತಜಯಾಶಂಸನಮ್

|| ೧ ||

ಕ್ರುದ್ಧೈಶ್ಚೇಸರಿಶಾವಕೈಃ ಪ್ರಕಲಯನ್ ಕೈಶೋರಕೇಲಿಃ ಪುರಾ
ದೌಷ್ಯಂತಿರ್ಭರತಃ ಸ ಸರ್ವದಮನೋಯನ್ನಾಮಮೂಲಃ ಪುಮಾನ್
ಸರ್ವಾನ್ ಗರ್ವಿತ ವೈರಿಣೋಪಿ ದಮಯತ್ ಸೌಭ್ರಾತ್ರನಿರ್ವಾಹಕಂ
ನಿರ್ಜಿತ್ಯಾಕ್ರಮಕಾರಿ ಚೀನಮಧುನಾ ಜೀಯಾಚ್ಚಿರಂ ಭಾರತಮ್ ||

|| ೨ ||

ಗೌರೀಶಂಕರಯೋಗ್ಯಹಂ ಚ ಬದರೀನಾರಾಯಣಸ್ಯ ಸ್ಥಲ
ಮಸ್ಮದ್ವೇವತಯೋಸ್ತು ಯಜ್ಞಲಮಪಿ ಗಂಗಾದಿ ತೀರ್ಥ ಹಿ ನಃ
ತಂ ಚಾಕ್ರಮ್ಯ ಹಿಮಾಲಯಂ ಸ್ವಮುಕುಟಂ ದೇವಾತ್ಮಕಂ ನಸ್ತದತ್
ನಿರ್ಜಿತ್ಯಾಕ್ರಮಕಾರಿ ಚೀನಮಧುನಾ ಜೀಯಾಚ್ಚಿರಂ ಭಾರತಮ್ ||

|| ೩ ||

ವಕ್ರಾದ್ಯೈಃಕಿಲ ಪಂಚಶೀಲ ಮಧುಭೈಶ್ಚ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಂ ಸಂಜಪನ್
ಹಸ್ತಾತ್ ಕಿಂ ಚ ಸಹೋದರೋದರಭಿದಂ ಯಃ ಪಂಚಶೂಲಂ ವಹೇತ್
ಪಂಚತ್ವಂ ಚ ಮನುಷ್ಯತಾಮಿಹನಯನ್ ಸರ್ವ ಪ್ರಪಂಚೇಽಧಮಂ
ತಂ ಚೋದಂಚಿತ ಚೌರ್ಯ ವಂಚಕ ಗುಣಂ ಚೀನಂ ಜಯೇದ್ಭಾರತಂ ||

|| ೪ ||

ಬುದ್ಧಾದ್ ಬುದ್ಧಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಮಾಪ್ಯ ಚ ಪುರಾ ವಿದ್ವಾಂಸು ಗುರುಂ ಭಾರತಂ
ಚೀನಾರ್ಥೈಃ ಕಿಲ ವಿಶ್ವಸಂಸದಿಯತನ್ನಹ್ರಾ ಮುಖಾನ್ ಸೋದರಾನ್
ಏವಂ ಸಾದರಮುಚ್ಚರಂಶ್ಚ ಪುರತಃ ಪಶ್ಚಾತ್ ಹುರಕ್ಷೇಪಕಃ
ತಂ ಚೀನಂ ಚಿದ್ರಚೋರಘೋರಪಿಶುನಂ ಜೀಯಾತ್ ಪಶುಂ ಭಾರತಂ ||

|| ೫ ||

ಯತ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸುರಕ್ಷಣಾಯ ಹಿ ಪುರಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಪ್ರತಾಪಃ ಪ್ರಭುಃ
ಪೃಥ್ವೀರಾಟ್ಠ ಶಿವಪ್ರಭುರ್ಹರಿಹರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾಜಾದಯಃ
ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಸಮರ್ಥ ಮುಖ್ಯ ಮುನಯಃ ರಾಜರ್ಷಯಃ ಪ್ರಾಯತನ್
ಗೋಪ್ತಂ ಭಾರತಗೌರವಂ ರಿಪುಕುಲಂ ಸಂಯಾಪ್ಯತಾಂ ರೌರವಮ್ ||

|| ೬ ||

ಘೋರೋ ಘೋರಿ ಮಹಮ್ಮದೋ ನ ಘಜನೀ ಗರ್ವಾಂಧ ಮಹ್ಮದ್‌ಶಹಃ
ಚಂಡಶ್ಚೇಂಗಿರು ಪಂಗುಪುಂಗವ ಖಲಸ್ತೈಮೂರ್ ಅಲಿಗ್‌ಯುಂಡ್ರಕಃ
ಯತ್ತೇಜೋಹರಣಾಯ ನಾಲಮಭವನ್ ಹೂಣಾಃ ಶಕಾಃ ಬರ್ಬರಾಃ
ತದ್ದೇಶಾಕ್ರಮಸಾಹಸೋದ್ಯತ ಮಹಾಭೂತೋಽಧುನೋಚ್ಚಾಟ್ಯತಾಮ್ ||

|| ೭ ||

ಚಂಚಚ್ಚಂಚಲ ಚಂಚಲಾಚಯ ಚಮತ್ಕಾರೋಲ್ಲಸಚ್ಚಂಡದೋ-
ದಂಡೋಚ್ಚಾಲಿತ ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಪತದ್ವೈತ್ಯಾಂಗರಕ್ತಾಂಚಿತಾ ||
ಉನಿದ್ರಾ ರಣಭದ್ರಕಾಲ್ಯಾಭಯ ಚಾಮುಂಡೀ ಚ ಚಂಡೀ ಸ್ಪುಟಂ
ತೇ ರೇ ಚೇನ ವಿವೇಕಹೀನ ಮರಣಾನನ್ಯಾಜಘನ್ಯಾಗತಿಃ

|| ೮ ||

ಭೂಮಾವೇವ ಹಿ ಬುದ್ಧಿಮಾಂಶ್ಚ ಬಲವಾನ್ ದೇಶೋ ಬ್ರಿಟನ್ನಾಭಿಧಃ
ಯತ್ಕೈರ್ಯಂ ನ ಶಶಾಕ ಸಂನಮಯಿತುಂ ವಿನೈಸ್ಯ ಸರ್ವಂಗತಃ
ಕಿಂ ತತ್ರೈಷ ಕರೋತಿ ಮುಷ್ಟಿಮಿತತಜ್ವಾಪಾನ್ ಜಿತಃ ಪ್ರಾಗಸೌ
ಚೇನಃ ಶ್ವಾನ ಇವಾವಸಾನ ಸಮಯೇ ಸಿಂಹಂ ವಿರುದ್ಧಾಘ್ರಪತನ್ ||

|| ೯ ||

ಭಾಮಾ ಶ್ರೀ ಬನಶಂಕರೀ ಚ ವಿಜಯಾ ಚಂಡೀ ಸುಭದ್ರಾ ತಥಾ
ಚಿತ್ರಾ ಶ್ರೀ ವಿದುಲಾ ಪೃಥಾ ದ್ರುಪದಜಾ ಮುಖ್ಯಾಃ ಪುರಾಣಾಃ ಸ್ತ್ರೀಯಃ ||

ಶೂರಾ ವೈರಿ ಹತಿಂ ವೃಧುಃ ಕಿಲ ಪುರಾ ಚನ್ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯದಯಃ
ಯತ್ರಾಸ್ತೀನ್ ಪುರುಷಾಃ ಪುಷ್ಪಾಃ ಪುಷ್ಪಾಃ ಪುಷ್ಪಾಃ ಪುಷ್ಪಾಃ ॥

॥ ೧೦ ॥

ದೌಷ್ಯಂತೇರ್ಭರತಾದ್ಧಿ ಸರ್ವದಮನಾತ್ ಶೌರ್ಯಂ ರಿಪೂನ್ಮರ್ದನಂ
ತ್ಯಾಗಂ ದಾಶರಥೇಶ್ಚ ಗೋಮೃಟವಿಭೋರೌನ್ನತ್ಯ ಸೌದರ್ಯಕಮ್ ॥
ನಾಭಾಗಾದ್ ಭರತಾಚ್ಚ ವಿಶ್ವಗೃಹಿತಾಂ ಸಂಗ್ರಹ್ಯಯೋಃ ಭೂನ್ಮಹಾನ್
ದೇಶೋಽಯಂ ಕಿಲಭಾರತೇತಿ ಮಹಿತೋಽ ಜಿಂಕ್ಯಾನ ಶಂಕ್ಯೋಽನ್ಯಥಾ ॥

॥ ೧೧ ॥

ಬುದ್ಧಾ ಶೋಕ ಮಹಾತ್ಮನಾಂ ಸುವಚನೈಃ ಶಾಂತಿಂ ಭುವೋಬೋಧಯತ್
ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜ ಮಧ್ವ ಶಂಕರ ವಚೋಭಿಃ ಸತ್ಯಮಾವೇದಯತ್ ॥
ಶ್ರೀರಾಜೇಂದ್ರ ವಿನೋಬ್ ಜವಾಹರ ಮುಖ್ಯಭಾರ್ಯೈಕೃತಾಂ ವರ್ಧಯತ್
ನಿರ್ಜಿತ್ಯಾಕ್ರಮಕಾರಿ ಚೇನ ಮಧುನಾ ಜೀಯಾಚ್ಚಿರಂ ಭಾರತಮ್ ॥

— ಪಂಥರಿನಾಥಾಚಾರ್ಯ ಗಲಗಲಿ

(ಬೆಂಗಳೂರು ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ)

ಇಳಿ ರಣಕೆ

ಬಾ ಗಿರಿಗೆ-ಹಿಮಗಿರಿಗೆ, ಇಳಿ ಕಣಕೆ-ರಣಕೆ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸಂಗರಕೆ-ಸಕಲಾರ್ಪಣ ಪಣಕೆ || ೧ ||

ಬೆನ್ನಿರಿದಿದೆ, ರಣಹೂಡಿದೆ; ಮುಂದರಿದಿದೆ ಚೀನಾ !
ತಡೆಗಟ್ಟಲು, ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಲು, ಅಕ್ರಮದಾಕ್ರಮಣಾ || ೨ ||

ಆ ನೀಚರ-ಚೀನೀಯರ ಸದೆಬಡಿಯಲು ಸಾಗು;
ಸಂಧಾನದ ಸವಿ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗದೆ ಹೋಗು || ೩ ||

ಕೊಡು ತನುಮನ ಧನ ಕನಕಾ, ಜಯ ಪಡೆಯುವತನಕಾ
ಘಾತಕ ಜನ ಮಣಿವನಕಾ, ಚೀನರು ಮಡಿವನಕಾ. || ೪ ||

ಸೋಲರಿಯದೆ, ಸಾವರಿಯದೆ, ನಡೆ ಮುಂದಕೆ ವೀರಾ !
ಇದೊ ಹಿಂದಿದೆ, ಇಡಿ ಭಾರತ, ಬೆಂಬಲಕೆಳೆ ಪೂರಾ. || ೫ ||

ಸೆಟೆದಿಟ್ಟಗಳ ಹೋರಾಟದಿ, ಸತ್ಯಕೆ ಜಯ ಖಚಿತಾ !
ತಿಳಿದೀನುಡಿ, ಜಡಿ ಜಯನುಡಿ; ರಣಕೆಳೆವುದೆ ಉಚಿತಾ ! || ೬ ||

— ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೆ. ಗಲಗಲಿ

ಆಹ್ವಾನ

೧

ಅಂದು ಬ್ರಹ್ಮದ ಒಡಲಲುರಿಯುವ
ಕ್ಷಾತ್ರತೇಜವ ಮರೆತೆವು.
ಅದಕೆ, ಗೋಳಿನ ಹಲವು ಪುಟಗಳ
ಹಾಳು ಕಥೆಯನು ಬರೆದೆವು.

೨

ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಾಡಿದು
ಅಗ್ನಿದಿವ್ಯವ ಗೆದ್ದಿತು.
ಆ ವಸಂತದ ದಿವ್ಯ ಬೆಳಗಿಗೆ
ನಾಡ ಹೊಸಮುಖ ಅರಳಿತು.

೩

ಅದೋ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸರ್ವ ಚೇತನ
ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದೆ.
ಕೋಟಿ ಸ್ವರಗಳ ಮೊತ್ತ ಒಂದೇ
ರಾಗದಲಿ ಮೇಳೈಸಿದೆ.

೪

ಹಳೆಯ ದಿನಗಳ ಹಲ್ಲ ಮುರಿದೆವು
ತಿರುಗಿ ಬಾರದ ತೆರದಲಿ
ನಮ್ಮ ದೈವವ ನಾವೆ ಬರೆದೆವು
ಮತ್ತೆ ಜೀರಿಯ ಪುಟದಲಿ.

೫

ನಾವು ಶಾಂತಿಯ ಹಕ್ಕು ಹಾರಿಸಿ-
ದಂಥ ತೇಜೋಬುದ್ಧರು.
ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಹುಟ್ಟು ತಡವಲು
ವಜ್ರಸದೃಶ ಯೋಧರು.

೬

ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವ ಚಾಚಿ ಬಂದರೆ
ನಾವು ಒಲುಮೆಯ ದೊರೆಗಳು.
ಮುಚ್ಚು ಮೋಸದಿ ಚಾಚಿ ಬಂದರೆ
ನಾವು ಸಿಡಿಲಿನ ಗಿರಿಗಳು.

೭

ತೋಳ ತಿಂಡಿಗೆ ಕಾಲ ಕೆದರುವ
ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ, ಬನ್ನಿರಿ;
ಪುಣ್ಯ ಭೂಮಿಯ ಮಣ್ಣು ಬೇಕೆ ?
ಮಣ್ಣು ಕೊಡುವೆವು ಬನ್ನಿರಿ

೮

ಸೊಕ್ಕು ಯಾರಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಉಕ್ಕಿನ
ಗುಳಿಗೆಯೊಷಧ ಕೊಡುವೆವು.
ರಕ್ತ ಯಾರಿಗೆ ಬನ್ನಿ ನಿಮ್ಮೆದೆ
ರಕ್ತಧುನಿ ಹರಿಗಡೆವೆವು.

೯

ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಳಲಿ:
ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಲ್ಲೆವು.

ಜಗನೆ ಮುಳಿದರು ಅಂಜಲಾರೆವು,
ದೇಶ ರಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲೆವು.

೧೦

ಪ್ರಳಯರುದ್ರನ ಕೋರೆದಾಡೆಯ
ಜಗ್ಗಿ ಜಕ್ಕಿಸಬಲ್ಲೆವು.
ಗೆಲ್ಲಬಲ್ಲೆವು, ಅದಕೆ ರಕ್ತದ
ಸುಂಕ ಕೊಡಲೂ ಬಲ್ಲೆವು.

೧೧

ಮೂರು ಶತಕದಿ ದಾಸ್ಯದೆಚ್ಚರ
ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದಿದೆ.
ಕಲ್ಪಕಲ್ಪದ ತಪದ ಸಿದ್ಧಿಯು
ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯ ಹಿಂದಿದೆ.

೧೨

ಯಾವ ಹಿಮವೂ ತಡೆಯಲಾರದು
ಋತದ ರುದ್ರಜ್ವಾಲೆಗೆ.
ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯು ಅಡ್ಡ ಬಾರದು
ಉಗ್ರ ಸಾತ್ವಿಕ ಸೇನೆಗೆ.

— ಗಿರಡ್ಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜ

ಪಾಂಚಜನ್ಯಗಳ ಕರೆ

೧

ಹಿಮಾಲಯದ ಆ ಧವಲ-ಶೃಂಗಗಳು
‘ಪಾಂಚಜನ್ಯ’ಗಳನ್ನೂದುವೆ
ಶಾಂತಿಯೆನ್ನುವ ಹಿರಣ್ಯ-ಭಾರತನೆ
‘ದೇವದತ್ತ’ ಉದೇಶವೆ.

೨

ಐದು-ಸಾವಿರದ ವರುಷದಿಂದಿರುವ
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಲ್ಲಿದೆ? ಕೇಳುವೆ
‘ಬ್ರಹ್ಮ’ವೆಲ್ಲಿದೆ? ‘ಕ್ಷಾತ್ರ’ವೆಲ್ಲಿದೆ?
ಶಾಪ-ಶರಗಳನ್ನು ಬೀಡುವೆ.

೩

ಜನನಿ ಮತ್ತು ಆ ಜನ್ಮ-ಭೂಮಿಯೊ
ಸ್ವರ್ಗಕಿಂತ ಮಿಗಿಲೆಂದಿದ್ದೆ
ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತೋ ತೋಳ-ತೆಂಡಿಯದು
ದೇವ-ದೈತ್ಯರೊಡೆ ಕಾದಿದ್ದೆ.

೪

ಶತ-ಶತಮಾನದ ಹಿಮಾಲಯದ ಕರೆ
ಭಾವೈಕ್ಯದ ಗುಹೆಯಾಗಿಹುದು
ಒಂದೇ ದರ್ಶನ, ಒಂದೇ ಭಾವನೆ
ಒಂದೇ ಚೇತನ ನೀಡಿಹುದು.

೫

ಕಾಳಿದಾಸನಾ ನೋಡ, ಯಕ್ಷಿಗದೊ
ಪ್ರಣಯವಾಕ್ಯ ಇಲ್ಲುಸಿರಿತ್ತು.
ಇದೇ ದಾರಿಯೇ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ
ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿತ್ತು.

೬

ಶಿವನು ಹಿಂದೆ ಪಾರ್ವತಿಯ ಜೊತೆಗೆ
ಪ್ರಣಯವೆಸಗಿದ್- ಜಾಗೆಯಿದು
ಮುಷಿಗಳಂದು ಮಾನಸದ-ಸರಸಿಯೊಳು
ಮಿಂದು ತಪಿಸಿದ ತಾವು ಇದು.

೭

ಇಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ಸಾವಿರದ ಮನೆಗಳಿವೆ
ಪಾವನತರ-ತನು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು
ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಳೆಯಲು ಹೊರಟರೊ
ಮಾನದಂಡಗಳೆ ಶಿಖರಗಳು.

೮

ಹಿಂದ-ದೇಶದಾ ಧನಲ ಕೀರ್ತಿಗಿದೊ
ತುಹಿನ-ಪರ್ವತವೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಿದೆ
ಅಭಯ-ಅಹಿಂಸಾ-ಅಸಂಗ ತತ್ವಕ್ಕೆ
ನಕ್ಷೆ ಬರೆದಿರುವ ಮುಕುಟವಿದೆ.

೯

‘ಹಿಂದೀ ಚೀನೀ, ಭಾಯೀ ಭಾಯೀ’
ಎಂದು ಉಸುರಿದಾ ಕಂಠಗಳೇ
ಮೋರ-ಕಪಟದೀ ದ್ಯೂತ ಅಡುತವೆ.
ಕೌರವ ರಕ್ತದ ಚೀನಿಗಳೇ.

೧೦

ಸತ್ವ-ಪರಿಕ್ಷೆಯ ಕಾಲವು ಬಂದಿದೆ
ತಟಸ್ಥ ಭೋರಣೆ ಸಾಕಿನ್ನು
ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ, ಮಾನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ
ತೋರೈ ಮುಂಗೈ ಜೋರನ್ನು

೧೧

‘ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ’ ಯೆನ್ನುವ ಮನೆಗಿಂದು
ದ್ವೇಷದ ಬೆಂಕಿಯ ತೂರಿಹರು
ಕೆನ್ನೀರಿನ ಮಳೆ ಹರಿಸಿದರಲ್ಲವೆ
ಅಗ್ನಿದೇವರೂ ಒಲಿಯುವರು.

೧೨

ಮಲಗಿ ಮರೆತಿರುವವ ಪಾರ್ಥ-ಭಾರತಾ
ಮರೆತುಹೋದೆಯಾ ಪಾಠವನು
ಕಳೆದುಹೋಯಿತಜ್ಞಾತವಾಸವು-
ತೋರಿಸು ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವನು.

— ‘ಜೀವಿ’ ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಸಮರಗೀತೆ

- ಎಲ್ಲರೂ— ವ್ಯಕ್ತಿ-ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಮಡಿಯಲು ಬೇಕು
ತನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರದಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ
ಮನೆ-ಮಠಗಳನ್ನೂ ತೊರೆಯಲು ಬೇಕು
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನಿದೊ ಉಳಿಸಲಿಕೆ.....
- ಅವ— ನೂರು ಬೀಜಗಳು ಸಾಯಲು ಬೇಕು
ಒಂದು ಮರವು ದಿಟ ಬೆಳೆಯಲಿಕೆ
- ಅವಳು— ನೂರು ಹೂ ಕಾಯಿ ಬಾಡಲು ಬೇಕು
ಒಂದು ಅನ್ಯತಫಲ ಪಡೆಯಲಿಕೆ
ವ್ಯಕ್ತಿ-ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ.....
- ಅವ— ಸಾವಿರ-ದೇಹವ ತೊರೆಯಲು ಬೇಕು
ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯ ಗಳಿಸಲಿಕೆ
- ಅವಳು— ನೂರು ಪ್ರಯೋಗವ ಮಾಡಲು ಬೇಕು
ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಕಾಣಲಿಕೆ
ವ್ಯಕ್ತಿ-ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ.....
- ಅವ— ಹುಲಿಯ-ದವಡೆಯಲಿ ತಲೆಯಿಡಬೇಕು
ತನ್ನ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತೋರಲಿಕೆ
- ಅವಳು— ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶವ ಮಾಡಲು ಬೇಕು
ಚಿನ್ನದಂತೆ ಶುಚಿಯಾಗುದಕೆ
ವ್ಯಕ್ತಿ-ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ..
- ಅವ— ಹಿಮಾಲಯವನ್ನೂ ಉಳಿಸಲು ಬೇಕು
ಶಕ್ತಿ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಒಲಿಸಲಿಕೆ
- ಅವಳು— 'ಶಾಂತಿ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಬೇಕು
ಮಾನ-ಭಂಗವನ್ನು ಅಳಿಸಲಿಕೆ

ಓ ! ಮದ

ಹಿಮಗಿರಿಯ ಶೈಲದೀಪ್ತೇತ ಶಿಖರದಲಿಂದು
ಕುದಿಯುತ್ತಿದೆ ಕೆನ್ನೀರ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ
ನೂರು ನದಿಗಳ ತವರುಮನೆಯೆದ್ದು ದಹಿಸುತ್ತಿದೆ
ಗಂಗೆಯೂ ಅಳುತ್ತಿಹಳು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ

ಜಗದ ತಾಯಿಯು ಹಾಡಿ ಆಡಿ ಬೆಳೆದಂಗಳದ
ಪುಣ್ಯಶೈಲದಲಿಂದು ರಾಕ್ಷಸರ ಉನ್ಮಾದ
ಚವರಿಗಳು ಉರಿಹತ್ತಿ ಚವರಿಗಳು ಓಡುತ್ತಿವೆ
ಕೊಳ್ಳಗಳ ತುಂಬಿಹುದು ಆರ್ತನಾದ

ಓ ! ಮದ ! ಭಸ್ಮಾಸುರನ ಮದವು ಬೇರೆಯಲ್ಲ
ತಾಪಸನ ತಡವಿರುವ ತಾಮಸನ ಕೊನೆಯಗೋ ದೂರವಿಲ್ಲ

ಈ ಪರಿಯ ತಾಪಕ್ಕೆ ನೀರು ಉರಿದೇಳುವುದು
ಹಿಮದ ಬಂಡೆಯು ಕಾದು ಕೆಂಡವಹುದು
ಮಾನಸದ ಹೆಸಗಳು ಸಿಡಿಲಗಳನುಗುಳುವವು
ಗಿರಿಯ ಕೋಡುಗಳೆದ್ದು ತಾಂಡವವ ಕುಣಿಯುವವು

ಓ ! ಮದ ! ಭಸ್ಮಾಸುರನ ಮದವು ಬೇರೆಯಲ್ಲ
ತಾಪಸನ ತಡವಿರುವ ತಾಮಸನ ಕೊನೆಯಗೋ ದೂರವಿಲ್ಲ

— ಜಿನದತ್ತ ದೇಸಾಯಿ

ಹಿಮಾಲಯ ರಣರಂಗ

ಭಾರತದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ

ಹಿಮಗಿರಿಯೆ ಭಾರತದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ.
ತೆಂಕಣದ ಕಡಲ ಗಾಳಿಯೆ ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಸ.
ಈ ಮಾತು ಅಚ್ಚಳಿಯದಿರುವಂಥ ಸತ್ಯ.
ಸಂದೇಹ ತಾಳಿದರೆ ಅದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ.

ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟ

ದಿನದಿನಕೆ ದಿನದಿನಕೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಮುಂದು.
ನಾಲ್ವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿಯ ಹೃದಯ ಒಂದು.
ಹೋರಾಡುತ್ತಿದೆ ಕಾರ್ಯದಲಿ ನಮ್ಮ ಸೇನೆ.
ಉದಯವಾಗಿದೆ ನೋಡು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುಂಜಾನೆ.

ನಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆ

ನಿಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆ ಎಲ್ಲಿ? ಇಲ್ಲುಂಟು ಇಲ್ಲಿ :
ಬಡವರಾದರು ನಾವು ದಿನಕೊಂದು ಬಿಲ್ಲಿ.
ಎಚ್ಚತ್ತ ಭುಜಬಲಕೆ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಾಣ.
ಭಾರತಾಂಬೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ.

ಕಾರ್ಮಿಕರ ಘೋಷಣೆ

ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ಸೈನಿಕರೆ, ಹೋರಾಡಿ ನೀವು.
ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕೋಟಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ನಾವು.
ಯುದ್ಧರಂಗದ ಅಂಗವೇ ಕಾರಖಾನೆ.
ನಡುರಾತ್ರಿಯೂ ನಮಗೆ ದುಡಿವ ಮುಂಜಾನೆ.

ರೈತರ ಘೋಷಣೆ

ನಾವು ನೇಗಿಲ ಹಿಡಿದು ಬಡಿಸುವೆವು ಅನ್ನ.
ಶ್ರೀಮಂತರೇ, ನೀವು ಕೊಡಬೇಕು ಚಿನ್ನ.
ಕೂಲಿಯೂ ದುಡಿದುಡಿದು ನೀಡುವನು ಪಾಲು.
ಭಾರತಾಂಬೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಸೋಲು.

ಮಕ್ಕಳ ಘೋಷಣೆ

ಕಿರಿಯರಾದರು ನಾವು, ಚಾಚಾಜಿ ನೆಹರು,
ಹರಿಯುತಿದೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಲಿ ಬಿಸಿನೀರು.
ಪೂರ್ಣ ತಿಳಿದಿದೆ ನಮಗೆ ಮಾವೋನ ವಿದ್ಯೆ.
ವಿಜಯ ಗಳಿಸುವ ವರೆಗೆ ನಮಗಿಲ್ಲ ನಿಡ್ಡೆ.

ಚೀನದ ಹೆಬ್ಬಾವು

ಮನೆಯ ಜಗಲಿಯನೇರಿದೊಡನೆ ಹೆಬ್ಬಾವು
ಎಚ್ಚತ್ತು ಕೂತುಕೊಂಡೆವು, ಮಗನೇ, ನಾವು.
ದೊಡ್ಡ ಸೋಟಾ ತಂದು ಶೀಘ್ರದಲಿ ಕೊಂದೆ.
ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಲಗಬಾರದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ.

ಬೆಕ್ಕಿನ ನಿರ್ಧಾರ

ಹುಲಿಯಲ್ಲ ಮಾರಾಯ ! ನಾಳು ಬಡ ಬೆಕ್ಕು.
ಆದರೂ ಮುರಿಯುವೆನು ಮಾವೋನ ಸೊಕ್ಕು.
ರಣರಂಗದಲಿ ನನಗೆ ಬಂದರೂ ಸಾವು,
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ ಒಳಗೆ ಬರದಂತೆ ಹಾವು.

ಈ ವ್ಯಾಘ್ರ

ಲಡ್ಡಾಯಿಕೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ ಈ ವ್ಯಾಘ್ರ.
 ಈಗೇ ನೋಡಿದರಂತು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಉಗ್ರ.
 ಬಾಹ್ಯ ರೂಪವ ನಂಬಿ ಆಯಿತು ಪ್ರಮಾದ.
 ಹೀಗೆಂದು ಓಡಿಹೋದನು ಚೀನಿ ವ್ಯಾಧ.

— ದಿನಕರ ದೇಸಾಯಿ

ಗಡಿ ಕಾಯುವ ಯೋಧರಿಗೆ

ಅಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಮುಖ ನೀಲಿಗೆ ತಿರುಗಬಹುದು;
ಚಳಿಯ ಬಿಳಿಯ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ತೆಗುಸಿರು ಉಡುಗಿ ಹೋಗಬಹುದು;
ಮರುಕವಿರದ ಗಗನತಲದ ಹಾಳುಸುರಿವ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ
ಎಂದೊ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಹದ್ದು ಹಾರಿ ಹೋಗಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿ

ಉತ್ತರ ಗಡಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಲಡಖಿನಲ್ಲಿ ನೀಫದಲ್ಲಿ
ಅರ್ಧನಗ್ನ ಪರ್ವತಗಳ ವೃದ್ಧ ಶಿಲಾಭುಜಗಳಲ್ಲಿ
ನಾಡಧ್ವಜವನೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಗಡಿದಳಗಳ ಯೋಧರೆ !
ನಿರುಪಮಾನ ವೀರರೆ ! ನಿಮಗೆ ಇದೋ ವಂದನೆ !

ಒಡಬಾಳ್ವೆಯ ಕಥೆಯ ಮುಗಿಸಿ ಸೌಹಾರ್ದವ ನಿರಾಕರಿಸಿ
ಹಸಿದ ತೋಳ ಕುರಿಯ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ;
ಮುಡಿಯ ಬಿಚ್ಚಿ ದೀಪಾವಳಿ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಶುಭವ ಕೋರಿ,
ನಲವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದೆ.

ಒಂದು ಜೀವದಂತೆ ನಾಡು ಕೂಡಿ ದುಡಿಯತೊಡಗಿದೆ;
ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುವಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕು, ಶಸ್ತ್ರೋದಯವಾಗಿದೆ;
ಯಾವ ತಂತಿಯನ್ನೆ ಮೀಟಿ ನಿಮ್ಮ ಹಾಡೆ ಜ್ವಲಿಸಿದೆ;
ಹಿತವರಿಂದ ನೆನದ ನೆರವು ಕಡಲ ದಾಟಿ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಪೀತಮುಖದ ರಾಜರಾಗುವದಕೆ ಹಿಮಾಚಲ ಸ್ವಾಹ-
ವಾಗದಂತೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡಿದ ಯುದ್ಧ ಕಲಾನಿಪುಣರೆ !
ಗಡಿನಾಡಿನ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ನಿಷ್ಕಂಟಕವಾಗುವತನಕ
ಯುದ್ಧವೊಂದೆ ಧರ್ಮವೆನುವ ಸತ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳೆ !

‘ ಹಿಮವೆ ವಸತಿ, ಹಿಮವೆ ಪ್ರೀತಿ, ಚಳಿಗಾಳಿಯೆ ತಾಯಿತಂದೆ,
ಹಿಮಾಚಲನೆ ಸಾಕ್ಷಿ’ಯೆಂದು ಹೋರಾಡುವ ಹುಲಿಗಳೆ !
ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ನಡೆದು ಹಗೆಯನಿರಿದು ಮಡಿದ ಹಲವರಿಹರು
ತಾರಾಗ್ನಿಗೆ ಸೇರಿಹೋದ ವೃತ್ತಾಂತವೆನೊಕ್ಕಲು

ಭರತವರ್ಷದಿಹಾಸದ ಸ್ವರ್ಣಯುಗದ ಕಲಿಗಳೆ !
ಸರ್ವಾರ್ಪಣ ಮಾಡಿ ನಿಂತ ಪರ್ವತ ಸಖ ಸಿದ್ಧರೆ !
ಕಾಲವೆಸೆದ ತೆರೆಯನೆಳೆದು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ
ಚಿರಪವಿತ್ರ, ಭಾರತೀಯ ಧೀರಮುಖವ ತೋರಿದವರೆ !

ಉತ್ತರ ಗಡಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
ಉತ್ತರ— ಗಡಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವಜ್ರಗುಂಡಿಗೆ !

— ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ

ಜಯ ಜನಾನ

೧

ವೋಡವೇ ಮಂಜಾಗಿ, ನೆಲವನಪ್ಪುತ ಸಾಗಿ
ಗೌರಿಶಂಕರ ಚರಣ ತಲುಪುವಲ್ಲಿ,
ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ-ಗಂಗೆ-ಯಮುನೆಯರು ಬಾನಿನಿಂ-
ದಿಳಿದು ವೈಯನು ತಳೆವ ತವರಿನಲ್ಲಿ,
ಮುನಿಗಳೆದೆಯಿಂದೊಗೆದ ಓಂಕಾರ ನಾದವೇ
ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಲನು ಕಟ್ಟುವಲ್ಲಿ—
ಕಾಣುತಿಹುದೇ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಗೋರಿ ?
ಎಷ್ಟು ಸುಂದರ ! ಎಷ್ಟು ಭಯಂಕರ !
ನಮ್ಮ ನೆರೆಯವನೇ ಬಹಳ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ
ಕಟ್ಟಿದ್ದು.
ಅದರೊಳಗೆ ಮಲಗಿರುವ ಪಂಚಶೀಲದ ಕೂಸು
ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು.
ನಾನೇ ದತ್ತಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.
ಕಾಣುತಿಹುದೇ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಗೋರಿ ?

೨

ಹೂವು ತುಂಬಿದ ಬೊಗಸೆ; ಜೇನು ತುಂಬಿದ ಬಾಯಿ;
ನಗುನಗುತಲೇ ಬಂದ ಈ ನಮ್ಮ 'ಭಾಯಿ.'
ಬುದ್ಧ-ಬಸವ-ಗಾಂಧಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತಿರುವಂಥ
ನಾಡಮಕ್ಕಳು ನಾವು; 'ಬಾರಸಾ' ಅಂದೆವು.
ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದ ಬಂದು. ಕೈಯ ಕುಲುಕಿದ-ನಾವು
ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಮಿಠಾಯಿ ತಿಂದೇ ತಿಂದೆವು.

೩

ವೈಯನಪ್ಪಿದ ತೋಳು ಕುಡುಗೋಲು; ಕುಲುಕಿದ್ದ
ವೃದ್ಧಹಸ್ತ ಸುತ್ತಿಗೆಯ ರೂಪವಾಂತು,
ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ- ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದ ಕೈ, ಹಾಸಗೆ
ಕುತ್ತಿಗೆಯತನಕ ಬಂತು.

‘ಬುದ್ಧಂ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛಾಮಿ’ - ಎಂದವನು
‘ಯುದ್ಧಂ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛಾಮಿ’— ಎಂದ.
ಬೋಧಿವೃಕ್ಷದ ಟೊಂಗೆ ಕಡಿದು, ಲಾರಿಯ ಮಾಡಿ,
ನಮ್ಮ ತಲೆ ಕುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೇರಿ ಬಂದ.

೪

ಬರಲಿ.

ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ಜವಾನ— ನೌಜವಾನ.

ಶಾಂತಿ-ಸತ್ಯ-ಅಹಿಂಸೆ ಬೆಳಗಿದ್ದ ನಾಡಿನಲಿ
ಪರಶುರಾಮನ ಕೊಡಲಿ ಝಳಪಿಸಿತ್ತು.

ತಾಯ ಮೈಮೇಲೇರಿ ಬಂದ ದೈತ್ಯನ ಕೃತ್ಯ
ಮಕ್ಕಳಿದೆಯಲಿ ರೋಷ ತುಳುಕಿಸಿತ್ತು.

ಮುಂದೆ ಹೊರಟ ಜವಾನ— ಧೈರ್ಯವಾನ.
ಹಡೆದವರ, ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರ ಹರಕೆಯ ಹೊತ್ತು,
ಮುದ್ದು ಮಡದಿಯ ಹಣೆಗೆ ಇಟ್ಟು ಕುಂಕುಮ ಬೊಟ್ಟು,
ಭಾರತಾಂಬೆಯ ಹಣೆಗೆ ರಕ್ತಕುಂಕುಮವಿಡಲು,
ನುಗ್ಗಿ ನಡೆದ ಜವಾನ— ಭಾಗ್ಯವಾನ.

ಅವನು ಸುರಿಸಿದಂಥ ರಕ್ತ

ಹಿಮವಂತನ ಮಡಿಲ ಸೇರಿ

ನದಿನದಿಗಳ ನರದಗುಂಟ ಸಾಗರವನು ಸೇರಿತು !

ಸೂರ್ಯಕಿರಣದೇಣಿಯೇರಿ,
 ಮೋಡವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಸುಳಿದು,
 ಮುಗಿಲತುಂಬ ನಮ್ಮ ಜಯಪತಾಕೆಯಾಗಿ ಹಾರೀತು !
 ಜಯವಾಗಲಿ ಓ ಜವಾನ !
 ನಮ್ಮ ಮಾನ ! ನಮ್ಮ ತ್ರಾಣ !
 ಭಾರತಿಯ ಮಹಾಸ್ವಾಣ !

೫

ಬಾ ಅತಿಥಿ.
 ಹಿಮಾಲಯವನೇರಿ ಇಳಿದು ದಣಿದು ಬಂದಿರುವಿ.
 ‘ಅತಿಥಿ ದೇವೋಭವ’— ಇದು ನಮ್ಮ ನೀತಿ:
 ದೇವರಿಗೆ ಪರಲೋಕ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ:
 ಬಾರಯ್ಯ ಓ ಅತಿಥಿ.
 ನರಕಬೇಕೋ, ಇಲ್ಲ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಬೇಕೋ ?
 ಏನಾದರೂ ಸರಿಯೆ,
 ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡುವೆವು ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯತಿಥಿ !

— ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ

(ಧಾರವಾಡ ಬಾನುಲಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ.)

ನೆನಪ ನೈವೇದ್ಯ

ನಿನ್ನ ಹೆಸರು, ನಿನ್ನ ವೆಸೆ, ನಿನ್ನ ಕುಲಗೋತ್ರ,
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮಗಿಂದು. ನೀನು ಬರಿಯ 'ಜವಾನ'.
ಅಮವಾಸ್ಯೆ ಇರುಳಿನಲಿ ಮುಗಿನಲಿ ಮಿನುಗುತಿಹ
ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೀನೊಂದು ನಕ್ಷತ್ರ.

ನಿನ್ನ ಸುದ್ದಿಯ ಜಾಡಿಗಾಗಿ ಅಂಚೆಯ ಹಾದಿ
ಕಾಯುತ್ತ, ಕಣ್ಣೀರು-ಕೂಳು ಕೂಡಿಯೆ ನುಂಗಿ,
ಕುಳಿತ ಹಡೆದವ್ವ-ಹಡೆದವ್ವ; ಗುಳದಾಳಿಯನು
ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಹಿಡಿದ ನೀರಗಣ್ಣಿನ ಮಡದಿ—
ಇರಬಹುದು ನಿನಗೆಲ್ಲೊ. ನೆಲದಾಯ ಮಡಿಲೊಳಗೆ
ಇರಬಹುದು ನೀನೆಲ್ಲೊ. ನಾಳಿನಿತಿಹಾಸದಲಿ
ಅಚ್ಚಾಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು. ನಿನಗೆ
ನೆನಪ-ನೈವೇದ್ಯವೇ ನಾವು ಕೊಡಲಿಹ ಕೊಡುಗೆ.

ಹೆಸರಿರದ ಹೂ ನೀನು; ಹೂ- ಎಂಬುದೇ ಹೆಸರು.
ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಇಂದು ನಿನ್ನ ಕಂವೇ ಉಸಿರು.

— ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ

(ಧಾರವಾಡ ಬಾನುಲಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ)

ಡಮರುಗ ನಾದ

೧

ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣ ದಾಹ ದಳ್ಳುರಿ ಪಿತ್ತ
ನೆತ್ತಿಗೇರಿತೊ ಏನೊ ?
ಪೀತವರ್ಣದ ನಂಜು ಜೀವ ಜಲ್ಲೆ ನುವಂತೆ
ಕಣ್ಣು ಕುರುಡಾಗಿಸಿತೊ ?
ಯುದ್ಧ ಜ್ವರೋನ್ಮತ್ತ ಕಾಡು ಕೋಣಗಳೆಲ್ಲ
ಕಾಲು ಕೆದರುತ ನಿಂದು
ಡುರುಕಿ ಹಾಕುತ ಬಂದು
ಹಿಮಗಿರಿಯೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಹುಡಿಯ ಮೈಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಧೂಳ ಧೂಸರ ಮಾಡಿ ಹುಚ್ಚಿದ್ದು ಚೀರಿದವು;
ಸಿಡಿಗುಂಡು ಮದ್ದುಗಳ ಕಾರಿದವು.
ನೆತ್ತರೋಕುಳಿಯಾಡಿ ಹೆಣದ ಬಣವೆಯನೊಟ್ಟೆ
ಮೈ ನೆಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ ಕಾಡು ಕೋಣಗಳಂದು.

೨

ಈ ನಾಡಿನುತ್ತರದ ಭದ್ರ ಭದ್ರಾಚಲದಿ
ಯುಗಯುಗಗಳಿಂದಲೂ ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ಪರಶಿವನ
ನಾದಲೀಲಾ ಕೋಟಿ ಭಾರತಿಯ ಕಾಯುತಿದೆ.
ಡಮರುಗದ ಡಂಕಾರ
ಶಿವಮಂತ್ರದೊಂಕಾರ
ಹೆದೆಬಿಲ್ಲ ಟಂಕಾರ
ಶಿವ ಶಂಖ ಭೋಂಕಾರ
ಭಾರತಿಯ ರಕ್ಷೆಗಿದೆ.
ಹಿಮಗಿರಿಯ ಪುಣ್ಯಗಿರಿ, ಭಾರತಿಗೆ ಹಿರಿಯ ಗರಿ.

ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣಿನ ಕಾಡು ಬೆಟ್ಟದ ಸಾಲ ನಿರ್ಜೀವ
ಹಿಮಕಣದ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಬೀಳು ಬಂಜರದ
ಭೂಮಿಯಲ್ಲವೊ ಭಾಯಿ ! ನಾಲ್ವತ್ತು ಕೋಟಿಗಳ
ಜೀವ ಪ್ರಾಣದ ನಂಟು, ಶಿವ ತಪಸ್ಸಿನ ಭೂಮಿ.

ನಮ್ಮ ದೇವರ ತಾಣ,

ನಮಗೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ.

ಹಿಮಗಿರಿಯ ಗೌರಿಯೇ ವೈಭವದ ಸೌಭಾಗ್ಯ;
ಭಾರತಿಯ ಭಾಗ್ಯ.

೩

ಕೇಳದೋ ಕೇಳಲ್ಲಿ !

ನೆತ್ತರಿನ ಹೊನಲಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಿ ಕಿವುಡಾದ
ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿ ! ಶಿವನ ಡಮರುಗ ನಾದ !!

ಶಿವ ತಪಸ್ಸಿನ ಭಂಗ

ಪರಿಣಾಮ ಕೇಳುವಿಯ ಡಮರುಗನಾದ ತರಂಗ !

ಹಿಮಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಶಾಂತ ಪ್ರ-

ಶಾಂತ ಗಂಭೀರ ರುದ್ರಭೀಕರ ಸನ್ನಿಹಿತ

ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆಯ ಮಡಿಲು ಮಡಿಲುಗಳಲ್ಲಿ

ತಾಣ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೀಸರಿಡುತ್ತಿದೆ ಕೇಳು

ಭಗ್ನ ರೋಷದ ಕಿಚ್ಚು ಹರಡಿರುವ ಡಂಗುರ ಧ್ವನಿ.

ಶಿವಗಣದ ಜಾಂಗಟಿ, ತುತ್ತೂರಿ, ಭೇರೀರವ

ಶಿವನ ಕೆಣಕಿದ ನರನು ಬಾಳುವನೆ ?

ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ವೀರಭದ್ರನ ಕರೆದು

ಕಾಯಲಾರಳೆ ಗೌರಿ ?

೪

ಹೊಲಸು ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣ ಚಿವುಗಣ್ಣು ಖೋಡಿ
ನಿನಗೇನು ಬಂತು ? ನಿನಗೇನು ಧಾಡಿ ?

ನಡೆಯಾಚೆ ತೊಲಗಾಚೆ ಗಡಿ ತೆರವು ಮಾಡಿ
ಮತ್ತೆ ಬಗುಳದಿರು 'ಭಾಯಿ ಭಾಯಿ'

ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ.

ಮುಚ್ಚದಿರೆ !

ಓ ! ಹಿಮಗಿರಿಯ ಗೌರಿ ! ನಿನ್ನೊಡಲು ಬಗೆದು
ಬಂದವರ ಗೋರಿಗಿಳಿಸುವೆವು;

ಬದ್ಧ ಪುತಿಜ್ಞರು ನಾವು.

ಓ ! ಭಾಯಿ !

ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ನಿನಗೆ ಕಗ್ಗೊಲೆಯೆ ಮಾತ್ರ
ಭಾರತೀಯರಿಗದುವು ಪೂಜೆಯಯ್ಯ.

ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳ ಸೇವೆಯಯ್ಯ.

ತಾಯಿ ಭಾರತಿಗಾಗಿ 'ಯುದ್ಧಸ್ವ, ಯುದ್ಧಸ್ವ'
ಅರ್ಪಿಸು ಸರ್ವಸ್ವ' ಎನ್ನುತಿದೆ

ಜೀವಂತ ಭಾರತದ

ಜೀವ ನಾಣಿ.

೫

ಬಂದಂತೆ ಬಂದೆ, ಭರಭರನೆ ಬಂದೆ

ಹುಚ್ಚಿದ್ದ ನಾಯಿ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಓಡುವಂತೆ.

ಬಂದಂತೆ ಹಿಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯೊಂದೊಂದೆ

ಜಾರುಬಂಡೆಯ ಕಲ್ಲು ತಡೆದುರುಳುವಂತೆ.

ಎನಿದರ ತಂತ್ರ ?

ಯಾವುದಿದು ಮಂತ್ರ ?

ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂಥ ಕುತಂತ್ರ.

ನಾ ಬಲ್ಲೆ ಗತ್ತ

ಮತ್ತರದ ಹುತ್ತ

ಹಾವು ಭುಸುಗುಡುತಿದು.

ಮತ್ತರದ ಹುಳ ನೀನು;

ಕಾರಿಕೆಯೆ ಕೂಳು ನಿನಗೆ.

೬

ಎದ್ದು ಹೋದರು ಕೂಡ ಸದ್ದೀಕೆ ಮಾಡುತಿಹೆ ?
 ಅಶಿಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಮತ್ತೇನು ನೋಡುತಿಹೆ ?
 ಹಿಮಗಿರಿಯ ಕಂದರವೆ ? ನೇಫಾದ ಹಂದರವೆ ?
 ಲಡ್ಡಾಕ ಕೊಳ್ಳದಲಿ ಬಾಯಿ ನೀರೂರಿತೇ ?
 ಇಲ್ಲವೆ, ಭಾರತೀಯರ ಶಕ್ತಿ ಸನ್ನಾಹ-
 ದುಬ್ಬರಕೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿಯಾಯಿತೆ ?
 ಓ ಹಾವೆ ! ಡ್ರಾಘನ್ ! Let thou be gone-
 ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸೆಯುವ ಹುಳವೆ, ಮತ್ತೇನು ನೋಡುತಿಹೆ ?
 ಹಸಿಹನಿವ ನಾಲಗೆಯ ಚಪ್ಪರಿಸುತಿಹುದೇನು ?
 ಕೂಡ ಬೇಟೆಯ ನಾಯಿ ನಾಲಗೆಯ ಚಾಚುವಂತೆ.

೭

ಓ ! ನೀನೆದ್ದು ಬಂದ ದಿನ,
 ನ್ಯಾಯದೇವತೆ ತನ್ನ ಗದ್ದುಗೆಯನಿಳಿದವಳು
 ಮತ್ತೆ ಎರಲೆ ಇಲ್ಲ.
 ಸತ್ಯ ಪ್ರೀತಿಗಳೆಲ್ಲ
 ಸತ್ತು ಹೋದವು ನೋಡು, ಸುಳ್ಳು, ವಂಚನೆ, ಮೋಸ
 ಅತ್ಯವಿನಾಶ.
 ಶಾಂತ ಪ್ರಶಾಂತ ಹಿಮಗಿರಿಯ ಶೃಂಗದಲಿ
 ರಕ್ತಧಾರೆಯ ಚಿಮ್ಮಿ, ಶಿವನ ಜಡೆ ತೋಯಿಸಿತು.
 ಸಣ್ಣ ಕಂದಮ್ಮಗಳ ಕಣ್ಣು ಕವಡೆಗಳಲ್ಲಿ,
 ಚಿಮ್ಮಿತು ಕಣ್ಣೀರು.
 ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳ, ಅಕ್ಕ ತಂಗೆಯರ
 ಹೃದಯದ ಬಿಸಿ ನೀರು,
 ಗೋಳಿನ ಜಳದುಸಿರು.

೮

ಓ ! ಏನು ಮಂತ್ರವು ಭಾಯಿ ! ಶಾಂತಿಪಾಠದ ಸೋಗು !
 ಏನೆಂದಿ ? ಶಾಂತಿ ಬೇಕು.....ಹಾಂ - ಹಾಂ !
 ಈ ಬಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಮತ್ತೇನು ಬೇಡುತಿಹೆ ?
 ನೇಫಾ ಬೇಕು, ಲಡಾಕ ಬೇಕು.

ಭವ್ಯರೆ ! ಶಾಂತಿಯ ತಿರುಮಂತ್ರ
 ಗೊತ್ತಿದೆ ಹೂಣರ ಹೊಸ ತಂತ್ರ.
 ಹೊತ್ತಿತು ! ಹೊತ್ತಿತು ! ಹೊತ್ತಿತು ಬೆಂಕಿ !
 ಭಾರತೀಯರ ಶಾಪದ ಬೆಂಕಿ !
 ಜಗದ ಬಣವೆಗೆ ಹತ್ತಿತು ಬೆಂಕಿ !
 ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಗಿದು ಎದೆಯುರಿ ಬೆಂಕಿ !
 ಬಲ್ಲೆಯಾ, ಬಡ ಜಂತು !

೯

ನಿಂತಲ್ಲೆ ನಿಂತುಬಿಡು ಮತ್ತೆದ್ದು ಬರಬೇಡ
 ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಯ ಮತ್ತೆ ಕೆಣಕಬೇಡ.
 ಶಿವನ ಡಮರುಗ ನಾಡ ಕೇಳಲೊಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ?
 ವೀರಭದ್ರನ ಕೊಡಲಿ ಕಾಣಲೊಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ?
 ನೋಡದೋ ನೋಡಲ್ಲಿ !
 ಭಾರತಿಯ ಬಾವುಟವು ಗಡಿಯಾಚೆ ನಿಂತರೂ
 ಕಾಣುತಿದೆ, ನೋಡಿ ವಂದನೆ ಮಾಡು.
 ಬಾನಂಚೊಳು ನೆರೆಮಿಂಚಿದ
 ಜಯ ಬಾವುಟವಿಂದು
 ಜಯ ವಂದನೆ ಮಾಡು.
 “ಶಾಂತಿ ಸಮರಕಿದು ಜಯಭೇರಿ
 ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಗಿದು ಹೊಸ ದಾರಿ ”.

— ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಪುರಾಣಿಕ

ವೀರಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

೧

ಓ ! ತಾಯೆ ಹೊರಟೆಹೆನು ನಾಡಗಡಿಗೆ
ಜಯಮಾಲೆ ತರುವೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಮುಡಿಗೆ |
ನಿನ್ನ ಅಡಿದಾವರೆಗೆ ನಮಿಸುತಿಹೆನು
ಯಶಗಳಿಸಿ ಬಾ ಎಂದು ಹರಸು ನೀನು

೨

ನಾಡಗಡಿಯಲಿ ಆ ದುಷ್ಟನಾ ಸಂಚು
ಅವಗೆ ಮಾಡುವೆನು ಸರಿಯಾದ ಹೊಂಚು |
ವೀರರಕ್ತವ ಪಡೆದ ಮಾತಿಯು ನೀನು
ನಿನ್ನ ಎದೆಹಾಲಿನಲಿ ಬೆಳೆದವನು ನಾನು

೩

ಸಿಂಹವು ಶಿಶುವಾದರೇನು ತಾ ಕಡಿಮೆ ?
ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕೇನು ಹಿರಿದಾದ ಬಲುಮೆ ? |
ಕುದಿಯುತಿದೆ ದೇಹದಲಿ ನನ್ನ ಬಿಸಿರಕ್ತ
ಬೇಡುತಿದೆ ರಕ್ತಸರ ಬಲಿದಾನ ಮೊತ್ತ

೪

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬಂದಿತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕರೆಯು
ಹಿರಿಮೆಯಲಿ ಬೆಳಗಿತ್ತು ಈ ನಾಡಧರೆಯು |
ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಕಾಶ್ಮೀರವರೆಗೆ
ಕಾದಿದೆ ಸೈನ್ಯವು ನಿನ್ನೀಕರೆಗೆ

೫

ಹಾಡುವೆ ಸತ್ಯಶಾಂತಿಯ ನಾಂದಿ
ಹೇಳಿದ ತಾತ ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿ |
ಸ್ಮರಿಸುವೆ ಅವನನು ಭಕ್ತಿಯಲಿಂದು
ಬೇಡುವೆ ಸತ್ಯಕೆ ಜಯನೀಡೆಂದು

೬

ಕಾದುವೆನು ರಣದಲ್ಲಿ ಕೊನೆತನಕವು
ದೇಹದಲಿ ಹನಿರಕ್ತ ಇರುವನಕವು |
ಮರಣಬಂದರೆ ಬರಲಿ ಹರುಷದಲಿ ಮಡುವೆ
ಕೊನೆಯ ಬಿಸಿಲುಸಿರಿನಲೂ ನಿನ್ನನೇ ನೆನೆವೆ

— ಸಿ. ವ್ಹಿ. ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ

ಮೆಟ್ಟು ಈ ಕಾಳಿಂಗ

೧

ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುದು ಬೇಡ
ಆಪತ್ತು ಕಾದಿಹುದು ನಾಡಗುಡಿಗೇ;
ಬರಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಿಹುದು ನಾಡಗಡಿಗೆ.
ಏಳಿ, ಎದುರಿಸಲೇಳಿ ನಾಡಿಗೊದಗಿದ ಕೇಡ,
ಏಳಿ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಬಿಡದೆ ಈ ಸೇಡು.

೨

ಆ ದುಷ್ಟ ಚೌ ಎನ್‌ಲಾಯ್ ಇರಿವೆ ಜೊಂಡಿಗ ನೆಕ್ಕಿ
ದೌರ್ಜನ್ಯದಲಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿಹನು;
ಕ್ರೌರ್ಯವಂಚನೆಗಳಲಿ ಬೀಗುತ್ತಿಹನು.
ರಾಜ್ಯದಾಹಕೆ ಸಿಕ್ಕು ತಿಂತಿಂದು ಮೈಸೊಕ್ಕಿ,
ಹೋಗುವನು ನಿಶ್ಚಿತವು ಕೊನೆಗೆ ಮಣ್ಣನು ಮುಕ್ಕಿ.

೩

ಕೊಡ್ಲಿ-ಕುಡಗೋಲುಗಳು, ಆ ಬಡಿಗೆ-ಬರ್ಚಿಗಳು
ಕವಣೆಗಲೊ ಖಡ್ಗಾಸ್ತ್ರ ಹಿಂದಾದವು;
ಭಲ್ಲೆ-ಥಾಲುಗಳೆಲ್ಲ ಸುಂದಾದವು.
ಇಂದು ವಿಜ್ಞಾನಯುಗ; ಟ್ಯಾಂಕ್-ರೆನೇಡ್ಸ್‌ಗಳು
ಬೇಕು ಮೇಣ್ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಆ ಮಶಿನ್‌ಗನ್ನಗಳು.

೪

ವಿಧ ವಿಧದ ಅಧುನಿಕ ಯುದ್ಧದುಪಕರಣಗಳು
ಬೀಕಿಂದು ನಮಗೆ ಈ ಕಾಳಗದಲಿ;

ಸಜ್ಜಾಗಿ ನುಗ್ಗಲಿಕೆ ಮೇಳವದಲಿೞ.
 ಸಂದಂತೆ ಅಂದು ಆ ದಧೀಚಿಯು ಅಸ್ಥಿಗಳು,
 ಅರ್ಪಿತವು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳು.

೫

ಚೀನದೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ನಮ್ಮ ಆ ಒಡನಾಟ
 ಹಾವೆ ಹಾಲೆರೆದಂತೆ ಆಯ್ದ ಈಗ;
 ಭುಸುಗುಟ್ಟ ಕಚ್ಚಿತಾ ಚೀನ ನಾಗ.
 ಕಿತ್ತಿ ಕಾರುವ ತೆರದಿ ಆ ಕಾಳಕೂಟೞ
 ಮೆಟ್ಟು ಈ ಕಾಳಿಂಗ ತೋರಿ ಕೃಷ್ಣನ ಆಟ.

— ಎಸ್. ಎಸ್. ಬಸುಪಟ್ಟದ

ಹಾಡು

ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ ಗದೆ ಕತ್ತಿ ಕೊಡಲಿಗಳು
ಹಳೆಯ ಜೊಳ್ಳು ಕೈದು
ಹಂಡೆ ನೀರನೂ ಕಾಸಲಾರೆ ನೀ
ಬಚ್ಚಲೊಲೆಗೆ ಒಯ್ದು

ಹಲಲ ಕೀಹ ಬರಿ ಜೊಬ್ಬೆ; ಇರಲಿ ಅದು
ಯಕ್ಷಗಾನಕೇನೇ
ಯುಕ್ತಿ ಯಿರದೆ ನೀನೆಷ್ಟು ಕುಟ್ಟಿದರು
ನೋವು ನಿನಗೆ ತಾನೇ !

ಪಾರ್ಥ, ಹಗೆಯ ತೆಗಳಿದರೆಯೇನು ಫಲ ?
ತಿಳಕೊ ಅವನ ಗತ್ತು
ನೂರು ತತ್ವಗಳಿಗಿಂತ ಒಂದು ಕೃತಿ
ಒಂದು ಜಯವು ಹೆಚ್ಚು

ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಸತ್ಯ ಗೆಲುವದೇ ?
ಶೀಲ ಹೇಡಿಗಲ್ಲ
ಕೈಯಲಾಗದೇ ಲೇಸಕೋರ್ದ ತಿಳಿ-
ಗೇಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲ

ಹಂಗುದೊರೆದು ಬರಿ ಹುಂಬನಂತೆ
ಹೋರಾಡಿ ಸಾಯಲೇಕೆ ?
ನೂರು ಯುದ್ಧಗಳ ಗೆಲುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ
ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಕೆ !

ಯುದ್ಧಗೈಯದೇ ಗೆಲುವ ಕಲೆಗೆ ಸ-
 ನ್ನದ್ಧನಾಗೊ ಧೀರಾ
 ಹೊಸದೊಂದು ಗೀತೆ ಮೊಳಗಿಸುವ ಕಾಲ
 ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಬಹಳ ದೂರ.

— ವಿ. ಜಿ. ಭಟ್ಟ

ನರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಹರೆ

೧

ನರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಹರೆ
ಹಳದೀ ನರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಹರೆ
ಇಲ್ಲ ಯಾರ್ಯಾರ ಖಬರ
ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಜಬರ !

ಹೊಳೆಯ ಮೇಲ್ದಂಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದು
ಕೆಳದಂಡೆಗಿದ್ದ ಕುರಿಗೆ
‘ ಕಲಕದಿರು ನೀರ
ಕಲಕದಿರು ನೀರ ! ’—

ಎಂದೆನುತ ಕಾಲ್ಚಿದರಿತು,
ಜಿಗಿಜಿಗಿದು ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಂತು !

ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಂತು
ಮೇಲೇರಿ ಬಂತು
ಮರುಚಣಕೆ ಹೌಹಾರಿ
ಹಿಂದೋಡಿತು !
ಹೌಹಾರಿ ಹಿಂದೋಡಿತು !
ಏಕೆ ಗೊತ್ತೆ ?
ಕುರಿಯಲ್ಲ ಕೇಸರಿ !
ಅದು ಕುರಿಯಲ್ಲ ಕೇಸರಿ !

೨

ನಿವ್ರಿಗೈಯುವ ಹುಲಿಯ ಬಾಲವ
ಎಳೆದು ನೋಡಿತು ಒಂದು ಕಪಿ !
ಜಗ್ಗನೆದ್ದಿತು ಹಿಡಿಯಹೋಯಿತು
ಗಿಡವನೇರಿತು ಅದೋ ಕಪಿ !

ಗರ್ಜನೆಗೆ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿತಾದರು
 ಕಿಸ್ ಕಿಸನೆ ಅಣಕಿಸೆಂದಿತು !
 'ನೀನೇರ ಬಲ್ಲೆಯಾ ಎಲೆ ಹುಲಿರಾಯ ?'
 'ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹಿಟ್ಟೇ'— ಎಂದಿತು !

ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ
 ಹುಲಿಯು ಕಾವಲು ಕೂತಿದೆ !
 ಬೇರೆ ಗಿಡಗಳು ಬಳಿಯೊಳಿಲ್ಲದೆ
 ಅಲ್ಲಿ ಕೋತಿಯು ಜೋತಿದೆ !
 ತಿನಲು ಹಣ್ಣುಗಳಿಲ್ಲದೆ
 ಸೋತು ಕಣ್ ಕಣ್ ಬಿಡುತ್ತಿದೆ !

ಕೆಳಬೀಳಲೇಬೇಕು
 ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ !
 ಹುಲಿಯ ಬಾಯೊಳೆ
 ಇಲ್ಲ, ಕಾಲಮೇಲೆ !

೩

ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಗೆಲುವು ಎಂದೆಂದು
 ಸುಳ್ಳಿಗಲ್ಲ !
 ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಸತ್ಯ
 ಸಂತತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ
 ಅದು ಗೆಲ್ಲಲೇಬೇಕು !
 ಅದಕೆಮ್ಮ ತ್ಯಾಗ ಸರ್ವಸ್ವ
 ಸಲ್ಲಲೇಬೇಕು !

— ಭುಜೇಂದ್ರ ಮಹೀಶನಾಥಿ

ಕೈ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡು ಅದು ವಜ್ರಾಯುಧ

೧

ತುರಿಸಹೋದವನೆದೆಗೆ
ಹಾಯ್ದು ಕೆಡವಿತು ಒಂದು ಹೋರಿ !
ಸೇಡು ತೀರಿಸೆ ತಿರುಗಿ ಹಾಯಲು
ಹೋರಿಯಾಗಲೆ ಬೇಕೆ ಹೋರಿ ?

ಅದು ಪಶು,

ಇವ ರೈತ !

ಹಿಡಿದು ಕೆಳಕೆಡವಿ ಗುದ್ದಿ
ಕಲಿಸಲೇ ಬೇಕದಕೆ ಬುದ್ಧಿ !

ನೋಣಸುಗೊಂಬಿಗೆ ಅಣಸು ಹಾಕಿ

ಮೂಗಿನಲಿ ಮುಗದಾಣ ತುರುಕಿ

ಹುರಿಬೀಜಗಳ ಬಿಡದೆ ಜಜ್ಜಿ

ಹೂಡಿ ಹೊಡೆಯಲೆ ಬೇಕು ಹಾಕಿ ಒಜ್ಜಿ !

ಅದು ಪಶು,

ಇವ ರೈತ !

ಹಿಡಿದು ಕೆಳಕೆಡವಿ ಗುದ್ದಿ
ಕಲಿಸಲೇ ಬೇಕದಕೆ ಬುದ್ಧಿ !

೨

ನಮ್ಮ ಆಚಾರ ಹರಿವ

ಆಚಾರಿ ನೋನಪ್ಪ ಅಯ್ಯೊ ಪಾಪ !

ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ಮೀನು ತಿಂದು ಸತ್ತನಪ್ಪ !

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಅಯ್ಯೊ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ !

ನಮ್ಮವನು ಆಚಾರಿ,

ಅವನೆದುರಾಳಿ ಹೇಳಿಕೇಳಿ ಅನಾಚಾರಿ !

ಹಸಿದ ರಕ್ತಸನವನ

ಮೈಯೊಳಗೆ ಸಂಚಾರಿ !

ಅನ್ನ ಸಾಲದೆ ಕುರಿ ಹಂದಿ ನರಿ ನಾಯಿ ತಿಂದ
ಇಲಿ ಹೆಗ್ಗಣ ಇರುವೆ ಜೊಂಡಿಗ ಉಂಡ !
ಸಾಲದಕೆ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟ ತಿಬ್ಬೆಟ್ಟಗಳ ತಿರುಗಿ
ಬಾಯ್ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಹಸಿರನ್ನ
ಹಡಬಡಸಿ ನುಂಗಿದನೋ
ಹಸಿರೊಡನೆ ಕೈಯ ಕುಡಗೋಲನೂ !
ಕರುಳನ್ನೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿ
ಹೊರಬೀಳಲಿನ್ನೇನು ಬಾಕಿ ?

೩

ಲಾಮಾನ ಲಾಸಾ
ಮಾವೋನ ಗ್ರಾಸಾ !
'ಅಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲವಿದು ಲೇಸಾ'—
ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದವನೊಡನೆ
ಗುದ್ದಾಡುವುದೆ ? - ಭೇಷ !
ಗುರುವಿನ ಮುನಿಸಿಗೆ ಕಾರಣವಾದಿ
ಬೇರಿನ್ನಾವುದೊ ಹಾದಿ ?
ಬುದ್ಧನು ಕಟ್ಟಿದ ಕೊರಳಿನ ಗುದ್ದಿ
ಇನ್ನೂ ಕಲಿಸಿಲ್ಲವೆ ಬುದ್ಧಿ ?
ಅಲ್ಲೋ, ಮೈಮರೆತ ವೇಳೆಯಲಿ
ಮೇಲೇರಿ ಬಂದರಾಗುವುದು ಗೆಲ್ಲೋ ? ಗುಲ್ಲೋ ?
ಅಲ್ಲಲ್ಲ, ಬೆಂಕಿ ಎದುರಿನ ಒಣ ಹುಲ್ಲೋ ಎಲೆ ಹುಲ್ಲೋ
ಫರ್‌ಫರನೆ ಉರಿಜೆ ಉರಿವುದು ಅನ್ಯಗತಿ ಇಲ್ಲೋ !
ಅಹಿಂಸೆ ಎಂದರೆ ಬರಿ ಬೂದಿ ಎಂದೆಯ ?
ಅದನೂದಿ ನೋಡು ಒಳಗಿಹುದು ಕೆಂಡ !
ಶಾಂತಿ ಮಂತ್ರ ಬರಿ ಹಸಿರು ತಂಪೆಂದೆಯ ?
ಕೈ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡು ಅದು ವಜ್ರಾಯುಧ !

— ಭುಜೇಂದ್ರ ಮಹೀಶನಾದಿ

ಒಂದಾಗು !

ಒಂದಾಗು ಒಂದಾಗು ಒಂದಾಗು ಬಾ ಬಂಧು,
ಮಿಡಿಯಲೊಂದೇ ಜೀವಭಾಸ ಸ್ವಂದನವು !
ಒಂದೆ ಭಾರತ ನೆಲವು, ಒಂದೆ ಭಾರತ ಕುಲವು,
ನಾಡಿನೆಳ್ಳೆಗೆ ಸಲಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಬಲ ಸಂಪದವು !!

ಭಾಷೆ ಭಾಷೆಯ ಮೋಹ, ಕುಲಗೋತ್ರ ವ್ಯಾಮೋಹ
ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಕುಣಿಯುತ್ತಿವೆ ತಾಳಗೆಟ್ಟು !
ಸ್ವಾರ್ಥ ಲೋಭದ ಸಣ್ಣ ಶ್ರಮಿ ಕೀಟ ಹಿಂಸೆಯಲಿ
ಭಾವೈಕ್ಯ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಕುತ್ತ !

ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತಿಳಿಗಣ್ಣು ತೆರೆಯಿನ್ನು
ಸಾಕಿನ್ನು ಒಣದಾದ ಒಳಭೇದ ತಂಟೆ !
ನನ್ನ ಗಡಿ ನಿನ್ನ ಗಡಿ ನುಂಗಲೆಂದಿನ್ನೊಬ್ಬ
ಹೊಂಚು ಹಾಕಿರುವನಗೊ ಕಳ್ಳನಂತೆ !

ನಾನಾರು ನೀನಾರು ? ನೆನಪಿರಲಿ ನೆನಪಿರಲಿ
ನಾನು ನೀನೂ ಮೊದಲು ಭಾರತೀಯ !
ನನ್ನಸಿರು ನಿನ್ನಸಿರು ತಾಯಿ ಭಾರತಿಯುಸಿರು,
ಅವಳ ಕ್ಷೇಮವೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯ !

ನನ್ನ ಬಲ ನಿನ್ನ ಬಲ ಬೆಸೆಯೋಣ ಬಾ ಬಂಧು
ಮತಿಗೆ ಮತಿ ಕೂಡಿದರೆ ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿ !
ಒಟ್ಟಾಗಿ ಅಟ್ಟೋಣ ಆ ಕಳ್ಳ ಕಪಟೆಯನು
ಜೊತೆಗೆ ಜೊತೆ ಸೇರಿದರೆ ವಜ್ರಶಕ್ತಿ !!

ವೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಮಷ್ಟಿಯಲಿ ಭಾರತದ ವೃದ್ಧಿಯಲಿ
 ತಿಳಿಯಣ್ಣ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯೆಂದು !
 ನಾನು ನೀನೂ ಒಂದು- ಈ ಭಾವ ತಳೆದಂದು
 ಎದುರು ನಿಲ್ಲುವನಾವ ಚದುರ ಹುಮ್ಮಸಗೊಂಡು !!

— ಬ. ಗಿ. ಯಲ್ಲಟ್ಟ

ಉತ್ತಿಷ್ಠತ ಜಾಗೃತ !

೧

ಎಳೆರೆಚ್ಚರಗೊಳರಿ ! ಭರತ ಪುತ್ರರೆ ಬೇಗ,
ಜಾಡ್ಯ ದುಸ್ವಪ್ನಗಳ ತೆರೆಯು ಸಂದಿಹುದು;
ಎಚ್ಚತ್ತು ಕಣ್ಣಾಲಿ ಬಿಚ್ಚುತ್ತ ನೋಡೀಗ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು ಜಾಗೃತಿಯ ಬೆಳಕು ಹರಿದಿಹುದು.

೨

ಸುತ್ತಲೂ ಜಗವೆಲ್ಲ ಮಿಗವಕ್ಕಮರವೆಲ್ಲ
ಎಚ್ಚರಿನೊಳೆಚ್ಚತ್ತು ಕೂಗಿಡುತಲಿಹವು;
ಪಾಷಾಣ ಪಶು ಹೃದಯವನೆ ಕಹಳೆ ಕೆರಳಿಸಿದೆ
ವೀರರವ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಮಾರ್ದನಿಸುತಿಹವು

೩

ಬಿಡೆ ಬಿಡೆವು- ಎಂದೆಂದು ನಮ್ಮದೀ ಸೊತ್ತೆಂದು
ಕಾದಾಡಿ ತಾಯ್ನಾಡ ರೀತಿಯುಳಿಸುವೆವು;
ಸತ್ಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಮಣ್ಣೊಡಲು ಬಿಡಲಾಗಿ
ನಿತ್ಯ ಶುಭ್ರ ಯಶಶ್ವರೀರ ಗಳಿಸುವೆವು.

೪

ಘೋರ ಗರ್ಜನೆಯಿರಲಿ, ದಾನವಾರ್ಭಟವಿರಲಿ,
ಮಾರಿ ಮೃತ್ಯುವೆ ಮುಂದು ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ನಂದಿರಲಿ,
ಮಂಗಲೋತ್ಸವದಂದು ಸಂಗೀತ ಸ್ವರವೆಂದು
ಅದನಾಲಿಸುತ ನುಗ್ಗು ನುಗ್ಗುವೆವು ಮುಂದು.

೫

ಮುಂದು ಮುನ್ನುಗ್ಗುತಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂ ಹಿಗ್ಗುತಲಿ
ಸರ್ವಸತ್ವದಿ ರಣದ ಭೇರಿ ಹೊಡೆಯುವೆವು;
ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ಕಟ್ಟುಳುತನದಿ ಬೆಳಗಲಿ ಬಾಳು
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವಾವಲಂಬನದಿ ನಡೆಯುವೆವು.

೬

ಸ್ವರ್ಗಸೋಪಾನದಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೀರರನು
ಸ್ವಾಗತೀಕರಿಸುತಿಹರದೊ ಮುಂದು ಮುಂದು !
ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಸೇವೆಯಲಿ ಮಡಿದ ವೀರರಿಗೆ
ಸ್ವರ್ಗ ಸರ್ಗಗಳಿಹವು ಕಾಲಡಿಗೆ ಬಂದು.

೭

ವಿಶ್ರಾಂತಿ ವಿಜಯದಲಿ, ಕ್ರಾಂತಿಕಿಡಿ ಮಿಂಚಿರಲಿ !
ಬಿಸಿರಕುತ ರೋಮರಂಧ್ರದಲಿ ಚಿಮ್ಮಿರಲಿ !
ಭವ್ಯ ಭಾರತಮಾತೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತ ಮಕ್ಕಳಲಿ
ವರದಹಸ್ತವನೆತ್ತಿ ಹರಸಿ ನಿಂದಿರಲಿ !

೮

ತಾಯಸೇವೆಯೊಳೆಮ್ಮ ತನುವು ತೃಣವಾಗಿರಲಿ,
ಯಜ್ಞ ಕುಂಡದೊಳಂದೆ ಆಹುತಿಗೆ ಸಲಲಿ !
ಧಗಧಗಿಸಲೀದೇಹ ! ಸತ್ಯ ಸಂತೋಷದಲಿ
ಅರ್ಪಿಸುವೆವಿದೊ ನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮದಲಿ !

— ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಚ್ಚಾಣ ರೈ

ನಾವು ಗೆಲುವೆವು

ಸೊಲ್ಲುಸಲ್ಲದು ಸೋಲು:-ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ;
ಗೆಲ್ಲ ಭಾಳೈಯ ಬೆಳಕು-ಗೆಲುವೆಂದೆ.

೧

ಬಲವೊಂದೆ ಗೆಲುವೆಂದೆ ನಂಬಲಿಲ್ಲ,
ಬಲ ದೇಹಬಲವಲ್ಲ-ಧೈರ್ಯವೆಲ್ಲ !
ಒಬ್ಬನಿದ್ದರುನಿಂತ ನೆಲ ನೆರವಿದೆ;
ನಾವು ಗೆಲುವವರೆಂಬೆದೆಯ ಸ್ವರವಿದೆ !

೨

ಕಜ್ಜ ಕೈಗೂಡದಿರೆ ಕುಗ್ಗದಿಹುದು,
ಮುಂದಿದೆ ಮಹೋನ್ನತಿಯು- ನುಗ್ಗಬಹುದು;
ಕಯ್ಯಿರಸ ಕುಡಿ ಕುಡಿದರೆದೆಗುಂದೆವು,
ಸಪ್ಪೆಬಾಳುವೆ ಬೇಡ- ಸೋಲೊಲ್ಲೆವು.

೩

ಮಲೆವಮಲೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿ,
ಕಾಡಾನೆಗಳ ಹಿಡಿದು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ,
ಹೆಬ್ಬಾವು ಹುಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೀಳಿದವರು,
ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಬಲಿತು ಬಾಳಿದವರು.

೪

ಸರಿದಾರಿ ತೊಲಗದೆಯೆ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದ,
ತಲೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸದೆ ನುಗ್ಗಿ ನಡೆದ,
ಅದೆ ಪರಂಪರೆ ನಮಗೆ- ಸಾಕ್ಷಿಯವರು !
ನಾವು ಗೆಲುವೆವು ಸೋಲವರಿಯದವರು !

೫

ನಾವು ಗೆಲುವೆವು ಗರ್ವ ದುರ್ಗಗಳನ್ನು
ನಾವು ಹಿಡಿದೆವು ದರ್ಪ ಸರ್ಪಗಳನ್ನು,
ನಾವು ಮುರಿದೆವು ಮದದ ದಾಡೆಗಳನ್ನು
ನಾವು ಗೆಲುವೆವು ಜನರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು !

೬

ಹಿಮ ಮಹಿಮ ಗಿರಿಶಿಖರವೇರಿ ನಡೆದು,
ಕಡಲೊಡಲ ನೋರೆ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಣಿದು,
ಬಯಲಿನ ವಿಶಾಲದಲಿ ಆಡುತ್ತಿಹೆವು,
ನಾವು ಗೆಲುವೆವು- ಹಿಗ್ಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿಹೆವು !

೭

ನಾವು ಗೆಲುವುದು ತಾಯಿನಾಡ ಗೆಲುವು,
ನಾವು ಸೋತರೆ ತಾಯಿಗಶ್ರುಜಲವು !
ಜಯತು ಭುವನೇಶ್ವರೀ ನಾವ್ ಸೋಲೆವು !
ಜಯ ನಿನಗೆ ಜಯ ನಮಗೆ ಜಯವೆಂಬೆವು !

— ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಚ್ಚಾಣ್ಣ ರೈ

ಭಾರತಾಂಬೆಯ ಕೂಗು

೧

ಭಾರತಾಂಬೆಯು ನಾನು | ಕೊರಗೂತ ಕೂಗುವೆ |
ಯಾರಿಲ್ಲವೇನು ಈ ಭೀಕರ- ರಕ್ತಸರ
ಕ್ರೂರ ದವಡೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ||

೨

ಎಳರಿ ಮಕ್ಕಳಿರಾ | ಗೋಳು ಬಹಳೆನ್ನದು |
ಕೇಳಿರಿ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಅಲಾಪ- ಚೀನಿಯರು
ದಾಳಿ ತಂದಿರುವರು ಎನ ಮೇಲೆ ||

೩

ಎನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗ | ತನ್ನದೆಲ್ಲವನರ್ಪಿಸಿ |
ಉನ್ನತ ಶಾಂತಿಯ ಬಾವುಟ- ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ
ಬನ್ನಿರೆಂದು ಕರೆವನು ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ||

೪

ಬಡತನದ ಬವಣೆಯ | ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದವನು |
ಬಡಿದಾಡುವನು ಹಗಲಿರುಳು- ಮುಪ್ಪು
ಒಡಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಿಸದೆ ||

೫

ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ | ಎಂಥ ವಿಪತ್ತು ಬಂತು |
ಹಂತೀಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ರಕ್ಷಣೆಗೆ- ತಾ ಕೊಟ್ಟು
ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದ ಎನ ಮಗ ||

೬

ಶರಣೆನ್ನುವ ಕೈಗಳ | ಮುರಿಬೇಕೆ ಚೀನಿಯರು |
ಮರವೆಯ ಮುಸುಕು ಕಿ- ಮೋಸದಿ
ಅರೆದರೆದು ನುಂಗ ಬಯಸಿಹರು ||

೭

ಶಾಂತಿದೂತನಾಗಿ | ಹಂತೀಲಿ ಕರೆದರೆ |
ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಿಸಿದರು ಭಾರತದ- ಸುಲಿಗೆಯ
ಸಂತೆಗೆ ಬಂದು ಮಾಡಿದರು ||

೮

ಗೆಳೆಯರೆಂದು ಬಂದು | ಒಳಸಂಚು ಮಾಡಿದಿರಿ |
ಕೀಳುತನಕೆ ನೀವು ಮೇಲಾದಿರಿ- ಹಳದಿಯರೆ
ಮುಳುಗದು ಬಿಳ್ಳಿಯ ಚಿಕ್ಕೆಯು ||

೯

ಒಳ್ಳೆತನಕೆ ಜಗದಿ | ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ |
ಕಳ್ಳರ ಜಾತರಿ ಜಗದೊಳು- ಅರಿಯಿರಿ
ಅಳ್ಳೆದೆಯವರಿಗೆ ಗೆಲುವಿಲ್ಲ ||

೧೦

ರಣರಂಗದ ತಾಣದಲಿ | ಪ್ರಾಣವನೆ ಪಣಕ್ಕಚ್ಚಿ |
ಎಣಿಸದೆ ಕಾದುವಿರಿ ನನ್ನ- ಸಾವಿರಾರು
ಪುಣ್ಯಗರ್ಭದ ಮಕ್ಕಳವರು ||

೧೧

ತಾಯಿಯ ಮೇಲಿರುವ | ಮಾಯದ ಅತಿರೇಕ |
ಕಾಯವೆ ಅರ್ಪಿತವೆಂದಿರಿ- ರಣದಿ
ಸಾಯುವ ಗೆಲುವನು ಸಾರಿದಿರಿ ||

೧೨

ಮಂಜೀನ ಗಿರಿಗಳು | ನಂಜು ಆದವು ಇಂದು |
 ಸಂಜೆ ಮುಂಜಾವು ಮೂರೈತ್ತು- ಹರಿವುದು
 ಮಂಜೀನಗೂಡ ನೆತ್ತರವು ||

೧೩

ಧವಲ ಈ ಗಿರಿ ಮೇಲೆ | ಶವಗಳ ರಾಶಿಯನೆ |
 ನೆವರಿ ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಡಿದೆ- ಅಯ್ಯೋ
 ಯಾವ ಒಡಲಿನ ಮಕ್ಕಳವರು ||

೧೪

ಎನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾದರೇನು | ಇನ್ನಾರಿದ್ದರೇನು |
 ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮಡಿಬೇಕೆ- ದುಷ್ಟ
 ಕುಸ್ನಿಯ ಕೈಗಳ ತುತ್ತಾಗಿ ||

೧೫

ಶಾಂತಿ ಪತಾಕೆಯ | ಹಂತವ ಮೆರೆಸಲು |
 ಶಾಂತಿ ದೂತಿಯರೆ ನೀವು ಬನ್ನಿ- ನಿಮ್ಮ
 ಶಾಂತಿ ಸೈರಣೆ ಜಗಕೆ ಸಾರಲು ||

೧೬

ಸಂಚರಿಸಲದ ತತ್ತ್ವ | ಮಂಜೀನ ವೇಗದಲಿ |
 ಸಂಚರಿಸಲೆಂದು ಜಗದೊಳು- ಸಾರಿರಿ
 ಸಂಚಿತ 'ವಿಜಯ ದುಂದುಭಿ' ಯು ||

ಜಯ ನಮ್ಮದು ಕೊನೆಗೆ !

ಜಯ ನಮ್ಮದು ! ಜಯ ನಮ್ಮದು !
ಜಯ ನಮ್ಮದು ಕೊನೆಗೆ;
ಜಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯೆ ಘನವಪ್ರದ
ಕವಚವು ನಮ್ಮದೆಗೆ..

ಮೊದಲಡಸಿದ ಸೋಲಂತಿಮ
ವಿಜಯಕೆ ಸೋಪಾನ;
ಎದುರಾದುದನೆದುರಿಸುವುದೆ
ಜಯಶಕ್ತಿಯ ಬಾಣ !

ಭಾರತ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಚ್ಯುತಿ
ಚೀಣರ ಆಕ್ರಮಣ;
ವಿಶ್ವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತತ್ವಕ್ಕೆ
ನೋಡಿದು ಅಹವಾನ !

ಅಳಿಯಾಸೆಗೆ ಮನಗೊಡದುದೆ
ಲೋಕಕೆ ನಿಜಶಾಂತಿ;
ತನ್ನಿಂದಲೆ ತನ್ನೇಳಿಗೆ—
ಇದು ಭಾರತ ನೀತಿ !

ನಿರುಪದ್ರವಿಗಳ ತಿವಿಯುತ
ಕಾಲ್ ಕೆದರುವ ರೀತಿ
ಪರಸೀಮೆಯ ಅಪಹರಿಸುವ
ಚೀಣಾಸುರ ನೀತಿ !

ಘೋರಾಗ್ನಿಯ ಘಟಿಸರ್ಪವು
ಉರಿ ನಾಲಗೆ ಚಾಚಿ,
ಭಾರತ ಶಿರ-ಹಿಮಗಿರಿಯನು
ಕಬಳಿಸಲಿದೆ ಬಾಚಿ !

ಗಂಡಾಂತರ ಡಂಗುರಿಸಿದೆ
ದೇಶದ ದಶದಿಶೆಗೆ;
ತಾಂಡವಿಸಲಿ ರಣಸಾಹಸ
ರಿವುದಳ ಮರ್ದನಕೆ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯು ಪುಟಪುಟಿಯಲಿ
ತ್ಯಾಗದ ಕಾರಂಜಿ !
ಸಲೆ ಬೆಳಗಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿ
ಮಾನದ ಅಪರಂಜಿ !

ಬೆಳೆಯೊಂದಕೆ ನೂರಾಗಲಿ
ನೂರಗಣಿತವಾಗಿ-
ಅಕ್ಷಯವಾಗಲಿ ಅನ್ನವು
ದುಡಿ ನೇಗಿಲಯೋಗಿ !

ಬೇಕಿನ ಬಕದೊಡಲೊಡೆಯಲಿ
ಜೀವನ ಸಾಮಗ್ರಿ;
ಸಾಕಿನ ಸಂಗೀತವ ನುಡಿ-
ಸಲು ದುಡಿ ಉದ್ಯೋಗಿ !

ಮಿತ ಬಳಕೆಯ ಉಳಿಗಾಸಿನ
ಚಿಂತಾಮಣಿ ಯಂತ್ರ
ಪ್ರತಿ ರಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರಲದು
ಸಂಪತ್ತಿನ ಸೂತ್ರ !

ಇರುವಿಕೆಯನೆ ಮುಡುಪಿಡುವುದು
ಭಾರತ ರಕ್ಷಣೆಗೆ;
ಚಿರ ಜಾಗೃತಿ ನಿಜ ಮೌಲ್ಯವು
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸುಧೆಗೆ !

ದುರ್ಮೋಸಮೋಳಾಕ್ರಮಿಸಿದ
ಚೀಣರ ಸದೆಬಡಿಯೆ
ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಲಿ ಭಾರತೀಯರ
ಸಿಡಿಲಾಳಿನ ಪಡೆಯೆ

ಸಿಡಿಗುಂಡಿನ ಸುಡು ಗುಗ್ಗರಿ
ತನಿಗೊಡದ ರೊಟ್ಟಿ
ಬಡಿಸಲು ತಿನ್ನುತ ಸೈನಿಕ
ಪಡೆವನು ರಣವುಷ್ಟಿ !

ಮಾಸತಿಯರ ಕಲ್ ಬಸಿರಿನ
ಮಿಂಚಿನ ತರವಾರಿ
ಹಿರಿದೆಳೆಯುತ ಚೀಣರ ಪಡೆ
ವಧೆಗೈದೊಗೆ ತೂರಿ !

ಶಾಸನ ಶಿಲೆ ಹಾಡುತಲಿಹ
ವೀರರ ಕಥೆ ಕೇಳಿ.
ವೈದುಂಬುತ ತೊತ್ತಳದುಳಿ
ರಿಪುವವುಗಳ ಸೀಳಿ !

ಅಡಿ ಮುಂದಿಡೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಸಿರಿ
ಮರಣವೆ ಮಾನವಮಿ !
ನಡೆ ಮುಂದಕೆ ರಿಪು ದಮನಕೆ
ಒಲಿವಳು ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ !

ಚೈನೀ ಪುರಾಣ

ಹಿಮಾಲಯದಾಚೆ ಹಿಮದರಣ್ಯವ ದಾಟಿ
ಹಬ್ಬಿಹುದು ಶುಂಭ-ನಿಶುಂಭರ ಗೌರವ.
ನಾಕವನೆ ಜಯಿಸಿ ಮಾಡಿದರಿವರು ನರಕವನು,-
ಅಹುದು : ರವರವ ನರಕ ! ಓ ಶಿವ ಶಿವ !
ಜನವೆಲ್ಲ ಗಾಣಪಶುವಾಗಿ ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದೆ,
ಬರಿಯ ಕವಲೆತ್ತಾಗಿ ತಲೆದೂಗಿದೆ.
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದನಲನಿಗೆ ಉರವಲಾಗುತ ಜ್ವಲಿಸಿ
ಹೊಂಬೂದಿಯಾಗಿ ಜನ್ಮವ ನೀಗಿದೆ.

ಕೈಲಾಸವನ್ನೇರಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕು
ಸುರಗಣವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ ತೀರ ನೊಂದು :
“ ಕೈಬಿಟ್ಟೆಮ್ಮ ಗಡಿ. ಕೈಲಾಸವೆಮ್ಮ ಮುಡಿ.
ಅದಕೆ ಕೈ ಹಾಕುತಿಹನೀಗ ಶುಂಭ.
ಕರುಣಿಸೌ ! ಹೊಡಲಿಹ ರುದ್ರ ನಾಟಕಕೆ ಇದು
ಓ ತಾಯಿ ! ಬರಿ ನಾಂದಿ, ವಿಪ್ರಲಂಭ.”

ಶಾಂಭವಿ ಪ್ರಸನ್ನಳಾದಳು ಮಣೆದ ಸುರಗಣಕೆ.
ಅಭಯವಿತ್ತಳು : “ ಭೋ ! ಸಿದ್ಧರಾಗಿ !
ಅಮೃತಪಾನಕೆ ಲುಬ್ಧರಾದ ನಿರ್ಜರರೆಲ್ಲ
ಸಮರಾಂಗಣದ ಹೊಣೆಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿ ! ”
ಸೌಂದರವೆ ಸಾಕಾರವಾದಂತೆ ಪಾರ್ವತಿಯು
ಓರ್ವ ಅರಣ್ಯಕೆಯ ರೂಪ ತಳೆದು
ಗೆಲಿದು ಕುಲು ಕುಲು ನಕ್ಕು ಗಿರಿ-ಗಂಧರ್ವರವ ಹೊಕ್ಕು
ಕುಗೊಳಿಸಿದಳು ಅಸುರಗಣವೆದುರು ಸುಳಿದು.

ರಾಜದೂತನು ಬಂದ. ಶುಂಭನೌತಣ ತಂದ.
 ಔನ್ನತ್ಯದ ದೌತ್ಯ ! ಕಳಿಸಿದನಮಾತ್ಯ.
 “ಮೋಹಿಸಿದ ನಮ್ಮೊಡೆಯ ನೀನವನ ರಾಣಿಯಿರು.
 ನಿನ್ನ ನಾಡವನದಿದೆ.” ನುಡಿದ ಭೃತ್ಯ.
 ತರುಣಿಯೆಂದಳು : “ಸಮರದಲಿ ಸೋಲಿಸಿದ ಗಂಡು
 ಗಂಡುಗಲಿ. ಅವನನ್ನೆ ನಾನು ವರಿಸುವೆನು.
 ಭಲದ ಸಾಧನೆಯ ಸರ್ವಂತ ನಾನು ಕುಮಾರಿ.
 ಸಮಾನಧರ್ಮಿಗೆ ಮಾಲೆ ಹಿಡಿದು ಅರಸುವೆನು.”

ನಿಶುಂಭ ಕಳಿಸಿದ ಚಂಡ-ಮುಂಡರು
 ತರುಣಿಯ ನೋಡುತ ಮರಳಿದರು.
 ಹೆಣ್ಣಿನೊಡನೆ ಕಾಳಗ ಕೋಡು ಬಳೆ !
 ಎಂದೆನ್ನುತ ಬಲು ಕೆರಳಿದರು.
 ಶುದ್ಧ ಹುಂಬರೀ ಚಂಡ-ಮುಂಡರು,
 ಶುಂಭ-ನಿಶುಂಭರ ಸೇವಕರು.
 ಅಮಾನುಷ ಅನ್ಯಾಯ, ಅವಿದ್ಯೆಯ
 ಪರಿಪೋಷಕರು, ಸಹಾಯಕರು !
 ಧೂಮ್ರಲೋಚನರ ಧಾಂಡಿಗರಿವರು,
 ರಕ್ತಬೀಜದಾ ರಾವುತರು.
 ಶಾಂಭವಿ ಎರಿದ ಸಿಂಹವು ಸೀಳುವ
 ಕರಿಗಿವರೇ ಹಿರಿ ನಾವುತರು.

ಬಂದಿತು ಸೈನ್ಯ, ಬಂದನು ಶುಂಭ,
 ಒಗೆ ಆ ಅವೃತದ ಕುಂಭ !
 ನಿಲ್ಲಿಸು ವಿಜಯಸ್ತಂಭ !
 ತರುಣಿ ಮತ್ತೆ ಶಾಂಭವಿಯಾದೊಡನೆ
 ಧರಣಿ ನಡುಗೀತು ಗಡಗಡನೆ !
 ಹಣೆಗಣ್ಣು ತೆರೆ ಓ ಮೃಡನೆ !

ತರುಣಿಯಾದ ಮಾದೇವಿ ಅದೇಕೋ
ತಾರಳು ಮತ್ತಾ ಶಾಂಭವಿ ರೂಪ ?
ಅವಳವತಾರಕೆ ಬಾಧಕವಾಗಿ
ನಿಂತಿದೆ ಯಾ ಒಡನಾಡಿಯ ಪಾಪ ?
ಸುರಗಣದುದ್ಧಾರಕೆ ಮುಳುವಾಗಿ
ನಂದದ ಯಾ ತವಸಿಯ ಶಾಪ ?

ಓ ! ಆಕ್ರೋಶಕೆ ಬೆದರಿ ಬರಲಿ ಕಣ್ಣು.
ಇಲ್ಲದಿರಲೆವ್ವು ಪಾಲಿಗೆ ಬರಿ ಮಣ್ಣು.
ಓ ವರ್ತಕನೆ !
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ದ್ವಾರದಿ ಕುಂಟ ನೆವ ಹೇಳಿ
ಕುಣಿದೊಲು ನಟಿಸುವ ವರ್ತಕನೆ !
ಓ ಅಧಿಕಾರಿ !
ಜೇಬುಗಳಿಗೆ ಪರಮಗುರುವಾಗಿ
ಗುರುಗುರುಗುಟ್ಟುವ ಗಿಟ್ಟುವ ದುರಹಂಕಾರಿ !
ಓ ಮಂತ್ರಿ !
ಚುನಾವಣೆಯ ಅಮಲುಬಜಾವಣಿಯೊಂದು
ನೂರು ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳ ಗಲಗುಲೇಖನಿಯೊಂದು.
ನಾಡು ಹಾಳಾದರೇನು ?
ಬಾಳು ಗೋಳಾದರೇನು ?
ಚುನಾಯಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟವಣಿ ಭದ್ರವಿರೆ
ಎಲ್ಲವೂ ಕ್ಷೇಮವೆಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣಿಡುತಿರುತ
ಆಗದಿರು ಕುತಂತ್ರಿ !
ಓ ಸಂಬಳದವನೆ !
ರೇಲ್ವೆಯಲಿ, ಕಾರಖಾನೆ, ಬಟ್ಟೆಗಿರಣಿಯಲಿ
ಶಾಲೆ-ಕಚೇರಿಯಲಿ, ಫಿರ್ಕೆಗಳ ಡೇರಿಯಲಿ
ಮಾಸ-ಮಾಸಕೆ ನಿನ್ನ ವರ್ಷಾಸನವ ತಿಂದು
ಕರ್ತವ್ಯಚ್ಯುತಗೆ ದರ್ಪವೆ ಕಜ್ಜವೆಂಬಂತೆ

ಇಹ ನಿರಂಬಳದವನೆ !
 ಓ ! ರಾಜಕಾರಣಿ ! ಓ ! ಸರಪಂಚ !
 ಸಾಕಾಗಿಲ್ಲವೆ ನಿಮಗಿನ್ನೂ ಲಂಚ ?
 ನೀವಿಟ್ಟುಕೊಂಡೊಂದು ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ
 ತಾಯಿಗೆ ತಲೆಭಾರವು, ಒಜ್ಜೆ.
 ದೇವಮಹೂರ್ತವು ಸಮಿಸಿತು ಓ
 ಓ ಶತಮೂರ್ಖರೆ ! ಎದ್ದೇಳಿ !
 ಹಗಲು ದರೋಡೆಯು ಬಂತು ಬಾಗಿಲಿಗೆ
 ಉದುತಿಹುದು ರಣಗಾಳಿ.
 ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳದಿರಲು ರಣಭೈರವಿಗೆ
 ನೀವ್ ಮೊದಲನೆ ತುತ್ತ.
 ಮೆಟ್ಟುತ ನಿಮ್ಮನು ಶಾಂಭವಿ ಹೆಚ್ಚುವಳು
 ಶುಂಭ-ನಿಶುಂಭರ ಗೊತ್ತು.
 ಇದಕಾದರು ಎದ್ದೇಳಿ !
 ಉಛೋ ! ಉಛೋ ! ಎನ್ನುತ ಬಾಳಿ !
 ಮಹಾಜನ ಓ
 ಎಳಿ !

ಶುದ್ಧ ಹುಂಬರೀ ಚಂಡ-ಮುಂಡರು,
 ಶುಂಭ-ನಿಶುಂಭರ ಸೇವಕರು.
 ಅಮಾನುಷ ಅನ್ಯಾಯ, ಅವಿದ್ಯೆಯ
 ಪರಿಪೋಷಕರು, ಸಹಾಯಕರು !
 ಧೂಮ್ರಲೋಚನರ ಧಾಂಡಿಗರಿವರು,
 ರಕ್ತಬೀಜರಾ ರಾವುತರು.
 ಶಾಂಭವಿ ಏರಿದ ಸಿಂಹವು ಸೀಳುವ
 ಕರಿಗಿವರೇ ಹಿರಿ ಮಾವುತರು.

ಭಾರತ ವೈಜಯಂತಿ

ಗರುಡನಂತೆ ಗರಿಗೆದರಿ ಹಾರಿತು ಹಾರಿತ್ತು
ಭಾರತದೀ ವೈಜಯಂತಿ ರೋದೋಂತವ ಸೇರಿ

|| ಪ ||

ಕಲು ನೆಲ ಜಲ ಗಿರಿ ಕಾನನ
ಪಡೆದಿರೆ ರೋಮಾಂಚನ

ಗ್ರಹ ತಾರೆ ಸಮ್ಮೇಳದಿ

ಬಾನಯಾನಮಾಡಿ ಹಾರಿತ್ತು

|| ಅ. ಪ. ||

ಮುನ್ನೀರಿನ ವಲಯವೇಳು- ಕಳಿಸಿವೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಮಾಲೆ
ಎದೆಯಾಳದ ಕೆಳೆಬಾಳಿನ- ಸಂದೇಶವ ಸಾರಿ
ನಾಡ ನಾಡ ಸಸ್ಮೈತ್ರಿ- ಬೆಸೆಯುವುದೇ ಶುಭಕೀರ್ತಿ
ಭಾರತದೀ ಧಾತ್ರಿಗೆಂದು- ದಿಸೆ ದಿಸೆಗೂ ಸಾರಿ
ರೆಕ್ಕೆಯೊಂದನಿಸಿಸು ತೆರೆಯೆ- ಮುತ್ತು ರತ್ನವೆರಚಿತ್ತು
ಇನಿಸು ಬೇರೆತ್ತಲೊಲೆಯೆ- ಅನ್ನ ವಸನ ಸುರಿದಿತ್ತು
ಮೂಲೋಕವು ತವರು ನೆಲಸು- ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯು ನಂಟು
ಯಾರಿಗೇನು ಬೇಸರಡದ- ಸೌಹೃದವಿನ್ನಾರಿಗುಂಟು ?
ಕಣ್ಣಾಡಲು ಕಟ್ಟಿ ಸೇತು- ನಾಡ ನಾಡ ಸೇರಿಸಿತು
ಕಾಲುವೆ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಲೋಕಕುಣಬಡಿಸಿತ್ತು
ಮನೆ ಮಠ ಗುಡಿ ಗೋಪುರ- ಚಿನ್ನ ಕಳಸವೆತ್ತಿತ್ತು
ಹಸುಮಕ್ಕಳ, ಕಲಿವೀರರ ಕಣ್ಣಾಂತಿಯ ಬೆಳಗಿತ್ತು
ಎಂದಲ್ಲಿಯೆ ಏನು ನಡೆದ- ರಲ್ಲಿ ನಿನತು ಕಣ್ಣು
ದುರ್ನಯವೋ ಆ ಕಣ್ಣಿಂದ- ಅಂಕೆಗೆ ತಾ ಬಂದಿತ್ತು.
ಲೋಕದ ಬಿರುಗಾಳಿಗೇರಿ- ಬಾನ್ ಕಳೆದು ತೋರಿ
ಝೂಡು, ಪಡು, ತೆಂಕು, ಬಡಗು- ಸಮ್ಮೋದವ ಬೀರಿ

ದಿದ್ದಿಗಂತ ವಿಶ್ರಾಂತ- ಶಾಂತಿಯದೀ ವೈಜಯಂತಿ
ತೇಲುತ್ತಿದೆ ಬಾನೊಳಾಡಿ- ಲೀಲಾಲಸಯಾನಿ

ಲೋಕಧಾತ್ರಿ, ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿ
ನೀಲಾಕಾಶದಿ ನಟ್ಟು
ಧರ್ಮ ಧ್ರುವತಾರೆಯಾಯ್ತು
ಅವ್ಯತಕೆ ನೆಲಗಟ್ಟು

ಗರುಡನಂತೆ ಗರಿಗೆದರಿ- ಹಾರಿತು ಹಾರಿತ್ತು
ಭಾರತದೀ ವೈಜಯಂತಿ ರೋದೋಂತವ ಸೇರಿ
ಕಲು ನೆಲ ಜಲ ಗಿರಿ ಕಾಸನ ಪಡೆದಿರೆ ರೋಮಾಂಚನ
ಗ್ರಹ ತಾರೆ ಸಮ್ಮೇಳದಿ ಬಾನಯಾನಮಾಡಿ.

—ವಿ. ಸೀ.

ತ್ಯಾಗದ ಶುತ್ತುರಿ

೧

ನಿನ್ನದೇನುಂಟು ?

ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಗಂಟು ನಿನ್ನದೇನುಂಟು ?

ಈ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯಲಿ ಬೆಳೆದ ಕಾಳು

ಅದನುಂಡು ಸೊಕ್ಕಿರುವ ಬಾಳು

ನಾನೆಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಭಾವನೆಯು ಹಾಳು

ಮನೆ ಮುರುಕತನ ಸಾಕು ಅವನಲ್ಲಿ ಹೂಳು !

ಯಾರಯ್ಯ ನೀನು ?

ಈ ಮಾಹಾಸಾಗರದ ಚಿಕ್ಕ ಮೀನು ?

ನಾನೆಂದು ಮೊಗವೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕೆ ?

ಬಾನಡಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ವಲಯದಲಿ ನೀನೊಬ್ಬ

ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಿಹ ಸಣ್ಣ ಚುಕ್ಕೆ !

ಈ ವಿಶ್ವದಾಶ್ರಯದ ಹೆಮ್ಮರದ ನೆಳಲಿನಲಿ

ಬಾಯ್ನಡೆದು ಮಲಗಿರುವ ಗೂಳಿ

ಮೇಲೆದ್ದು ಕಾಲ್ಗರೆದು ಗುಬುರಿಕ್ಕಿ ಗರ್ವದಲಿ

ಮರದೆಡೆಗೆ ತೊಡಗಿರುವ ದಾಳಿ !

ಯಾರ ಹಾಲನು ಕುಡಿದು ಚಪ್ಪರಿಸುತಿಹೆ ಬಾಯಿ

ಕೂಳಿನಿಕ್ಕಿದ ಕೈಯ ಮರೆಯದಿದೆ ನಾಯಿ !

ಅದಕು ಕೇಳಾಯ್ತೆ

ಮಾನವನ ಬಾಳುವೆಯ ಸಂತೆ ?

ತಾಯಿ ನೆಮ್ಮದಿಗಾಗಿ ಕ್ಷಣ ಕಾಲವೂ ಚಿಂತೆ

ಮಾಡದಿಹ ಬರಡುತನವಂತೆ !

೨

ಮನೆಮಾರು ಬದುಕೆಲ್ಲ ಯಾರದಯ್ಯ ?
ಯಾರ ಮೈಮೇಲೆ ನಿನ್ನೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಕಲಸಿ
ಕೊಡಿಸಿದ ಬದುಕಿನಾದಾಯ ?
ದೇಶಕ್ಕೆ ದೇಶವೇ ಮೈ ಕೊಸರಿಕೊಂಡಾಗ
ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬಂತೆ ಈ ನಿರ್ಭಯ ?
ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಭೂಮಿಯಡಿಸಾಯ !

ಸತ್ತರು ಬಹುಕಾಲ ಮನೆ ಮಂದಿ ತಿನಲೆಂದು
ಟ್ರಸ್ಟುಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿದಪ್ರಮೇಯ
ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಣಾ ಚಿನ್ನ ಮಣ್ಣಿನಡಿಯಲಿ ಹಾಕಿ
ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವ ಮಹದಪಾಯ ?

ಅದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ- ಭಾರಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರು
ಬೆರಳಿನುಂಗುರ ಕೊಟ್ಟ ಧರ್ಮರಾಯ !
ಇಲ್ಲಿಗಾಯಿತೆ ರಾಷ್ಟ್ರರಕ್ಷಣೆಯ ಹೋಮದಲಿ
ಎಲ್ಲವನು ನೀಡಲಿಹ ಚಿರಸಹಾಯ ?

ಮಾಕಾಳಿ ಕೆರಳಿ ಕೆನ್ನಾಲಿಗೆಯ ಹೊರಚಾಚಿ
ಒರಲಿ ಇನ್ನು ಬರಲಿ ಎನ್ನುತಿಹಳು
ಈ ಗುಟುಕು ತುತ್ತುಗಳು ಹಲ್ಲಿನೆಡೆಗೂ ಸಾಲ
ದೆಂಬ ಹೂಂಕಾರ ಮಾರ್ಮೊಳಗುತ್ತಿದೆ ಕೇಳು !

ಹತ್ತತಲೆಯನು ಕಡಿದು ಕೊಟ್ಟ ರಾಮನಂತೆ
ಮತ್ತೆ ಕೈಲಾಸವನು ಜಯಿಸಬಹುದು.
ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ಎಲ್ಲವನು ತೆತ್ತಾಗ
ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿಹಳು ಜಯಶ್ರೀವಧು !

೩

ನಿನ್ನದೇನುಂಟು ?
ಇಟ್ಟಿಹುದು ಕಾಣಿಕೆಯ ಹರಿನಾಣ

ತನುಮನಧನ- ಎಲ್ಲವೂ ರಾಷ್ಟ್ರಾರ್ಪಣ
ಒಕ್ಕಟ್ಟು ಒಮ್ಮನಸಿನಮರಗಾನ
ರಣಕಹಳೆಯಾಗಿರಲಿ- ತೊಡಗು ಬಲಿದಾನ

ಎನಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ನಂಬುವರು ಬೇಕಲ್ಲ
ಉಡಲುಂಟು ತೊಡಲುಂಟು ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ?
ಕೊಡುವ ಕೈ ಹಿಂದಾಗಿ ಸೆಳೆವ ಕೈ ಬಂದಾಗ
ಕಾಲು ಜಾರೀತೆಂಬ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ

ಹೊದೆವ ಕಂಬಳಿಯೇನು- ತೊಡುವ ಚಪ್ಪಲಿಯೇನು
ಎನಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ ಬರಲಿ ಬರಲಿ !
ಕೊಡುವ ಸೊತ್ತಿನ ದಾನ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯ ಮುಂದೆ
ತಲೆಯೊಡ್ಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕುಳಿತಹನು ಬಲಿ !

ಎನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೊಂದನೇ
ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಬಡತನದಿ ಬದುಕುವ ಹಟ
ಎನಿದ್ದರೇನು ? ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸೂತ್ರವು ಕಡಿದು
ಕಳೆಯಿತೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಸಾವುದು ದಿಟ !

ನಿನ್ನದೇನುಂಟು ?
ನೋಡೋಣ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹರಡು ?
ನಿನಗಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರವಲ್ಲ
ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಿಯೆ ನಿನ್ನ ರಕ್ತ
ಮಳೆಯಾಗಿ ಸುರಿದಾಗ ಹೊಳೆಯಾಗಿ ಹರಿದಾಗ
ಕಳೆದೀತು ದೇಶದ ವಿಪತ್ತು
ಬೆಳೆದೀತು ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತು

ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ ಜಾಗೃತೆ

೧

ಹದ್ದು ಹಾರಿದೆ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿ
ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಕದ್ದು ನುಸುಳುವ
ಯುದ್ಧ ಮೋಹಕೆ ಪಂಚಶೀಲತೆ-
ಯನ್ನು ತಾನೆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಲಿ !

ಶುದ್ಧ ಹೃದಯದ ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವ-
ನೊದ್ದು ಮುಸುಕಿನ ಹಿಂದೆ ಮುಸುಳುವ
ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ
ಹದ್ದು ಹಾರಿದೆ ಸರಹದ್ದಿನಲಿ !

೨

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿ
ನೋಡುತೀತೆ ನರಿಯಣ್ಣ
ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕೂಳು ಕಾಣದೆ
ಕಾದಿರುವ ಕಾರ್ಪಣ್ಯದಲಿ
ಕಾಲ್ಗೈದರಿ ಕೂಗುವ ಚೈನ !

ಪಿತ್ತವೇರಿದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗೆ
ಮತ್ತೆ ಸಮತಾವಾದ ಸವರದ
ಏನು ಬೆಡಗಿನ ಬಣ್ಣ !

ಎಲ್ಲ ಮಾತೂ ಎಲ್ಲ ನುಡಿಯೂ
ಎಲ್ಲ ಶಾಂತಿಯ ಸಾಂತ್ವನ
ಕಲ್ಲಮೇಲೆ ಸುರಿದ ನೀರಿನ
ಹಾಗೆ ಸರಿದಿದೆ ಸುಮ್ಮನೆ !

೩

ಜೋಲು ನಾಲಿಗೆ ಜೋಲು ಸುರಿಸುತ
ಮನೆಗೆ ಬಂದಿತು ನಾಯಿ
ಲೋಕ ಶಾಂತಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡಲು
ನಾನು ನಿಮ್ಮನುಯಾಯಿ

ಎಂದು ಹೇಳಿತು ಅಂದು ಬೋಗಲಿತು
ಹಿಂದಿ ಚೀನೀ ಭಾಯಿ
ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲಿ ಗುರುನೆಂದಿತು
ಹಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟಿತು ಬಾಯಿ !

೪

ಕೊಳ್ಳೆ ಹಿಡಿಯಲು ತೋಳ ಬಂದಿದೆ
ಕವಿದ ಕತ್ತಲು ಮರೆಯಲಿ
ಕಳ್ಳಹೆಜ್ಜೆಯನಿಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲನೆ
ನುಸುಳುತಿದೆ ಹಿಮಗಿರಿಯಲಿ !

ಬೆಟ್ಟ ತಪ್ಪಲನೆಲ್ಲ ಕಲಕಿದೆ
ರಕ್ತ ಮಾಂಸದ ಕಾಲುನೆ
ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯ ದಮನ ನೀತಿಯ
ನಿಯಮಕೇನಿದೆ ಹೋಲುವೆ ?

ಹದ್ದು ನರಿಯೊ ನಾಯಿ ತೋಳವೊ
ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ ಜಾಗ್ರತೆ !
ಎದ್ದು ಬನ್ನಿರಿ- ಒದ್ದು ಕಾಯಿರಿ
ನಮ್ಮ ಗಡಿಯ ಸಮಗ್ರತೆ !

ಒಂದಾಯಿತು ಭಾರತ

ಹಿಮಾಲಯವನೊತ್ತಿ ಬರಲು
ಪೀತ ಭೂತ ಮಾರುತ,
ಒಂದಾಯಿತು ಭಾರತ.
ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ
ಒಂದಾಯಿತು ಭಾರತ.

ಉದುರಿ ಹೋಯ್ತು ನಮ್ಮೊಳಗೇ
ಬೆಳೆದು ನಿಂತ ಬಂಧನ
ನಾಡಿನ ನರನಾಡಿಯಲ್ಲಿ
ಆವೇಶದ ಸ್ಪಂದನ
ಹೃದಯವೆಲ್ಲ ಕೈ ಚಾಚಿತು
ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಕಾಣಿಕೆ
ಹಿಮಾಲಯವೆ ಬೆರಗಾಯಿತು
ಕಂಡ ಹೊಸತು ನೋಟಕೆ.

ಒಂದಾಯಿತು ಭಾರತ
ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ
ಒಂದಾಯಿತು ಭಾರತ:
ಮತ್ತೆ ಎಂದು ಮಲಗದಯ್ಯ
ಎದ್ದು ನಿಂತ ಚೇತನ.

ಇದು ನಮ್ಮದು ಈ ನೆಲ
ಇದು ನಮ್ಮದು ಈ ಜಲ
ಇದು ನಮ್ಮದು ಹೊಸ ಎಚ್ಚರ-
ಧರುಣೋದಯ ಜೀವನ

ಮತ್ತೆ ಮುಖ್ಯ ಕವಿಯದಂತೆ
ಉಳಿಸಬೇಕು ಈ ಜನ.

ಒಂದಾಯಿತು ಭಾರತ
ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ
ಒಂದಾಯಿತು ಭಾರತ:

ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲವೋ
ಆಕ್ರಮಿಸುವ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ;
ಸದಾ ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲಿದೆ
ಸ್ನೇಹ ಪ್ರೀತಿ ಸಹನೆಗೆ.
ಮರೆ ಮೋಸಕೆ ಬೂಟಾಟಿಕೆ-
ಗಿಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ನಿಲುಗಡೆ
ಅದನೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸಲೆಂದು
ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಬಿಡುಗಡೆ.
ಇದೋ ಈಗ ಒಂದಾಗಿದೆ
ಈ ಅಖಂಡ ಭಾರತ
ಈ ಎಚ್ಚರ ಉಳಿಯಲಯ್ಯ
ಒರೆಗಳೆಡೆ ಬಿಡ್ಡದಂತೆ
ತುಕ್ಕುಡರದೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ.

ಹಿಮಾಲಯವನೊತ್ತಿ ಬರಲು
ಪೀತ ಭೂತ ಮಾರುತ,
ಒಂದಾಯಿತು ಭಾರತ,
ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ
ಒಂದಾಯಿತು ಭಾರತ

ಅಲ್ಲಿ—ಇಲ್ಲಿ

ರೇಡಿಯೋ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಕೇಳುತ್ತಲಿರುವೆ
ನಮ್ಮವರ ರಣ ವಿಕ್ರಮದ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು :
ಹಕ್ಕಿ ರೆಕ್ಕೆಯ ನೆರಳಿಗೂ ನಿಲುಕದೆತ್ತರದ
ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಶ್ವೇತಶಿಖರದ ಕೆಳಗೆ ಹಗಲಿರುಳು
ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಯುದ್ಧ. ಹೆವ್ವುಗಟ್ಟಿಸುವ ಆ
ಭಳಯಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಗುಂಡಿಗೆದೆಯೊಡ್ಡಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ
ಭಾರತದ ಬಿಸಿ ರಕ್ತ. ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚನೆಯ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಉಂಡು, ಭಳಗೆ ರಗ್ಗನು ಹೊದೆದು
ಮಕ್ಕಳಾಡುವುದ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿರುವೆ.
ಓ ಇಲ್ಲಿ, ಬೆಚ್ಚಗೆ ಕುಳಿತ ನಮಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ
ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಓ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಮಶ್ವೇತ ಶಿಖರದಲಿ
ರಕ್ತ ಲಿಪಿಯನು ಬರೆದು ಗಡಿ ಕಾಯ್ದ ಸೋದರರೆ
ತುಡಿಯುತ್ತಿದೆ ಇದೋ ಈ ನನ್ನ ಸಿಡಿಗುಂಡಿನೆದೆ,
ನಿಮಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಸಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ವಂದನೆ.

— ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

ಬಂತು ಯುದ್ಧ

ಹೊಸಿಲ ಬಳಗೇ ಬಂತು ಯುದ್ಧ, ಏಳಣ್ಣ ಏಳೋ
ಆಗು ಸನ್ನದ್ಧ.

ಬಿಟ್ಟ ಬಂದುದನು ಪಟ್ಟಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮಲಗಿದಂತಲ್ಲ,
ಇದು ಯುದ್ಧ;
ನೀನು ನಿನ್ನದು ಎಲ್ಲವನು ಝಡತಿ ಮಾಡಿಕೋ ಒಂದು ಸಲ,
ಆಗು ಸನ್ನದ್ಧ.

ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಎಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ ಕನವರಿಸಿ ಮಲಗಿದೆ:
'ಎಲ್ಲೋ ಇದೆ ಅದು ಆಜೆ, ಕಂಪೌಂಡಿನಾಚೆ.'
ಗೇಟನು ತಳ್ಳಿ ಒಳನುಗ್ಗಿದಾಗಲೂ ನಿನಗೆ ಕನಸು:
'ಇನ್ನೂ ಇದೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲೆ, ಈಗೇಕೆ ಅದರ ಮಾತು?'
ಈಗಲೋ ಹೊಸಿಲಿಗೆ ಬಂತು ನೆಕ್ಕುವ ನಾಲಗೆ,
ತಡ ಮಾಡಿದರೆ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿತು ನೆಟ್ಟಗೆ

ಎಂದೆಂದು ಹೋರಾಡಿದವನಲ್ಲ ನೀನು, ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ;
ಕೇವಲ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲೋದಿ ಗೊತ್ತಿದೆ ನಿನಗೆ ಯುದ್ಧಗಳ ವರ್ಣನೆ.
ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ, ಯಾರೋ ಹಗಲಿರುಳು ಹೋರಾಡಿ
ಬೆವರನು ಸುರಿಸಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟರು ನಿನಗೆ ಯಜಮಾನಿಕೆ.
ಕೂತು ಉಂಡು, ಆಗಾಗ ಕಿತ್ತಾಡಿ ಟೋಪಿಯ ಕೆಳಗೆ ನಿದ್ದೆ ಹೊಡೆದವ ನೀನು,
ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಮನೆಯಾಚೆಗೇ ನಡೆದ ಹಳದಿಗಣ್ಣಿನ ಕಳ್ಳ
ಹೊಂಚಾಟಿಕೆ.

ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತೇ ಅಣ್ಣ ? ಏಳು, ಈಗ ನಿನ್ನದು ಸರದಿ,
ಗರ್ಜಿಸು, ಆಗು ಸನ್ನದ್ಧ
ನಿನ್ನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ ಯುದ್ಧ.

ಕೊಡು ಬೀಳ್ಕೊಡಿಗೆಯ ಮುತ್ತ ನಿನ್ನ ಮನದನ್ನೆಯ ಕೆನ್ನೆಗೆ,
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವೆಪ್ಪರಮೆಂಟು ಕೊಡು, 'ಟಾ ಟಾ' ಹೇಳು.
ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸು ಇದುವರೆಗು ಪೂಜೆಗಿರಿಸಿದ್ದ
ಹಳೆಯ ಬಂದೂಕನು.

ಕಹಳೆ ಊದು, ರಣಭೇರಿಯನು ಬಜಾಯಿಸು
ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುದುರಿ ಕೂತವರ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ನಿಲಿಸು,
ಜಮಾಯಿಸು.

ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಅನುಭವಿಸು, ಈ ಮಣ್ಣು
ನನ್ನದು, ನನಗೆ ಜೀವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು.
ಈ ಭಾವವಿಲ್ಲದ ಬದುಕೊಂದು ಬದುಕಲ್ಲ,
ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದು ಪುಣ್ಯವೆಂದು.
ಎಳು, ಹೊಸಿಲ ಬಳಿಗೇ ಬಂತು ಯುದ್ಧ,
ನೀನಾಗು ಸಿದ್ಧ.

— ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

ಕಾಳೆಗರೆ

೧

ಅಂಗ್ಲ ಸ್ತಂಭಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿರುವ
ಅಡಳಿತದ ಮನೆಯು
ಕಿಟಕಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಷ್ಟೆ ಸತ್ಯವೆಂ-
ದಾಡಿಕೊಂಡು ನೆರೆಯ
ಹಳದಿ ಮನೆಯ ನಂಬಿದೆವು ಅದರ ಮು-
ನ್ನಿಸಿದ ಅಂಗ್ಲರೀಗ
ರಣವಿಮಾನಗಳನತ್ತ ಮಾರುವರು
ನೆರವೆಮಗೀವಾಗ !

೨

ಕಾಗೆಗೆಲ್ಲಿ ಶುಚಿ ? ಜೂಜಿಗ ಕಟ್ಟುವ
ನನ್ನಿಗಿಷ್ಟು ದರವ ?
ಸರ್ಪದಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರೂ ಕ್ಷಮಾ-
ಶೀಲ ಕೊಂಚ ಇರುವ
ಅವಧಿಯುಂಟೆ ? ಕಾಮೋಪಶಮನ ಹೆ-
ಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದೆ ?
ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಅಚಲ ಮೈತ್ರಿ ಚಿರ
ಕಾಲ ಉಳಿಯಬಹುದೆ ?

೩

ಗಣಕಗಣಿಕೆಯರ ನೀತಿಗಿಂತಬೂ
ವಿವಿಧ ರಾಜ ನೀತಿ—

ಬದಲ ತೋರಿ ಬದಲಾಗದುಳವ ಗುರಿ
 ಗುಪ್ತವಿಡುವ ರೀತಿ !
 ಹಳೆಯ ಹಾಡನೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ
 ರೂಪಗಳಲಿ ಹಾಡಿ
 ಗೆಲುವನೊಂದೆ ಪೂಜಿಸುವುದೆಂಬುದನು
 ಮರೆತೆವಯ್ಯ ನೋಡಿ !

೪

ಮರೆಯೆವೆಂದಿಗೂ ಇನ್ನು ನಾವು ಈ
 ಕ್ರೂರ ಸತ್ಯವನ್ನು
 ಬರೆಯನೆಳೆದ ಹಾಗೆದೆಯೊಳುದಯಿಸಿದ
 ಅದರ ಚಿತ್ರವನ್ನು !
 ಬೋಧಿವೃಕ್ಷ ಹಿಮಗಿರಿಯ ಮೇಲಿರುವ
 ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಟ್ಟ ನಮಗೆ—
 ಕ್ರೋಧವುಗುಳ್ಳ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಕಾವಳವ
 ಕಳೆಯೆ, ಬೆಳಕು ಗುಡುಗೆ !

೫

ಪರಾಕ್ರಮಣ ಧೋರಣೆಯ ದೈತ್ಯರಿಗೆ
 ಮೋಸ ಹೋಗಿ ವರವ
 ಕೊಟ್ಟ ರುದ್ರ ನಿರ್ವೀರ್ಯಗೊಳಿಸದಿರ-
 ನದರ ಧೂರ್ತ ಬರವ !
 ಅವನ ಗಣಗಳಾಗಿರುವ ನಾವು ವಿ-
 ಸ್ತ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ
 ಇರಿವ ಬೆಡಗ ಮರೆಯಿಸಲು ಮುತ್ತಿದರೆ
 ಚೂಣಿ ಚೂಣಿಯಿಂದ !

೬

ಮಯನ ಮಾಯೆಯಾಯುಧವನಿಧಿಸಿಲು
 ವಿಶ್ವಕರ್ಮರಾಗಿ
 ಭಯಕೆ ಭಯವ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಶಸ್ತ್ರಗಳ
 ಸಮೆದು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ
 ನಿಲುವೆವೀಗ ತ್ರೈವಿಷ್ಟಪಾಂಡದಲಿ
 ಪಾಶುಪತವ ಹಿಡಿದು—
 ಗೆಲುವಿನಮಲನಿಳಿಸುವೊಡೆ ದೈವಬಲ-
 ವುಂಟು ಹಗೆಯ ತಡೆದು !

೭

ಕೈಬೃವನ್ನು ತೆಗೆದೆಸೆದು ಹೊರಟೆಹೆವು
 ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯ ಕರೆಯ
 ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣ ಸಂದೇಶ ಪಡೆದ ಫಲು-
 ಗುಣನ ಹಾಗೆ; ಹರೆಯ
 ಎರಿಬಂದವೊಲು ವೃದ್ಧ ದಂಡನಾ-
 ಯಕರು ಕೂಡ ಕೆರಳಿ
 ಕಾಳೆಗರೆಯ ಕೊಡುತಿಹರು ಹಗೆಯ ಗಡಿ-
 ಯಾಚೆಗೆಸೆಯೆ ತೆರಳಿ !

— ಬಿ. ಎಚ್. ಶ್ರೀಧರ

ಜಯಭೇರಿ

ಜಯಭೇರಿ ? ಜಯ ಕೊನೆಗೆ. ಮೊದಲಲೇ ಜಯವೇ ?
ಯಾರಿಗೇ ಇರಲಿ, ಜಯವೇನನಿತು ಸ್ವಯವೇ ?
ಎದುರಾಳಿಯನು ಮೋದಿ ಗೆದ್ದುದನು ಸಾರಿ
ಹೊಡೆವ ಗೆಲವಿನ ದಿನದ ಭೇರಿ ಜಯಭೇರಿ.

ಜಯ ಕೊನೆಗೆ ? ಕಾಣುವುದು ಕೊನೆಗೆ. ಸರಿ. ಅದನು
ತರುವ ಸಾಧನ, ನಮ್ಮ ಒಳ ಹೊರಗ ಹದನು
ಮೊದಲಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಅದರ ಪರಿ ಎಂತು ?
ಅದನ್ನೋಡಿ, ಎರಡು ಪಕ್ಷದ ಮಧ್ಯೆನಿಂತು.

ಬಾಯಿ ಭಾಯ್ ಭಾಯ್ ಎಂದು ಒದರುತಿಹ ಹೊತ್ತು
ಚೇನೀಯ ಮನಸು ಕೃತ್ರಿಮವ ಹಿಡಿದಿತ್ತು.
ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಡಿಸುತ್ತ ದ್ರೋಹವನು ಬಗೆದು
ಹಿಡಿದರಿವರೆಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗತ್ತಿಡಿಗೆ ನೆಗೆದು.

ಏನಿದೇತರದೆಂದು, ಇಂತುಂಟೆ ಎಂದು,
ನೊಂದ ಗೆಲೆಯರು ನಾವು ಕಣ್ಣೆರೆವ ಮುಂದು,
ಕೆಸರಕೂಪಕೆ ನಮ್ಮ ದೂಡಿ, ದಡ್ಡರನು
ಬೆಳ್ಳಿಸಿದೆವೆಂದು ಹಿಗ್ಗಿದುದಿವರ ತೆರನು.

ಗೋವಮಂದೆಯಮೇಲೆ ಹಾರಿಬಹ ಹುಲಿಯೋ,
ನೆಲನನುಂಗಲು ಮುಂದೆಬಹ ಕಡಲ ಅಲೆಯೋ,
ಸೀತೆಯನು ಕದ್ದ ರಾವಣನ ಹೊಸ ಪರಿಯೋ,
ಕೋಳಿಯನು ಕದಿಯೆ ಸುಳಿಯುವ ಇರುಳ ನರಿಯೋ ?

ಮೋಸ ಬದುಕಲು ಸುಳ್ಳು ನೆರವಿರಲೆಬೇಕು.
 “ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಜೊತೆಯವನ ಮೇಲೆ ಹಾಕು; ”
 ಇದುವೆ ವಂಚಕ ಸೂತ್ರ. ತಾವೆಮ್ಮ ತಾಗಿ,
 ಇವರು ಮೊರೆದರು: “ ಭರತವರ್ಷ ತಾನಾಗಿ

ನಮ್ಮ ತಾಗಿತು. ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೆ, ತೀರ
 ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ, ನಾವು ಕಾದಿದೆವು. ದುರ್ವಾರ
 ದುಷ್ಟ, ಜನ ಇದರಿಂದ ನಮಗೆನಿತು ಕಷ್ಟ !
 ಹಾ ! ಭರತವರ್ಷವಿದು ದುಷ್ಟ, ಸುಸ್ಪಷ್ಟ. ”

ಆಯುಧವ ಸಿದ್ಧ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಈ ಜನನ
 ಅದ ಹುಡುಕುವರು ತಾಗಿದೆವು: ನೋಡಿ ಘನವ !
 ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಮನೆವಳ ಕದಿವನಿದ್ದ;
 ಅದ ತಪ್ಪಿಸಲು ಹೆರವ ಸುಳಿದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದ !

ಅಯ್ಯ ಮೋಟೈ ಡುಂಗ್, ಚೀಯಿ, ಚೂ ಎ ಲೇಯ್,
 ತಿಳಿವು ಸಾಲದ ನಮ್ಮ ಜನ, ನಿಮ್ಮ ಭಾಯ್ ಭಾಯ್
 ಸೋಗ ಮಾತಿಂದ ಎಚ್ಚರ ಮರೆತು, ನಿಮ್ಮ
 ತಡೆಯಲಾಗದ ಪರಿಯನಿದ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ,

ನಿಮಗಾದ ಜಯವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸೋಲೆಂದು,
 ನೆನೆವ ಭ್ರಾಂತಿಗೆ ಸಿಲುಕಬೇಡಿ ಪ್ರಿಯಬಂಧು.
 ಜಯ ಕೊನೆಗೆ; ಮೊದಲಿನ ಅಜಾನಕದ ಗೆಲವು
 ಗೆಲವಲ್ಲ; ಜಯ ಕೊನೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವನ ನಿಲುವು.

ನಮ್ಮ ನಂಬುಗೆ, “ ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೇ ” ಎಂದು;
 “ ನಾನ್ಯತಂ ” ಎಂದು. ನಂಬುಗೆ ಇಂಥದಿನ್ನೊಂದು,
 “ ಯತ್ರ ಧರ್ಮಸ್ತತ್ರ ಜಯ ” ಎಂದು. ನೀವೇನ
 ನಂಬಿಹಿಂ ? ಎನ ನಂಬಿಹುದು ಹೊಸ ಚೀನಾ ?

ಸುಳ್ಳು ಗೆಲ್ಲುವುದೆಂದೆ ? ಅನ್ಯಾಯ ಸರಿಯೆಂದೆ ?
ಅಂತಲ್ಲದಿರೆ ನೀವು ಏಕೆಂತು ಈ ಹಿಂದೆ
ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಹೊರದ ಬುದ್ಧನನು ಮರೆತು
ಹಿಂಸ್ರಜನರಾಗಿಹಿರಿ ಸೆಟೆದಿಂತು ಬೆರೆತು ?

ಭಾರತದ ಜನ ನಿಮ್ಮ ನೆಲದ ಅಂಗುಲವ
ಬಯಸಿಲ್ಲ. ನೀವೇಕೆ ನಮಗಮಂಗಳವ
ಮಾಡಲೆದ್ದಿರಿ ? ಧರ್ಮ ಎತ್ತ ಜಯ ಅತ್ತ ಎನೆ,
ಅಸ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರಿ ನೀವು ಅಪಜಯದ ಕತ್ತಲನೆ.

ದಿಟ ಸಟೆಯ ಕದನದಲಿ ಸಟೆ ಮೊದಲು ಗೆದ್ದು
ಕೊನೆಗೆ ಸೋಲುವುದು. ದಿಟ ಬಿದ್ದ ರೆಯು ಎದ್ದು
ಕೊನೆಗೆ ಗೆಲ್ಲುವುದು. ಇಂತಾದುದನು ನೂರು
ಬಾರಿ ನೋಡಿದೆ ಲೋಕ. ದಿಟ ಗೆಲುವ ಬೇರು.

ಅದರಿಂದ, ಸೋದರರೆ, ನಯಕೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು
ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬದುಕಿ; ಇಲ್ಲವೆ ಸತ್ತು ಕೆಟ್ಟು,
ಹಿಟ್ಟರ್ ಮುಸೋಲಿನಿಯ ತೆರ ಮೊದಲು ಸೊಕ್ಕಿ,
ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು, ಕೊನೆಗೆ ಕೆಡೆವಿರಿ ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿ.

ಬಂಧುಗಳ ಕೊಲ್ಲಲಾರದೆ ಅಂದು ಪಾರ್ಥ
ಸೆಣಸ ಹಿಂಜರಿದ ಪರಿ ಈ ನುಡಿಯ ಅರ್ಥ.
ಶಾಂತಿಯಲಿ ನಡೆಯಿರಿ; ನಿಮಗೆ ಸುಖವಕ್ಕೆ.
ಒಲ್ಲಿರಾ ? ನಿಮಗೆ ಕಾದಿದೆ ಸೋಲ ತೆಕ್ಕೆ.

ನಾವು ಜಯಿಸುವ ಮಂದಿ. ದಿಟ ನಮ್ಮ ದೈವ.
ದಿಟಕಾಗಿ ನಾವೆಮ್ಮ ಮೆಯ್ ಮನಸು ಜೀವ,
ಮನೆ ಮಠವ, ನೆಲ ಹಣವ, ಸಂತಸದಿ ನೀಡಿ
ಕಾದಲಣೆ. ಇದರಲಿನಿಸೂ ಇಲ್ಲ ಖೋಡಿ.

ಭರತವರ್ಷದ ಕುವರ ಕುವರಿಯರು ನಾಡ
ಗೌರವದ ಸಲು ಏತರದನೆ ಈಡಾಡ
ಅನುವಾಗಿಹರು. ಧೈವ, ಸತ್ಯ, ಸ್ವದೇಶ
ಇವು ಒಂದು ನಮಗೆ; ಒಂದೇ ಅಭಿನಿವೇಶ.

ಬಿದ್ದ ಕೆಸರಿನ ಕುಣಿಯ ಬಿಟ್ಟು ದಡವೇರಿ,
ನಿಮ್ಮ ಮೋಸದ ಮೇಲೆ ಸೋಲ ಹೊರೆ ಹೇರಿ,
ನಿಮ್ಮನಟ್ಟುವ ಪಣವ ತೊಟ್ಟಿಹುದ ಸಾರಿ,
ಹೊಡೆವುದಿದೊ ನನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟು ಜಯಭೇರಿ.

ಭೇರಿ ಮೊರೆವುದು ನಾವು ಗೆದ್ದೆವೆಂದಲ್ಲ.
ಗೆದ್ದವನು ಸಹ ಗೆಲವು ತನ್ನದೆನೆ ಸಲ್ಲ.
ಸತ್ಯವೆ ಜಯಿಸುವುದು. ಈ ಹದನ ಸಾರಿ
ಮೊದಲಲೇ ಮೊಳಗುತಿದೆ ನಮ್ಮ ಜಯಭೇರಿ.

—ಶ್ರೀನಿವಾಸ

ಕಟ್ಟುವಿರ ಭಾರತವ ?

ಮುಗಿಲ ಕೆಚ್ಚಲ ಸುಧಾರಸ ತೀವಿ ಕೆರೆಕಟ್ಟಿ
ಮರ್ತ್ಯ ಭೂಮಿಯ ಬರತ ಬಾಯ್ಗೆ ತಂಪೀಯಲಿದೆ !
ಓವೊ ! ಸಿಡಿಲಿನ ಜೀವ ಶಕ್ತಿಮಾಯೆಗೆ ಸೋತು
ಬಿಟ್ಟಿಯೂಳಿಗದ ಮನೆತೊತ್ತಾಗಿ ಬಾಳಲಿದೆ !
ಗಳಿಗೆಗಳು ಶತಮಾನ ಸಾಧ್ಯ ಸಾಫಲ್ಯಕ್ಕೆ
ಅರಳಲಿವೆ ! ಬಾನ ಮಿಂಚಿನ ಸೊಡರ ಚಿಗುರಿನಲಿ
ಇಂದ್ರಚಾಪ ವಿಲಾಸ ತೋರಣಗಳೇಳಲಿವೆ !
ದಿವಕೆ ಸರಿಹೆಗಲಾಗೆ, ಕಟ್ಟುವಿರ ಭಾರತವ.

ಉಷರದ ಬರಡಿನಲಿ ಹೆಚ್ಚಹಸುರಿನ ಹುಟ್ಟು
ಚೇತರಿಸುತಿದೆ ; ಯಂತ್ರ ಘಟ್ಟದ ತಾಳಕ್ಕೆ
ಸ್ನೇಹರಸ ಧಾತುಗಳ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆ ಹಿಡಿದು,
ನರ್ತಿಸುವಳೀ ವಸುಧೆ ಪಾರ್ಥಿವಾರಾಧನೆಗೆ !
ಕರ್ಮಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುದಿವಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲಿ
ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮಗಳು ಕರಗಿ ನೀರಾಗಲಿವೆ !
ಅಗ್ನಿದೀಕ್ಷಿತರೆ ! ನವಧರ್ಮ ಕರ್ಮಾರರೇ !
ಭವ್ಯಸಂಕಲ್ಪದಲಿ ಕಟ್ಟುವಿರ ಭಾರತವ !

ಬ್ರಹ್ಮಬೀಜಾಣುಗಳ ಹಿಂಡಿ ಹಿಳದೀ ನೆಲದ
ಜೀವನಕೆ ಸಂಜೀವನವ, ತುಷ್ಟಿ ಪುಷ್ಟಿಯ ರ-
ಸಾಯನವನುಣಿಸುವಿರ ; ಭೌತಿಕಾರಂಭದಲಿ
ದೈವಿಕವನಿದಿರೊಡ್ಡಿ ಭುಜವೊರಸಿ ನಿಲ್ಲುವಿರ !
ಗ್ರಹಗತಿಯ ಗೆಲ್ಲುವಿರ ! ನಕ್ಷತ್ರ ಲೋಕಗಳ
ನೆರೆಯೊಕ್ಕಲಾಗುವಿರ ! ವಿಜ್ಞಾನರಭಸದಲಿ

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಹಾರಥಕೆ, ಸುಗತಿಯ ಮನೋರಥಕೆ,
ವೇಗವನು ಕೂಡುವಿರಿ,- ಕಟ್ಟುವಿರಿ ಭಾರತವ !

ನವ್ಯ ಭಾರತದ ಜಯದಿತಿಹಾಸ ಕಾವ್ಯವನು
ಹೇಳಲವತರಿಸಬೇಕೇ ಪುರಾಣ ವ್ಯಾಸ ?
ಕಂಡುದೇ ಇತಿಹಾಸವುಂಡುದೇ ಕಾವ್ಯರಸ !
ರಾಜಕೀಯ ದ್ಯೂತಕೇಲಿಯಲಿ ಹರಿಹಂಚು
ನಾಡಾಯ್ತು ; ನರಮೇಧ ಶಿಶುಯಾಗ ರಕ್ತ ಗಂ-
ಗಾಸ್ನಾನವಾಯ್ತು ; ಪಶುಗುಣಕೆ ತರ್ಪಣವಾಯ್ತು ;
ಈಶ್ವರಾರ್ಪಣವಾಯ್ತು ಮನುಕುಲದ ಮಾಂಗಲ್ಯ ;
ಶಾಂತಿಪರ್ವವನರಸಿ ಕಟ್ಟುವಿರಿ ಭಾರತವ !

ಕ್ಷೀರಸಾಗರವಿತ್ತು ಪಾನಪಾತ್ರವ ತುಂಬಿ ;
ಕಲ್ಪತರು ಶಾಖೆ ನಮ್ಮಂಗಳಕೆ ಬಾಗಿತ್ತು ;
ವೇದ ಮಂತ್ರದ ಘೋಷ ರೋಮರೋಮಾಂಚಗಳ
ಮೂದಲಿಸುತಿತ್ತು ; ಧರೆ ನಂದನವೆ ಆಗಿತ್ತು ;
ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯ ಮಣ್ಣೊಳಮೃತ ಫಲ ಬೆಳೆದಿತ್ತು ;
ಅದರ ಕಣ್ಣೊಳು ವಿಶ್ವದರ್ಶನದ ಬೆಳಕಿತ್ತು ;
ಇರದುದೋ ಇದ್ದುದೋ ಸವಿನೆನಪಿನಿ ತುತ್ತು ?
ಇರುವ ಇಹಸತ್ಯದಲಿ ಕಟ್ಟುವಿರಿ ಭಾರತವ ?

ಹಾಳು ಹೋಳಾದೆದೆಯ ಸುಗ್ಗಿಯನು ಚಿಗುರಿಸುವ
ಪ್ರೇಮರಸದಾಖಾತಗಳ ಕೋಡಿ ಹರಿಸುವಿರ ?
ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಂಕಟ ಮಹಾವರ್ತಗರ್ತಗಳ
ಸಂಧಾನ ಸೇತುಬಂಧವ ರಚಿಸುವಿರ ? ಧರ್ಮ
ಜಡತೆಯಂಚಿನಲಿ ಕುಂಟುತಿದೆ ಜೀವದ ನಾಡಿ ;
ಮಿಂಚು ಹಜ್ಜೆಯ ಕೂಡಿ ಹೂಡಿ ಹಿಗ್ಗಿಸುವಿರಾ ?

ವಜ್ರಧಾತುಗಳ ವೀರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲಿ, ಸೇ-
ವಾ ಪುಣ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಲಿ, ಕಟ್ಟುವಿರ ಭಾರತವ ?

ವಾಯುಮಂಡಲವ ಕದಡಿದೆ ವಿಷಪ್ರಾಣ;
ಭೂಗರ್ಭದಲಿ ತೇಲುತಿದೆ ವಿಷಭ್ರೂಣ !
ವಿಜ್ಞಾನದುನ್ಮತ್ತ ತಾಂಡವಾಡಂಬರಕೆ
ಸಜ್ಜುಗೊಂಡಿಹುದು ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಸಂತಾನ;
ಶೀಲಗಳ ಹೊಲೆಯ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮಸಣದಲಿ
ಆತ್ಮಸಂಸಾರಕಾಗದೆ ಶವದ ಸಂಸ್ಕಾರ ?
ಸಹಜ ಸುಂದರ ಮಾನವೀಯ ಗುಣದುನ್ನತಿಯ
ಉತ್ತರೋತ್ತರಕೆ ಕಟ್ಟುವಿರ ಈ ಭಾರತವ ?

ಭಾರತದ ಅಣುರೇಣು ನಮ್ಮೊಡಲ ಪರಮಾಣು !
ನಮ್ಮ ಧಮನಿಯ ನೆತ್ತರೇ ನೆಲದ ತಿಳಿನೀರು !
ಕೋಟಿ ಜೀವಗಳುಸಿರ ಗಂಧವಹನೀಪವನ !
ನಾದ ಮೂರ್ತಿಯ ಭಾವದಂತರಂಗದ ರಂಗ
ವೀಗಗನ; ಸವಿತೃವೇ ಬುದ್ಧಿ ಸಾರಥಿ; ನಮ್ಮ
ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದ, ಕರ್ಮಕರ್ಮಾಂತರದ
ಬೇರು ಕೊಚ್ಚಿಹುದಿಲ್ಲಿ; ಬೇರಿಲ್ಲ ಗತಿಯೆಂದು,
ಬೇರಿಲ್ಲ ಮತಿಯೆಂದು ಕಟ್ಟುವಿರ ಭಾರತವ ?

—ಕಡೆಗೋಡ್ಲು ತಂಕರಭಟ್ಟ

ಏಳ್, ಹಿಮಾಲಯವೆ ಏಳ್ !

೧

ಏಳ್, ಹಿಮಾಲಯವೆ ಏಳ್ ! ಏಳ್, ಉಮಾಲಯವೆ ಏಳ್ !
ನಿದ್ರೆಯಿಂ ಜಡತೆಯಿಂ ಮಾಂದ್ಯದಿಂ ಮೇಲಕೇಳ್ !

ಒಡಮುರಿದು, ಮೈಮುರಿದು ಚೇತರಿಸಿ ಸಿಡಿಯುತ್ತೇಳ್ !

ಓ ರಸಾತಳದಿ ಕುದುಕುದುವ ಜ್ವಾಲೆಯನೆ ಕೀಳ್ !

ತಪದ ತಳದಲಿ ಅಯ್ಯೋ ! ತಮವೆ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿರಲು,
ಪಂಚಶೀಲವ ಮೆಟ್ಟಿ ವಂಚನೆಯೆ ಮುತ್ತಿರಲು,

ಸ್ನೇಹದಂಚಿನಲಿಯೊಳಸಂಚು ಹೊಂಚುತ್ತಿರಲು,

ವಿಷ-ಹೃದಯ-ಮಧುರ-ಮುಖವರರೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿರಲು

‘ಹಿಂದಿ-ಚೀನೀ ಭಾಯಿ’ ಎಂದ ಚೌ-ಎನ್-ಲಾಯಿ !

ಈ ಮಾತು ಹುರುಳಿರದ ತಿರುಳಿರದ ಜೇನ್-ಬಾಯಿ !

ಎನ್ ‘ಮಾವೋ ?’ ಓ ಬೇವೋ ! ಹಾ ಡಾವೋ ! ಅಹ ಹಾವೋ !

ಭಾರತಾಕ್ರಮಣ-ದಾಹದಲಿ ನುಗ್ಗಿದ ನೋವೋ !

ದಿಟದ ಭಾರತದೊಡನೆ ಕುಟಲತೆಯೆ ಓ ಚೀನ ?

ನಂಬಿದವರೆದೆಯಿರಿವ ಕೃತಿಯದೆಂತಹ ಹೀನ !

೨

ಯುಗಯುಗದ ಸತ್ಯ-ಶಿವ-ಸೌಂದರ್ಯ-ದರ್ಶನದಿ

ಸಂತತ-ತಪಶ್ಚರಣ-ದೇದೀಪ್ಯ-ಸ್ವರ್ಶನದಿ

ಉತ್ತಂತ-ಸುವಿಶಾಲ-ನಿಶ್ಚಲಾಕರ್ಷಣದಿ

ಖುತ-ವಿಜಯಕನ್ಯತದೆಡೆ ನಡೆದ ಸಂಘರ್ಷಣದಿ

ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣ-ಧೈಯದಿ ಮೆರೆದ ಶೌರ್ಯದಲಿ

ಅವಿಚಲಾಜೇಯ-ಶಾಶ್ವತ ಧೈರ್ಯ-ವೀರ್ಯದಲಿ

ಆಹಹ ! ಗೌರೀಶಂಕರಾಂಕಾರ-ತೂರ್ಯದಲಿ
 ಧವಳ-ಗಂಗಾ-ಸಿಂಧು-ಪಾವನೌದಾರ್ಯದಲಿ
 ಎಸೆವಸಮ-ವಿಜಯೀಂದ್ರ ಹೈಮಾಚಲನೆ ಏಳು !
 ನಿಸ್ವಾರ್ಥ-ತ್ಯಾಗ-ಸದ್ವ್ಯೋಗ-ಪ್ರಭೆಯಲಿ ಏಳು !
 ತ್ವತ್-ಪಾಂಚಜನ್ಯಕೋ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ-ವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿ
 ಗಿರಿಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲರಲಿ ! ಹಾರಿ ಹೋಗಲಿ ನಿದ್ರೆ !
 ಪುಷ್ಪಬ್ಧ-ಕಾಸಾರ-ನದ-ನದೀ-ಸಾಗರವು
 ಭೋರ್ಗರೆದು ಉಕ್ಕಲೈ ! ಸ್ತಬಲ-ಜಲದಾಗರವು !

೩

ಏಳ್ ಶಿವನೆ ! ರಣ-ರುದ್ರ-ಕಾಳ-ಭೈರವನಾಗಿ
 ಪ್ರಳಯ-ನಾಟ್ಯವನೆ ಗೈ ! ಭ್ರಮಿಸಲೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ !
 ಏಳ್ ಶಿವೆಯೆ ! ರಣ-ಚಂಡಿ-ಕಾಳ-ಭೈರವಿಯಾಗಿ
 ಕೆನ್ನಾಲಗೆಯ ಚಾಚಿ, ಕಟಿ-ಕಂಠ-ಕರ-ರುಂಡ-
 ಮಾಲೆ, ಜ್ವಾಲೆಯೆ ಆಗಿ ನರ್ತಿಸಾ ! ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿ
 ಹಾರಲೆಲ್ಲವು ವೈರ ! ಎಳೇಳಿ ನಡುಕಟ್ಟಿ !
 ಒಂದೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಆ ಮಹಾ-ಶಿವ-ಶಕ್ತಿ-
 ಹೈಮಾದ್ರಿಯಾಗೇಳಿ, ಬೆಳಗಿ ಭಾರತ-ಭಕ್ತಿ !
 ಮುಕುಂದಿರುವೆಯ ಜಿಟ್ಟಿ-ಹಿಂಡುಗಳ ನಾಟಕಕೆ
 ಬೀಳುವದು ತೆರೆ ! ಅಂಜುವದೆ ಸಿಂಹ ಕೀಟಕಕೆ ?
 ಎಳಿ ರಣಚಂಡಿಯರೆ ! ಎಳಿ ರಣ-ರುದ್ರರೇ !
 ಸಾವ ಹಾವನು ಮೆಟ್ಟಿ ಭಾರತ ಸುಭದ್ರರೇ !
 ಜನ್ಮ-ಭೂಮಿ-ಜನನಿ ಸ್ವರ್ಗದಿಂ ಮಿಗಿಲೆ ಸರಿ !
 ಇವರ ಜಯ-ರಕ್ಷೆ ತಹ ಮರಣವಮರತೆಯ ಸಿರಿ !

— ಈಶ್ವರ ಸಹಕಲ್ಲ

ಸಟೆ ದಿಟಕೆ ನಿಲ್ವದೆ ?

೧

ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಸ್ನೇಹ-ಶಾಂತಿಗಳ ತಾಳ ಹಿಡಿದ ಜನಕೆ
ಫಜ್ಜೆಗಟ್ಟಿ ಹತ್ತಿರಕೆ ಬರಲು, ಇದು ಎಂಥ ಕೊರಳ ಕುಣಿಕೆ !
ಗುರಿಯ ನೇರ ನಡೆದಿರಲು ಬೇಲಿಯೊಳಗಿಂದ ನೆಗೆದು ಬಂದ
ಅರಿಯು ನೇಹನುಡಿ ಮರೆದು ನಮ್ಮ ನಡೆಗಡ್ಡೆವಾಗಿ ನಿಂದ !

೨

ಇಡಿಯ ನಾಡ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ನುಡಿಯ ಪಡಸಾಲೆಗಳನು ರಚಿಸಿ
ಬಿಡಿಯ ಭಾವಗಳನೊಂದೆ ಎರಕದಲಿ ಏಕರೂಪಗೊಳಿಸಿ
ಅಂದ ಬೇರೆ, ಹೂಹೃದಯವೊಂದೆ- ಮಧುಬಿಂದು ಪ್ರೇಮಸೂಚಿ
ಎಂದು ನಂಬಿ ನಡೆದವರು ನಾವು ಕಲ್ಯಾಣ ಸೀಮೆಯರಸಿ !

೩

ತುಂಬು ಬಾಳಿಗೊಂದೊಂದೆ ಬಾಂಬು ಯಮನೊಸಗೆಯೆಂಬ ಭೀತಿ
ತುಂಬಿರುವ ಕಾಲದೊಳು ಜಗದ ಕಾಲು ತತ್ತರಿಸದಿರುವ ನೀತಿ—
ನಮ್ಮಾತ್ಮತೇಜ ಬುವಿಗಿಲ್ಲ ಸಹಜ ಸದ್ಭಾವವಿತ್ತ ನಿಧಿಯು !
ಕನ್ನಾರ ಕುಲಿಮೆಯಲಿ ಕಾಯ್ದ ಬೀಡಿದಿಗದು ನೀರು ಹಿಡಿದ ವಿಧಿಯು !

೪

ಬರುವ ಭಾಗ್ಯದೊಳು ತರುವರೊಬ್ಬರಲ್ಲದೆಯೆ ನೂರು ಮಂದಿ
ಗರುವಿಲ್ಲದೆಯೆ ಹಂಚಿ ತಿಂದು ಸುಖ ಪಡೆಯಲೆಂದ ಗಾಂಧಿ !
ಆ ಪ್ರೇಮಪಥದಿ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರರಥದ ಸಾರಥ್ಯ ವಹಿಸಿ ನೆಹರು
ಸುಖಧಾಮದೆಡೆಗೆ ನಾಡವರ ನಡೆಸುತಿಹ ನಿತ್ಯ ಸುರಿಸಿ ಬೆವರು !

೫

ಆದರಿಂದು ಏನೆಂಥ ಕಪಟ ನೆರೆಹೊರೆಯ ನೆಂಟರಿಂದ !
ಸಾದೆತ್ತಿಗಿರಡು ಕಲ್ಲೆಸೆದು ಕೀಟಲೆಯ ಕೊಡುವುದೇನು ಚಂದ !
ನಂಬಿದಂಥ ಸ್ನೇಹಿತನೆ ನಮ್ಮ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತಾಸ್ತಿಯನ್ನು
ತುಂಬಿಕೊಳಲು ಕಣ್ಣೆರೆಸಿದು ಬರಲು, ತೋರುವುದೆ ಅವಗೆ ಬೆನ್ನು ?

೬

ಬೆಳೆದು ಬಂದ ನಯವಿನಯದಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಸಿಡಿದು ನಿಂದು
ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಉಂಗುರವ ಹುಡುಕುವೊಲು ಈಚೆಮನೆಗೆ ಬಂದು,
ಇಲ್ಲಿರುವ ಸೊತ್ತು ಸಹ ತನ್ನದೆಂಬ ಹಿಕ್ಕಮತ್ತು ಹಾಕಬೇಕೆ ?
ಬಲ್ಲಿದರು ಕಿವಿಯ ಹಿಂಡಿದರು ಕೇಳದಿರಲಿನ್ನು ತಲೆಗೆ ಒನಕೆ !

೭

ಜಯವು ನಮಗೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿ— ಕಣೆ ನುಡಿವುದಾತ್ಮವಕ್ಷಿ !
ಭಯವೆ, ದುಷ್ಟಸಂಹಾರದಿಂದ ಧರೀಗೀಯೆ ಸತ್ಯಸಾಕ್ಷಿ ?
' ಶಿವನಾದೊಡೇಂ ಸಟಿ ದಿಟಕೆ ನಿಲ್ವದೆ ? ' ತಪಸಿ ಗಿರಿಜೆಯುಸಿರು
ಕವನ ಮಾತ್ರದೊಳಗಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಜೀವನದಿ ಕೂಡ ಹಸಿರು !

— ಬಿ. ಎ. ಸನದಿ

ದೇಶದೇವಿಯ ಕರೆ

ಏಳಿರಿ ಭಾರತಮಾತೆಯ ಮಕ್ಕಳೆ
ನವನರಕಾಸುರಮರ್ದನಕೆ;-
ಕೈದುವ ಕೊಂಡಿದ್ದೀಳಿರಿ, ಕೆರಳಿರಿ
ಬಂದೀ ಭಾರತದುರ್ದಿನಕೆ !

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ನಾಡಿನಾಡಿಯಲಿ
ಮೊಳಗಿದೆ ಈ ಕರೆ ಹರೆಯಂತೆ !
ಭಾರತಕ್ಕೇಸರಿ ಶತಶತಮಾನದ
ನಿದ್ದೆಯ ಕೊಡವುತ ಏಳುತಿದೆ !

ಶಾಂತಿ ತಪದ ತವರ್ಮನೆ ಹಿಮಗಿರಿ
ನಡುಗಿದೆ ಸಮರದ ಅರ್ಭಟಕೆ;
ಮೌನಸಮಾಧಿಯ ತುಷಾರಧವಳತೆ
ರಕ್ತಪ್ಲಾವಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ !

ನೆನ್ನೆದರೆ ಮೈನವಿರೇಳಪ ದಾಳಿಗೆ
ಕೆರಳದ ಭಾರತಸುತನಾರು ?
ಮೈರಿಯ ಲಗ್ನಿಯ ಮುರಿಯಲು ತನುಮನ-
ಧನಗಳ ಬೇಳದ ಗಂಡಾರು ?

ಕಲಿಗಳ ನಾಡಿದು, ಹುಲಿಗಳ ನಾಡಿದು,
ಭೀಮನ ಹನುಮಂತನ ನಾಡು;
ಬೂದಿಯ ಹಾರಿಸಿ ತೇಜವ ಮೆರೆದರೆ
ಬುವಿಯಲಿ ನಮಗಾವುದು ಈಡು ?

ಮುಳುಗದ ಅಂಗ್ಲರ ರವಿಯನು ಮುಳುಗಿಸಿ
ಮೂಡಿತು ನವಭಾರತದೋಜೆ !
ಅಗಸ್ತ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಜನಪದ, ಬಂದೀ
ಬಾಲಾರಿಷ್ಟಕೆ ಬೆದರುವುದೆ ?

ಲೋಕವೆ ಅಚ್ಚರಿಯಲಿ ನಿರುಕಿಸುತಿದೆ
ನಮ್ಮಿಸಕದ ಪರಿಗಳನೆಲ್ಲ;
ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಮತ್ಸರ ಬೆರಗು ಭಕ್ತಿಗಳ
ಕಣ್ ತಿರುಗುತ್ತಿವೆ ನೂರಾರು !

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವ ನಾವ್ ರಕ್ಷಿಪೆವೆಂತೋ
ಎನ್ನುತ ದಿವದಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿ
ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ದಿಟ್ಟಿಸುವರು; ಹೇಡಿಯ
ಕಂಡರೆ ಮರುಗದೆ ಅವರಾತ್ಮ ?

ರಕ್ಷಿಸಿ ತಾಯ್ನಾಡಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವ
ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಯನುತ್ತರಿಸಿ;
ಪೌರುಷದಲೆಯಲಿ ಶತ್ರುವ ಕೊಚ್ಚಿರಿ,
ಹಾರಾಡಲಿ ವಿಜಯಜಯಂತಿ !

ಇದು ಕೈಲಾಸದ ಧೂರ್ಜಟಿಯಾಣೆ,
ಸುರಗಂಗಾಪಿತ ಹರಿಯಾಣೆ !
ನಾಡ ತಂದೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಆಣೆ,
ಝಾನ್ಸಿಯ ಮಾರಾಣೆಯ ಆಣೆ !

ಈ ನೆಲ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತಿದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕೆ
ಜಲಿಯನ್‌ವಾಲಾ ಬಾಗ್ ಸಾಕ್ಷಿ !
ಇದ ಕಾಯದ ಜನ ಭಾರತಪುತ್ರನೆ ?
ಅವನೆಂದೆಂದಿಗು ಪರದೇಶಿ !

ನಮ್ಮದು ಈ ನೆಲ, ನಮ್ಮದು ಈ ಬಾನ್,
 ನಮ್ಮದು ಹಿಮನಗ, ಗಂಗೋತ್ರಿ;
 ನಮ್ಮದು ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪಂಜು,
 ಇವಕಾಗಿಯೆ ವಿಸಲು ಉಸಿರು !

ಇನ್ನೂ ಸಾಲದೆ ನಮ್ಮನು ಮುಕ್ತಿದ
 ಯುಗಗಳ ಒಳಜಗಳದ ಪಾಪ ?
 ಕೊರಗುತ್ತಿರುವಳು ತಾಯ್, ನಿಲ್ಲಿಸಿರೊ
 ಮನೆಕಲಹದ ನಾಚಿಕೆಗೇಡ !

ಹೊರಗಾವುದೊ ನುಡಿ, ಒಳಗಾವುದೊ ಬಗೆ,
 ಮಾಣಿಸಿ ಈ ಬಕಸೋಗುಗಳ !
 ಎಲ್ಲರ ಹಿತದಲಿ ಒಬ್ಬರ ಹಿತವಿದೆ,
 ಅರ್ಪಿತ ನಾವ್ ಸರ್ವೋದಯಕೆ !

ಸ್ವಾರ್ಥವ ಸಾಧಿಸಿ ಉರಿಯುವ ಮನೆಯಲಿ
 ಗಳ ಹಿರಿಯುವ ಓ ದ್ರೋಹಿಗಳೆ !
 ಎಚ್ಚರ ! ನಾಡಿನ ದುರ್ಗೆಯ ನಾಲಿಗೆ
 ನೆರಳಾಡುತ್ತಿದೆ ತಲೆಮೇಲೆ !

ರಾಕ್ಷಸ ಮರ್ದನಕೇಳುವ ಕಾಳಿಯ
 ಅಷ್ಟಾದಶ ಕರಗಳಿಗೆಲ್ಲ
 ನೀವಾಗಿರಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಸಮುಚ್ಚಯ;
 ನಮಗಿದೆ ಜನನಿಯ ಗುರುರಕ್ಷೆ !

ಕೊಡಿ ಧನಕನಕವ, ನೆತ್ತರ ಕೊಡುವಿರ ?
 ಬಲಿದಾನವ ಕೊಡುವಿರೊ ಏನು ?
 ಕೇಳುತ್ತಿರುವಳು ಭಾರತಮಾತೆ—
 ಕೃಪಣತೆ ನನ್ನೊಳಗಿನ್ನಿಲ್ಲ !

ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ನಡೆಯಲಿ ಯುದ್ಧ,
ಹರಿಯಲಿ ಅಲಸ್ಯದ ತಿಮಿರ !
ಹೊಟ್ಟೆಯಕಿಚ್ಚನು ಮೊದಲು ನಿವಾರಿಸಿ !
ದುಡಿಯಿರಿ ನವಭಾರತ ಹಿತಕೆ

ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲಿ ತುಂಬಲಿ ಅನ್ನ,
ಕರೆಯಲಿ ಯಂತ್ರದ ಸುರಥೇನು !
ಮಾಡುವೆಲ್ಲ ಕಾಯಕವೇ ಕಾಳಗ,
ತಾಯ್ನಾಡಕ್ಕರೆಯೊಂದಿರಲು !

ಏಳಿರಿ ಭಾರತಮಾತೆಯ ಮಕ್ಕಳೆ
ನವನರಕಾಸುರ ಮರ್ಧನಕೆ !
ಹಗೆಯನು ಬಡಿಯುವ ಪಣತೊಡಿ, ಕೆರಳಿರೊ
ಬಂದೀ ಭಾರತ ದುರ್ದಿನಕೆ !—

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ನಾಡಿನಾಡಿಯಲಿ
ಮೊಳಗಿದೆ ಈ ಕರೆ ಹರೆಯಂತೆ !
ಭಾರತ ಕೇಸರಿ ಶತಶತಮಾನದ
ನಿದ್ದೆಯ ಕೊಡವುತ ಏಳುತಿದೆ !

— ಸಿ. ಪಿ. ಕೆ.

ಯಾರದು ?

ಯಾರದು ! ಯಾರದು !! ಯಾರದು ಸೇನೆ ?
ಯಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಉಳಿಯದ ಬೇನೆ ? ||
ಹಿಮಗಿರಿಗಳ ನಡು ಪರ್ವತಸಾಲು
ತೆಪ್ಪಗೆ ಕುಳಿತಿಹನಲ್ಲಿಯೆ ಶಿವನು ||

ಬೆಂಕಿಯ ಕಣ್ಣು ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು
ಉಲುಹಿನ ಸುಳುಹನು ಮಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ||
ಧ್ಯಾನದ ವೆರೊನದ ಆಳದ ತಳದಲಿ
ಸುಳಿವವರಾರೇ ರುದ್ರನ ಬಳಿಯಲಿ ? ||

ಹುಚ್ಚಿನ ಬೆಚ್ಚಿನ ಹುಳುಗಳ ತಂಡೇ
ಇಲ್ಲಿಯು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಬಂಡೇ ? ||
ಅಲ್ಲಿದೆ ಗಿರಿಜೆಯ ತವರಿನ ತೇಜ
ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಚಿತ ತವಸಿನ ಓಜ ||

ದುರ್ಗಾ ಮಾತೆಯ ಮಕ್ಕಳ ನಾಡು
ಭಾರತವೊಂದಿದೆ ಸ್ತ್ರೀಯಲಿ ನೋಡು ||
ಷಣ್ಮುಖ ದಳಪತಿ ನವಿಲೇರಿದರೆ
ದಂಡಿನ ಹಿಂಡೇ ನೆರೆವುದು ಬೇರೆ ||

ಹಸಿವೆಯ ಹುಚ್ಚಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ
ಕದನಕು ಕೃಷಿಹಿತವೆನಿಸಿದೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ||
ಹಗೆತನದಲಿ ನಾವ್ ಸಾವುದು ಬೇಡ
ಬದುಕುಳಿದರೆ ಗೆಳೆಗಳೆಯರು ನೋಡ ||

ಯಾರೇ ಸಾವಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುವಿರಿ ?
ಚೇಣರೆ ತೊಲಗಿದರೇ ಬದುಕುವಿರಿ ||

—ಸಿಂಹ ಲಿಂಗಣ್ಣ

ಏಳು ! ಮೇಲೇಳು ! ಓ ವಿಶ್ವಪುರುಷ !

ಓ ! ಭಾರತೀಯನೆ ಏಳು ! ಎದ್ದೇಳು !
ಕವಿದಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯ ಕುತ್ತಿ ಬಾಳು
ಮುಸುಕಿರುವ ದುಗುಡವನು ಕಳೆಯಲೇಳು
ದೌರ್ಜನ್ಯ ಕ್ಷುದ್ರತೆಯ ಮೆಟ್ಟಲೇಳು !

ಭಾರತದ ಉತ್ತರದಿ ನಡೆದಿಹುದು ದಾಳಿ
ಊದು ಕಹಳೆಯನೂದು, ಹೊಡೆ ಚಂಡೆ ಮದ್ದಳೆಯ !
ನೀ ಪುರುಷಸಿಂಹ, ರುದ್ರನಾಗು ಓ ! ವೀರಭದ್ರನಾಗು !
ಹಾರು ಯಜ್ಞದಲಿ, ಎತ್ತಿ ತಾ ಸತಿಯು !

ಸತ್ಯವನೆ ತುಳಿತುಳಿದು ನಿಲ್ಲಬಹುದಸತ್ಯ
ಆದರೀಮಾತು ಅದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ !
ಬೆಳಗಿನೆದೆಯನು ಒತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಬಹುದೆ ರಾತ್ರಿ
ಹ್ಲಂ ! ಅದು ಸತ್ಯ- ಆದರೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ !

ಅದರರಿವು ಇದೆಯೇ ಚೀನಿ ಭಾಯಿಗೆ ?
ಅದನಿಂದು ನೀನು ಓ ! ಭಾರತೀಯ .
ಅವನಿಗೆ, ಆ ರಕ್ತಸನಿಗೆ ಕಲಿಸು ಬಾ
ಪಾಠವನು, ಸತ್ಯವೆ ಚಿರವೆಂದು !

ಏಳು ! ಮೇಲೇಳು ! ಎಚ್ಚರಾಗು !
ಓ ! ಭಾರತ ಪುರುಷ, ವಿಶ್ವಪುರುಷ !
ದೌರ್ಜನ್ಯ ಕ್ಷುದ್ರತೆಯ ಮೆಟ್ಟಲೇಳು !
ಓ ! ಭಾರತೀಯನೆ ಏಳು ! ಎದ್ದೇಳು !

— ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಹಿರೇಮಠ

ರಣಭೇರಿ

ಮುಟ್ಟುವಿರೊ ಭಾರತಿಯ
ಸೀಮಂತ ರತ್ನವನು ?
ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಳಿವು ಬಿಡಿರೊ
ದುಷ್ಟ ಯತ್ನವನು ||

ಕುಲಗಿರಿಯ ಕಿತ್ತೆತ್ತಿ
ಬೀಸಬಲ್ಲೆವು ನಾವು
ಜ್ವಲದಗ್ನಿ ನಾಲಗೆಯ
ಸೀಳಬಲ್ಲೆವು ನಾವು ||

ಕೊಡನ ಫಣಿ; ಕೆಣಕದಿರಿ
ಹೀನಾಯ ಚೀನಿಯರೆ
ಸಿಡಿಲು ಮಿಂಚುಗಳೊಡನೆ
ಸರಸವಾಡುವಿರೆ ?

ತೊಟ್ಟಿಲದ ಕೂಸುಗಳು
ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆಗೆಯ್ದು
ಕುಟ್ಟಿ ಪುಡಿಗೈಯ್ದರದೊ
ಬಾಂದಳವ ಹೊಯ್ದು ||

ಬುದ್ಧ ಕೇಳ, ಭಾರತದ
ಪೂಜ್ಯ ಪಿತನೇ, ಕೇಳು
ಉದ್ವಿಗ್ನದಿಂ ಬಂದು
ವೈರಿಯಪ್ಪನು ಹಾಳು ||

ಮಾರಿಗೌತಣವಾಯ್ತು
 ನೀ ಮೆಚ್ಚಿದಾ ಚೇನ !
 ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಕೆ ಸಿಲುಕಿ
 ಹಾಳಾಯ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ||

ಶಾಂತಿ ಸಮಶೆಯ ಖಡ್ಗ
 ಝಳಪಿಸಲಿ ಕಿಡಿ ತೂರಿ
 ಅಂತಕಾಂತಕನಿಂದು
 ಮೊಳಗಿಸಲಿ ರಣಭೇರಿ ||

— ಅರ. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ

ಕವನಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣಗಳ ಅಕಾರಾದಿ

ಅನುಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕವನ	ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ
೧	ಅರ್ಜಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮರ್ಜಿ ಮಾಡಬೇಕು	೩೫
೨	ಅಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಮುಖ ನೀಲಿಗೆ ತಿರುಗಬಹುದು	೮೩
೩	ಅವನಿಗೆತ್ತು ಆರತಿ	೫೫
೪	ಅಂದು ಬ್ರಹ್ಮದ ಒಡಲಲಾರಿಯುವ	೭೨
೫	ಅಂಗ್ಲ ಸ್ತಂಭಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿರುವ	೧೩೨
೬	ಎನು ಕವಿದಿದೆ ಛಾಯೆ ಧವಳ ಶೈಲದ ಮೇಲೆ	೩೯
೭	ಎಳೆರೆಚ್ಚರಗೊಳಿರಿ ! ಭರತಪುತ್ರರೆ ಬೇಗ	೧೦೬
೮	ಎಳ್ಳೋ, ಹಿಮಾಲಯವೆ ಎಳ್ಳೋ !	೧೪೨
೯	ಎರಿ ಬಂದಾನ ವೈರಿ ಗಡಿಮ್ಯಾಗ	೮
೧೦	ಎಳು ತರುಣ ಬಾಂಧವ	೧೨
೧೧	ಎಳೆ ತರುಣವೃಂದವೆ	೧೬
೧೨	ಎಳಿರಿ ಭಾರತಮಾತೆಯ ಮಕ್ಕಳೆ	೧೪೬
೧೩	ಒಂದಾಗು ಒಂದಾಗು ಒಂದಾಗು ಬಾ ಬಂಧು	೧೦೪
೧೪	ಓ ! ತಾಯೆ ಹೊರಟೆಹೆನು ನಾಡ ಗಡಿಗೆ	೯೪
೧೫	ಓ ! ಭಾರತೀಯನೆ ಎಳು !	೧೫೧
೧೬	ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುದು ಬೇಡ	೯೬
೧೭	ಕಾಳೆಗದ ಕರೆಯ ವೀಳೆಯವ ಕೊಂಡು	೩
೧೮	ಕೇಳಿರಿ ಕೇಳಿರಿ ಪಾಂಚಜನ್ಯ	೩೦
೧೯	ಕೊಡು ಖಡ್ಗವ ಕೈಗೆ	೪೮

ಅನುಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕವನ	ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ
೨೦	ಕೊನೆಯೆಚ್ಚರವಿದ ಕೊರೆದಿಡು ಮನದಲಿ	೧
೨೧	ಕ್ರುಧ್ಯುತ್ ಕೇಸರಿಶಾವಕೈಃ ಪುಕಲಯನ್	೬೮
೨೨	ಗರುಡನಂತೆ ಗರಿಗೆದರಿ ಹಾರಿತು ಹಾರಿತ್ತು	೧೨೦
೨೩	ಜಯಭಾರತ ! ನವಭಾರತ ! ಪ್ರಿಯ ಭಾರತ ವರ್ಷ !	೪೩
೨೪	ಜಯ ನಮ್ಮದು ! ಜಯ ನಮ್ಮದು !	೧೧೩
೨೫	ಜಯಭೇರಿ ? ಜಯ ಕೊನೆಗೆ ಮೊದಲಲೇ ಜಯವೆ ?	೧೩೫
೨೬	ಜಯಹಿಂದದ ಜಯಭೇರಿ ಜಯ ಹೊಂದುವ ಜಯಭೇರಿ	೩೨
೨೭	ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿರಿ ನಾಡ ಬಂಟರೆಲ್ಲ	೨೧
೨೮	ತುರಿಸಹೋದವನೆದೆಗೆ ಹಾಯ್ದು ಕೆಡವಿತು ..	೧೦೨
೨೯	ನಡೆ ಮುಂದೆ, ನಡೆ ಮುಂದೆ	೬೧
೩೦	ನರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಹರೆ	೧೦೦
೩೧	ನಾಗರಿಕತೆಯ ಧಮನಿಯಲಿ ..	೫೪
೩೨	ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನದೆಲ್ಲ ಆಕಳೆಂದೇ ಬಗೆದು ...	೬೫
೩೩	ನಿನ್ನ ಹೆಸರು, ನಿನ್ನ ದೆಸೆ, ನಿನ್ನ ಕುಲಗೋತ್ರ	೮೮
೩೪	ನಿನ್ನದೇನುಂಟು ? ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಗಂಟು	೧೨೨
೩೫	ಬಾ ಗಿರಿಗೆ ಹಿಮಗಿರಿಗೆ	೭೧
೩೬	ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ ಗದೆ ಕತ್ತಿ ಕೊಡಲಿಗಳು	೯೮
೩೭	ಭಾರತಾಂಬೆಯು ನಾನು ಕೊರಗೂತ ಕೂಗುವೆ	೧೧೦
೩೮	ಭಾರತೀಯ ಇವನೆ ಭಾರತೀಯ	೪೧
೩೯	ಮುಟ್ಟುವಿರೊ ಭಾರತೀಯ ಸೀಮಂತ ರತ್ನವನು ?	೧೫೨
೪೦	ಮುಗಿಲ ಕೆಚ್ಚಲ ಸುಧಾರಸ ತೀವಿ ಕೆರೆಕಟ್ಟಿ	೧೩೯
೪೧	ಮೋಡವೇ ಮಂಜಾಗಿ, ನೆಲವನಪ್ಪುತ ಸಾಗಿ	೮೫

ಅನುಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕವನ	ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ
೪೨	ಯಾರದು ! ಯಾರದು !! ಯಾರದು ಸೇನೆ ?	೧೫೦
೪೩	ಯುದ್ಧ ಬಂದಿತು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ	೩೭
೪೪	ಯುದ್ಧೈಸ್ವ, ಯುದ್ಧೈಸ್ವ	೫೦
೪೫	ರಣಚಂಡಿ, ಜಯವು ಚಾಮುಂಡಿ, ನೀನೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ವರದಾನಿ	೬
೪೬	ರಾವಣಾಸುರ ಬಂದ	೨೭
೪೭	ರೇಡಿಯೋ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಕೇಳತಲಿರುವೆ	೧೨೯
೪೮	ಲದ್ದಾಖ ಇರಲಿ ನೀಘಾ ಇರಲಿ	೨೯
೪೯	ವ್ಯಕ್ತಿ-ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಮಡಿಯಲು ಬೇಕು.	೭೮
೫೦	ಶಪಥಗೈದು ಹೊರಟೆಹೆವಿದೊ, ಗೆಲವು- ಇಲ್ಲ ಸಾವು !	೪
೫೧	ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿಸ್ತರಣ ದಾಹ ದಳ್ಳುರಿ ಪಿತ್ತ	೮೯
೫೨	ಸೊಲ್ಲುಸಲ್ಲದು ಸೋಲು- ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ	೧೦೮
೫೩	ಸೋವಾರಿ, ಛೇವಾರಿ, ಥೂ ಹೇಡಿ ಎದ್ದೇಳು	೧೯
೫೪	ಹದ್ದು ಹಾರಿದೆ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿ	೧೨೫
೫೫	ಹಿಮಗಿರಿಯ ಶೈಲದೀಪ್ತೇತ ಶಿಖರದಲಿಂದು	೭೯
೫೬	ಹಿಮಗಿರಿಯ ಭಾರತದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ	೮೦
೫೭	ಹಿಮಾಲಯದ ಆ ಧವಲ-ಶೃಂಗಗಳು	೭೫
೫೮	ಹಿಮಾಲಯವನೊತ್ತಿ ಬರಲು	೧೨೭
೫೯	ಹಿಮಾಲಯದಾಚೆ ಹಿಮದರಣ್ಯವ ದಾಟಿ	೧೧೬
೬೦	ಹೆಗಲು ಹೆಗಲು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಜೋಡಿಗೂಡಿ ಸಾಗುವಾ	೪೪
೬೧	ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಸ್ನೇಹ ಶಾಂತಿಗಳ ತಾಳಹಿಡಿದ ಜನಕೆ	೧೪೪
೬೨	ಹೊಸಿಲ ಬಳಗೇ ಬಂತು ಯುದ್ಧ	೧೩೦

